

Lucrări prezentate în cadrul proiectului

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

COM-12-PR-27-GJ-TR

CUPRINS

INTRODUCERE – pag.1;

PARTEA I

Creșterea motivației pentru a învăța – pag.3;

Educația spiritual și cultivarea minții – pag.6;

Motivația învățării – pag.8;

Reușita școlară – Fă din școală o plăcere ! – pag.10;

The impact of European partnerships – pag.13;

School success and failure – pag.17;

School dropout prevention – pag.20;

The 10 best ways to increase teenage student motivation – pag.24;

PARTEA A II-A

Jocurile – metodă folosită cu succes în sesiunile de formare – pag.28;

Utilizarea noilor tehnologii pentru educație de către cadrele didactice – pag.30;

Folosirea calculatorului în predarea biologiei – pag.33;

Evaluare formativă sau evaluare sumativă – pag.36;

Tic, limba engleză și formare continuă – pag.39;

The importance of language and intercultural language skills within Europe – pag.45;

Metodele interactive – o nouă provocare – pag.48;

Educație prin metode interactive de grup – pag.51;

Tehnologia informației și comunicațiilor (TIC) – pag.54;

Influența limbilor moderne asupra limbii române – pag.58;

Pledoarie pentru limbile străine – pag.63;

Rețele sociale, utilizarea facebook în consilierea carierei elevilor – pag.65;

Utilizarea tehnologiei informatice și comunicaționale în procesul de învățare – pag.70;

Promovarea TIC în educație – pag.72;

TIC-urile ca suport de învățământ – pag.75;

TIC și învățământul actual – pag.81;

Utilizarea calculatorului în lecțiile de fizică – pag.84;

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

The ludic aspect of English teaching and learning – pag.89;

Best practices for integrating technology into English language instruction in Romania
– pag.93;

Teaching English through computers – pag.97;

Teaching methods for learning English – pag.104;

Testing writing skills at lower secondary school – pag.107;

The importance of TIC in teaching English – pag.111.

INTRODUCERE

Acest material este un produs final al parteneriatului Comenius Regio *METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE, MOPSEF*, implementat în perioada 1 august 2012 – 31 iulie 2014, între instituții partenere din Karaman, Turcia și Rovinari, România.

Activitățile proiectului s-au desfășurat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene în cadrul Programului Sectorial Comenius al Programului de Învățare pe Tot Parcursul Vieții cu un grant în valoare de 29.037 euro și o cofinanțare de 3.012 euro, limba de comunicare a proiectului fiind limba engleză.

Acest proiect a realizat un schimb de experiență la nivel european între cele două regiuni în scopul prevenirii eșecului școlar și al identificării de bune practici în domeniul educației școlare.

Acest proiect a fost implementat în două țări: Turcia și România. Două autorități locale, 3 școli și 2 ong-uri au colaborat pentru identificarea și dezvoltarea celor mai eficiente metode de prevenire a eșecului școlar.

Întreaga comunitate a fost implicată: autoritatea locală, sectorul ong, cadrele didactice, elevii și părinții lor, schimbul de idei și metode din două sisteme de învățământ contribuind și la îmbunătățirea abilităților lingvistice și digitale ale participanților.

Acest proiect s-a desfășurat în două părți; prima parte s-a referit la dificultăți, probleme și soluții pentru cadrele didactice; a doua parte a constat în crearea și schimbul de metode și căi de prevenire a eșecului școlar.

Totodată, participanții la activitățile locale și reuniunile de proiect au identificat diferite aspecte culturale, sociale și economice, promovând dialogul intercultural.

Obiectivele proiectului:

1. educarea eșecului școlar și a abandonului școlar prin schimb de bune practici și idei între partenerii din cele două regiuni
2. identificarea de metode de sprijin pentru elevi și de prevenire a abandonului școlar
3. promovarea multilingvismului și a toleranței către alte culturi, cât și prezentarea propriei culturi

S-au realizat 24 de mobilități pentru fiecare țară parteneră, 2 reuniuni de proiect în Rovinari, România și 3 reuniuni de proiect în Karaman, Turcia.

Alte activități ale proiectului au fost:

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

- ✓ elaborarea unor materiale de informare privind cele două țări partenere, sistemele lor de învățământ, cele două regiuni sub aspectul culturii, al religiei, tradițiilor etc.;
- ✓ realizarea unui spațiu on-line de informare, comunicare, schimb de idei și diseminare;
- ✓ realizarea de materiale comune în tematica proiectului (chestionare de evaluare, chestionare privind esecul școlar etc.);
- ✓ realizarea planului de reducere a eșecului școlar și implementarea lui;
- ✓ seminar susținut de expert;
- ✓ organizarea unei conferințe în tematica eșecului școlar;
- ✓ organizarea unei conferințe despre predarea limbilor străine și TIC;
- ✓ organizarea unui curs de formare.

Acest produs final cuprinde lucrări ale celor 2 conferințe educationale în tematica eșecului școlar, a limbilor străine și TIC, conferințe ce au avut loc în Rovinari, în România în timpul reuniunilor de proiect.

CREȘTEREA MOTIVAȚIEI PENTRU A ÎNVĂȚA

✎ NEGOMIREANU GLICHERIA-IRINA

“Orice fapt cu care ne confruntăm nu este la fel de important ca atitudinea noastră față de el, pentru că aceasta determină succesul nostru sau eșecul. Felul în care gândești în legătură cu un lucru te poate înfrânge înainte ca tu să ai șansa de a face ceva. Ești copleșit de acest lucru pentru că tu crezi asta.” (Norman Vincent Peale)

Motivația învățării se referă la totalitatea factorilor care îi mobilizează pe elevi la o activitate menită să conducă la asimilarea unor cunoștințe, la formarea unor priceperi și deprinderi¹.

Fiind întrebați ce anume îi motivează să învețe, elevi spun că învață pentru a avea o carieră de succes, pentru a obține note mari, pentru a nu fi certați de părinți, din dorința de a afla lucruri noi, din ambiția de a fi mai buni decât ceilalți colegi, pentru a fi lăudați de părinți sau profesori iar cei din clasele terminale pentru a merge la un liceu sau o facultate bună.

Dacă un elev nu este motivat pentru a învăța sau nu se implică în activitățile din clasă profesorul trebuie să găsească cauzele neimplicării acestuia în activitatea didactică și metode de captare a interesului elevului.

O metodă de dezvoltare a motivației elevilor este implicarea acestora în diverse competiții, care pun în valoare talentele în diverse domenii de activitate, discuții libere sau dirijate, dezbateri, proiecte de echipă, olimpiade etc. Atmosfera creată prin intermediul acestor activități trebuie să fie relaxantă și captivantă iar metodele de lucru moderne să motiveze cât mai mulți elevi în realizarea sarcinilor.

Pentru a crește motivația elevilor în procesul de învățare trebuie să asigurăm un climat plăcut în clasă, să-i lăudăm, să-i încurajăm, să-i recompensăm pentru răspunsurile corecte sau pentru temele realizate cu seriozitate, să urmărim mereu implicarea acestora în activitatea de studiu prin propunerea unor teme care să le stârnească curiozitatea pe termen lung și de asemenea să cooperăm în propunerea altor subiecte care pot fi dezbătute.

¹ D., Vintilescu, *Motivația învățării școlare*, Ed. Facla, Timișoara, 1977

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Cadrul didactic trebuie să stârnească curiozitatea elevilor prin noutăți, prin crearea unor conflicte cognitive², prin folosirea studiului de caz ori prin antrenarea elevilor în realizarea unor proiecte pe grupe, dându-le de fiecare dată suficiente explicații cu privire la realizarea activităților, despre ceea ce vor învăța și la ce îi ajută, îl învață procedeele prin care poate depăși dificultățile, astfel încât să ajungă la atingerea performanțelor vizate.

Un elev care nu înțelege ce are de făcut își va pierde interesul și astfel va scădea și motivația de a se implica în alte activități. Profesorul prezintă mai întâi exemplele și după le solicită elevilor să generalizeze cele prezentate și să prezinte propriile concluzii, să propună un nou subiect pentru dezbateri, să propună tehnici de predare a unei noi lecții, să aibă șansa de a spune dacă i-au plăcut metodele folosite de cadrul didactic și climatul în clasă și ce alte metode ar vrea să fie folosite într-o altă activitate la clasă.

Un profesor care dorește să dezvolte motivația elevilor în procesul de învățare trebuie în primul rând să-și autoevalueze acțiunile instructiv-educative. O activitate la clasă trebuie să se centreze în mod direct pe implicarea activă a elevilor și să le capteze interesul pe tot parcursul orelor.

Cadrul didactic trebuie să studieze de fiecare comportamentele elevilor pentru a vedea în ce măsură aceștia sunt sau nu motivați în activitățile din clasă. Comportamentele ce indică scăderea motivației sunt: elevii își realizează rapid sarcinile fără a fi atenți la cerințe, nu doresc să se implice în proiectele pe grupe lăsând pe ceilalți colegi să rezolve sarcinile, spun deseori că ei nu sunt capabili de a răspunde la anumite întrebări. Profesorul are sarcina de a-i învăța pe elevi să gândească pozitiv de fiecare dată când primesc o sarcină și să își exprime încrederea în reușita lor.

Profesorii care transmit elevilor respect, admirație și simpatie, reușesc să prezinte o autoritate reală în fața elevilor lor prin anumite calități personale cum ar fi moralitatea³ și competența, necesare unui climat optim pentru dezvoltarea performanțelor educative, deci, implicit a motivației.

În al doilea rând, profesorii care transmit căldură afectivă și disponibilitatea pentru a vorbi despre anumite probleme ale elevilor sau le oferă sprijin, reușesc de foarte multe ori să fie plăcuți de către elevi, care prezintă un respect pentru profesorul lor pe care îl vede ca pe un părinte.

Orice întâlnire cu elevii trebuie să prezinte ceva nou și în același timp interesant, iar metodele folosite trebuie să stârnească interesul lor pentru o nouă lecție, căreia îi acordăm

² Dorina, Sălăvăstru, *Psihologia educației*, Polirom, 2004

³ Dorina, Sălăvăstru, *Psihologia educației*, Polirom, 2004

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

toată atenția cuvenită, fie că folosim o povestioară, un joc didactic sau o situație problemă, elevii trebuie să conștientizeze utilitatea studierii acesteia.

Un alt aspect important în creșterea motivației vizează învățarea diferențiată, aceasta presupune realizarea unor sarcini ușoare pentru o anumită categorie de elevi și unele cu un grad ridicat de dificultate pentru elevii mai pricepuți și mai interesați de o anumită materie.

Elevii trebuie să conștientizeze că prin învățare ei vor obține unele performanțe, vor fi respectați în societate și vor putea să obțină ceea ce își doresc. De multe ori cadrele didactice folosesc anumite filme cu persoane care au reușit în viață prin munca depusă sau filme cu copii săraci care cer ajutorul oamenilor pentru a fi susținuți financiar și pentru a putea și ei să meargă la școală.

Creșterea motivației elevilor pentru învățare este asemenea unei arte, îți trebuie talentul și interesul de a aduce ceva nou și interesant de fiecare dată. Fie că vei implica elevii în activități pe grupe, fie că vor participa la competiții sau vor lucra individual aceștia trebuie să prezinte interes, să fie motivați că nu vor munci degeaba și că orice activitate este utilă pentru dezvoltarea lor. Doar cu ajutorul motivației din partea profesorilor și elevilor se ajunge la performanță.

EDUCAȚIA SPIRITUALĂ ȘI CULTIVAREA MINȚII

✚ LAURENTIU DANIEL POPOVICI

Atât pentru minte, cât și pentru suflet – și de asemenea pentru trup – legea lăsată de Dumnezeu este aceea că tăria se capătă depunând efort. Exercițiul este cel care dezvoltă. În armonie cu această lege, Dumnezeu a avut grijă ca în Cuvântul Său să existe mijloacele pentru dezvoltare mintală și spirituală. Biblia cuprinde toate principiile pe care oamenii au nevoie să le înțeleagă pentru a fi pregătiți fie pentru această viață, fie pentru cea viitoare. Și aceste principii pot fi înțelese de către toți. Nici un om care are spiritul de a-i aprecia învățăturile nu poate citi un singur pasaj din Biblie fără a câștiga din acesta vreun gând folositor. Dar cea mai valoroasă învățătură a Bibliei nu trebuie câștigată prin studiu ocazional sau întrerupt. Marele său sistem al adevărului nu este prezentat în așa fel, încât să poată fi înțeles de cititorul grăbit sau neatent. Multe din comorile sale stau îngropate la o adâncime mare față de suprafață și nu pot fi obținute decât prin cercetare sârguincioasă și efort neîncetat. Adevărurile care compun marele întreg trebuie căutate și adunate, „puțin aici, puțin acolo”. Isaia 28,10

Când sunt căutate și puse laolaltă în acest fel, se va descoperi că se potrivesc perfect unul cu celălalt. Fiecare Evanghelie este un supliment la celelalte, fiecare profeție o explicație a alteia, fiecare adevăr o dezvoltare a unui alt adevăr. Tipurile modului de închinare iudaic sunt clarificate de către Evanghelie. Fiecare principiu din Cuvântul lui Dumnezeu își are locul său, fiecare fapt însemnătatea lui. Iar structura completă, ca plan și execuție, dă mărturie despre Autorul ei. Nici o minte în afară de a Celui Infinit nu putea concepe sau împlini o asemenea structură. Cele mai înalte facultăți ale minții omenești sunt chemate la o activitate intensă când se cercetează diferitele părți scripturistice și se studiază legăturile dintre ele. Nimeni nu se poate angaja într-un asemenea studiu fără să dezvolte puterea minții.

Iar valoarea mintală a studiului biblic nu rezidă numai în cercetarea adevărului și ordonarea lui. Ea constă și în efortul cerut pentru a pătrunde temele prezentate. Mîntea ocupată numai cu chestiunile comune se pipernicește și slăbește. Dacă nu i se dă niciodată însărcinarea de a înțelege marile și pătrunzătoarele adevăruri, își pierde după un timp puterea de creștere. Ca o apărare împotriva acestei degenerări și ca un stimulent pentru dezvoltare, nimic nu poate egala studiul Cuvântului lui Dumnezeu. Ca mijloc de educație intelectuală,

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Biblia este mai eficientă decât oricare altă carte sau oricare alte cărți luate laolaltă. Măreția temelor ei, simplitatea plină de demnitate a afirmațiilor sale, frumusețea imaginilor ei înviorează și înalță gândirea așa cum nimic altceva nu o poate face. Nici un alt studiu nu poate oferi o asemenea putere minții, precum efortul de a prinde adevărurile formidabile ale revelației divine. Minte astfel adusă în contact cu gândurile Celui Infinit nu poate avea un alt curs decât acela al creșterii și întăririi.

Și încă mai mare este puterea Bibliei în dezvoltarea naturii spirituale. Omul, creat pentru părtășie cu Dumnezeu, nu-și poate găsi decât într-o asemenea tovărășie adevărata viață și dezvoltare. Creat pentru a găsi în Dumnezeu cea mai înaltă bucurie a sa, el nu poate găsi în nimic altceva lucrul care să potolească focul inimii sau să satisfacă foamea și setea sufletului. Cel care studiază Cuvântul lui Dumnezeu cu un spirit sincer și educabil, căutând să-i înțeleagă adevărurile, va fi adus în legătură cu Autorul lui; și nu există vreo limită a posibilităților lui de dezvoltare – în afară de cazul în care alege el însuși aceasta.

MOTIVAȚIA ÎNVĂȚĂRII

✎ LAURENTIU DANIEL POPOVICI

Omul nu este doar un sistem «reactiv», ci și unul «activ», capabil nu numai să răspundă la incitățile mediului ambiant, dar să și acționeze asupra lui, să aibă o activitate proprie, relativ independentă de influențele externe, să emită anumite cerințe față de ambianța și să o asimileze în conformitate cu dinamica sa internă. Latura fundamentală a acestui activism o reprezintă motivația.

Mecanismele de culegere și prelucrare a informației sunt elaborate în timpul “activității” subiectului care are la bază o structură nervoasă determinată genetic. În cursul acestei activități se organizează percepția, se formează deprinderile, este stocat conținutul memoriei de lungă durată, se construiesc practicile de adaptare cel mai larg generalizabile. Pe de altă parte este evident că toate aceste mecanisme au o valoare adaptativă doar în măsura în care el este activ.

Deci, este deosebit de important să se examineze factorii care declanșează activitatea subiectului, care îl orientează spre anumite scopuri, care permit prelungirea ei dacă scopurile nu sunt imediat atinse, ori care îl opresc la un moment dat. Acești factori trebuie să aibă efecte “cantitative”; sub efectul stimulărilor interne sau externe cu intensitate variabilă. Ei aduc organismul în stare de acțiune și îl susțin activitatea o perioadă de timp în ciuda obstacolelor mai mult sau mai puțin dificil de trecut. Acești factori au și efecte “calitative”: la un moment dat ei determină organismul să urmărească un scop sau altul, să stabilească o anumită ierarhie între scopurile posibile.

Studiul motivației înseamnă tocmai analiza acestor factori și a mecanismelor care le explică efectele. Unele condiții de privațiune produc în organism o stare de “trebuintă”, cum ar fi foamea. Această stare poate fi definită prin descrierea condițiilor care au generat-o (numărul orelor fără hrană) sau eventual prin măsurări directe: greutatea subiectului față de greutatea sa normală, procentul de glucoză din sânge etc. Se constată că organismele aflate în această stare manifestă o activitate care poate fi mai întâi generală, pentru că apoi ea să fie orientată spre cercetarea unor categorii specifice de “obiecte-scopuri”, (alimente). Multi psihologi caracterizează această conduită ca fiind declanșată de o “pulsivitate” (sau “tendință”, “impuls”).

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Observam cum între “trebuinta”, termen care servește la caracterizarea unei anumite stări a organismului, și “pulsione”, o noțiune care servește la “explicarea” conduitelor provocate de această stare, există o strânsă legătură. Este adevărat că pulsionea poate fi declansată și de un alt mecanism decât trebuinta. Unui subiect caruia îi este foame și se poate deschide pofta de mâncare la vederea unui aliment. În acest caz se va spune că alimentul este un “incitator”. Incitatorul este un excitant exterior al pulsionii, în timp ce trebuinta este un excitant intern. Se observă cum același aliment poate reprezenta un obiect-scop, a cărui consumare va reduce pulsionea unui subiect în stare de trebuinta, cât și un incitator, ce trezește o pulsione a unui subiect care nu se află în această stare. Rezultă astfel că expresia “incitator” este utilizată și în cazul unui obiect perceput ca obiect-scop. Putem spune că ea corespunde, în general unui obiect cu “valență” pozitivă (sau negativă) pentru subiect. Astfel, termenii “trebuinta” și “pulsione” sunt utilizați uneori pentru a defini același lucru. Dacă se renunță la deosebirea dintre trebuinta și pulsione, putem folosi termeni ca “motiv” sau “motivatie”, pentru a desemna conținutul lor comun: factor care determină organismul să acționeze și să se îndrepte spre anumite scopuri. Pulsionea provoacă deci o conduită care, în caz de reușită (atingerea și eventual consumarea obiectului-scop, schimbarea situației), pune capăt acestei pulsioni. Putem asimila pulsionea (sau trebuinta) unei „tensiuni” și să spunem că o conduită motivată are ca scop „reducerea tensiunii”.

REUȘITA ȘCOLARĂ - FĂ DIN ȘCOALĂ O PLĂCERE!

☞ BANATE MARIA

Copilul este un mic univers, iar creșterea și devenirea lui ca adult reprezintă un drum lung și sinuos, plin de urcușuri și de coborâșuri, al cărui aspect central îl reprezintă personalitatea în toate aspectele ei.

Școlarul mic are o personalitate în evoluție. Adaptarea sa școlară rezultă din felul în care se ajustează caracteristicile și trăsăturile sale de personalitate la exigențele școlare din ce în ce mai mari.

Reușita școlară (nota școlară) are menirea să exprime nivelul inteligenței, al motivației și al atitudinii, adică să ne informeze despre nivelurile de dezvoltare psihică a elevului. Succesul școlar este doar un “barometru” al gradului de adaptare școlară a elevului, fără a fi un scop în sine, așa cum poate deveni el în unele cazuri. Elevul trebuie să ajungă să lucreze nu numai pentru a lua examenul, a evita o pedeapsă, a obține nota dorită, ci înainte de toate pentru a asimila cultura și civilizația contemporană. Nota școlară este chemată să indice succesele realizate și eșecurile posibile suferite de copil pe drumul ascendent al socializării și umanizării personalității sale, mai exact să dezvăluie în fața cadrului didactic starea actuală a personalității elevului în permanentă schimbare (dezvoltare) sub influența continuă și sistematică a cerințelor externe.

Reușita școlară presupune dezvoltarea aptitudinilor, inteligenței și spiritului practic aplicativ și experimental al acestora.

Asupra personalității elevului acționează factori care pot influența reușita școlară, fie ca aceștia sunt factori externi, fie factori interni.

Factorii externi țin de mediul școlar, de cel familial și factorii pedagogici (nivelul de instruire, personalitatea cadrului didactic, baza materială a școlii).

Factorii interni ai reușitei școlare sunt, la rândul lor, intelectuali (cognitivi) și necognitivi (trăiri emoționale, atitudini, interese și experiența personală a succesului și eșecului).

Printre factorii intelectuali cei mai importanți este considerată inteligența școlară. Inteligența școlară se dezvoltă în funcție de programul genetic, dar și în dependența de condițiile activității școlare.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Specialiști în psihologie susțin că inteligența emoțională și capacitatea copilului de a relaționa și de a stabili relații cu cei din jur stau la baza succesului la școală, dar și a succesului în viață.

Mulți părinți nu înțeleg faptul că performanțele școlare ale copiilor au foarte puțină legătură cu abilitatea micuțului de a citi la vârstă fragedă sau de a rezolva ecuații înainte de vreme.

Mintea este esențială în dezvoltarea unui copil inteligent și descurcăreț, însă și emoțiile au un rol esențial în succesul micuțului în viață. Iar cei responsabili cu antrenarea și educarea minții și emoțiilor copiilor sunt în principal părinții.

Cu alte cuvinte, felul în care îl tratezi pe copil, atenția pe care i-o acorzi, răbdarea cu care îl ajuți să depășească problemele, comunicarea, stilul disciplinar pe care îl aplici, toate acestea contribuie la dezvoltarea emoțională a copilului, crucială în reușita școlară.

Educația bazată pe inteligența emoțională pornește de la faptul că totalitatea acțiunilor noastre ne permite să creăm un echilibru mai sănătos în relațiile cu copiii prin accentuarea importanței sentimentelor și prin controlul emoțiilor.

Inteligența emoțională ține de conștientizarea propriilor emoții, stăpânirea acestor emoții (prin controlarea cauzelor generatoare), motivația interioară de a evolua, dublată de inițiativă, optimism și dăruire, empatie (capacitatea de a înțelege emoțiile și sentimentele altora) și, nu în ultimul rând, de aptitudinile sociale, adică de capacitatea de a stabili relații pozitive, de a coopera și colabora cu ceilalți, de a rezolva conflicte, de a capta atenția.

Capacitatea de a recunoaște și de a face față emoțiilor duce la performanțe mai mari la școală, în muncă și în relațiile interumane.

Viața de familie și atmosfera din jurul ei reprezintă primul „curs” la care asistă copilul în formarea inteligenței emoționale.

Mulți părinți greșesc în abordarea și educarea copiilor astfel:

- ✓ Le ignoră sentimentele, trăirile, emoțiile sau le tratează superficial
- ✓ Sunt prea indulgenți
- ✓ Arată lipsă de respect pentru sentimentele lor

Toate contactele sau schimburile dintre părinți și copii au un substrat emoțional și contribuie la dezvoltarea inteligenței lor emoționale. Principalele elemente de care depinde reușita școlară a micuțului sunt:

- ✓ Încredere (în propriile forțe, puterea controlului și stăpânirii de sine, etc)
- ✓ Intuiție (dorință, perseverență, nevoia de a își pune amprenta asupra unor lucruri sau probleme și de a le rezolva)

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

- ✓ Curiozitatea
- ✓ Comunicarea (dorința de a comunica, de a stabili relații verbale cu ceilalți, de a-și exprima sentimentele, trăirile, emoțiile în cuvinte)
- ✓ Cooperarea (capacitatea de a împarti lucruri, de a-si astepta randul, "spiritul de echipă", adaptarea nevoilor personale la nevoile unui grup etc.);
- ✓ Implicarea (capacitatea de a se implica, de a-i înțelege pe ceilalti si de a fi înțeles).

În concluzie, nu capacitatea copilului a citi sau de a face socoteli este esențială în procesul de învățare și în reușita școlară, ci mai degrabă capacitatea de a ști cum să-l înveți lucruri și să facă față provocărilor la nivel emoțional.

Familia trebuie să rămână sursa de afectivitate și înțelegere a copilului. Părintele care exagerează, asumându-și peste limită rolul de pedagog uită acest lucru. Cea mai buna metodă de control este implicarea în universul școlar: discuțiile despre colegul de bancă, despre profesorul preferat, despre materia cea mai grea, toate acestea au rolul de a câștiga încrederea și interesul copilului.

Școala nu poate și nici nu este indicat să substituie familia. Profesorul împreună cu familia trebuie să aprindă în copil dorința de a deveni o persoană completă, nu doar prin cunoștințe, norme și amenințări, ci printr-un alt mod de a-l privi și a-l sprijini pe acesta în creștere, câștigându-i tot mai mult încrederea.

THE IMPACT OF EUROPEAN PARTNERSHIPS

✎ GHEORGHITA-SCHIPOR LAURA-MARIA

One of the main targets of the EU policy in the field of education is to lower the number of young people who have left school without an upper secondary education and do not participate in any kind of further education or training. It is considered to be a crucial achievement in order to enhance economic growth and social cohesion. The number of students who have left school without upper secondary education is caused by indifferent families, customs and traditions, lack of self confidence, inequality between the sexes, these being just some of the reasons that hinder participation in upper secondary education.

European partnerships contribute to the promotion of schooling and consequently lifelong learning. It is also aimed to contribute to the pupils' social, cultural, linguistic and ICT skill development because they will be exposed to a different European culture by exchanging information about personal life, school life, local and national heritage, traditions and customs, food etc. and through the mobility to another country. With the help partnerships, we hope to create an awareness among the local people about the importance of education and its benefits on children, on parents, on local people and on a wider community. We also expect to create closer friendship bonds among nations, to remove thoughts of religious, racial, national and gender discrimination and to promote tolerance to other nations and groups, multilinguism and elements of national culture.

Early school leaving is a complex and global phenomenon and each school tries to reduce it through different kinds of programmes, projects and activities. The early school leaving has a great impact not only on individuals, but also on society and economy.

We ought to make our contribution in trying to solve some of the problems hindering youth from attaining their fundamental rights as human beings. We believe that nobody has the right to deprive any human being of their fundamental rights just because of some dogmatic beliefs, traditions and customs which has no place in this modern era – an era unsurpassed in every field of human life.

In addition, the objective of the secondary education is to provide the students with a common general culture, to prepare them to undertake responsibility for a democratic community, to enable them to respect human rights and to help them acquire the

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

understanding of contributing to the social, economic and cultural development of their country in accordance with their interest, ability and skills, and thus preparing them for colleges or working life.

Schools should set their pupils on the path to a lifetime of learning, if they are to prepare them for the modern world. A sound school education system also helps ensure open and democratic societies by training people in citizenship, solidarity and participative democracy. The present inequalities in education and training have significant hidden costs for individuals, societies and economies. Education should be efficient in producing a high standard of excellence and equitable in raising the general level of skills. Social inclusion is another key concern. School helps to prepare young people to live in a community and to be responsible and active citizens. Democracy in schools can help to create a climate of confidence and responsibility. However, societal trends such as violence, radicalism or fundamentalism and expressions of racism, xenophobia, homophobia and sexism are inevitably also reflected in school communities.

The acquisition of key competences is another vital issue. Key competences in the shape of knowledge, skills and attitudes appropriate to each context are fundamental for each individual in a knowledge-based society. They provide added value for the labour market, social cohesion and active citizenship by offering flexibility and adaptability, satisfaction and motivation. The acquisition of key competences fits in with the principles of equality and access for all. This reference framework also applies in particular to disadvantaged groups whose educational potential requires support. Examples of such groups include people with low basic skills, early school leavers, the long-term unemployed, people with disabilities or migrants, etc

The aim of projects is to promote awareness about the importance of higher education including upper secondary education and university as well, which will affect positively, being a key investment not only in the prospects of each and every one of its young people but also in the future prosperity and social cohesion of the EU in general.

The partnerships contribute to a future social cohesion and prosperity, to increase the chance for a future employment and reducing general unemployment and poverty in the European Union countries.

At individual level, students will have the chance to participate in the social, cultural and economic dimensions of society. The individual risk of unemployment, poverty and social exclusion will be reduced by increasing children's chances of succeeding at school.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

At the level of economy and society at large, students will participate in democratic processes and be active citizens by having more skills for lifelong learning, by experiencing learning mobility, practicing English and ICT, becoming confident in themselves, taking initiatives.

Both pupils, teachers, parents and other people will support school quality and development by seeking improvement and taking ownership of their learning processes, by using best practice for reducing school early leaving and for helping pupils at risk of leaving school early.

Through partnerships, schools will improve their pedagogical approaches and school management by means of workshops, interaction during mobilities and by sharing best practices and information through ICT. Integration of the ongoing activities to the curriculum will provide an opportunity for a wider perspective.

Pupils as well as educational staff will develop knowledge and understanding about diverse European cultures and languages. They will also be encouraged to learn modern foreign languages. The partnership will help pupils to acquire the basic life-skills and competences necessary for their personal development, or future employment and for active European citizenship. Young people will develop their skills in using ICT-based contents, services, pedagogies and practice in lifelong learning. They will also have an opportunity to make a comparison between their way of life and that of the partner country, identifying the similarities and differences. They will have fun when doing all these activities. Parents will gain a deeper understanding about the importance of education and will have a chance to come into contact with a different European culture and have an opportunity to share some aspects of their culture as well as learning about other cultures.

Young people will develop their skills in using ICT-based contents, services, pedagogies and practice in lifelong learning. They will also have an opportunity to make a comparison between their way of life and that of the partner country, noting down the similarities and differences. They will have fun when doing all these activities. Parents will gain a deeper understanding about the importance of education and will have a chance to come into contact with a different European culture and have an opportunity to share some aspects of their culture as well as learning about other culture.

Through partnerships, we promote understanding about the importance of education and lifelong learning and increase the friendship bonds, tolerance against other nations and the quality of life standards.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Resources:

- ✓ Eurydice: http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/index_en.php
- ✓ www.anpcedfp.ro
- ✓ http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/sefcovic/administration/euschools/index_en.htm
- ✓ other internet websites
- ✓ newspapers and magazines
- ✓ Comenius Bilateral School Partnership *FOR THE BETTER FUTURE OF EUROPEAN CITIZENS, 2011-2013, TR-RO*

SCHOOL SUCCESS AND FAILURE

✎ FARTA DUMITRU, PATRULESCU CORINA

School success is expressed through the school efficiency. Sometimes it's given a broader meaning to school success as adjustment and balancing to the students needs in school. But a high efficiency signifies a better adjustment in learning tasks. Therefore the efficiency and school success express both the agreement between the curriculum requirements and the consequences and pupils abilities ,too. School success differs from school progress and expresses the appreciation of the results and developments to the student's learning by relating them to past performance. There are two categories of factors in school success: internal and external. The external factors are school environment, family and pedagogical factors and the internal factors are the intellectual and non-intellectual factors.

The school success or failure refers to what degree the student has fulfilled (fully or partially) teaching goals (Kalogridi, 1995. Dimou, 1997). Success is believed to be the lack of problems and the student's achievement of high standards, while failure is characterized by difficulties and an inability to reach the desired goals. It is also accompanied by a variety of other problems (behavioural etc.) which often associated with school failure. (Kupersmidt ,Coie,1990) The reasons for school failure are almost as complex as are the reasons we are unable to turn around underperforming schools in vast numbers.

Family environment is defined as something with a complex meaning. Many educators agree that, while school exerts a very strong influence on most children, family is actually the most determinant factor of the way a child is going to evolve . There is also a positive connection between school performance and family income, as there is also a connection between school achievements and the father's profession. The child's performance varies depending on the father's job. Other researchers believe that a low social background and poverty do not always lead to school failure. They stress that what is most important in school performance are parents' cultural values and their family lifestyle as well as the importance attributed to education by them.

Teens want to feel connected to their family and their school. In a recent survey, when students were asked to evaluate their transitional years, they indicated interest in connecting to their new school and requested more information about extracurricular activities, careers,

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

class schedules, and study skills. Schools that develop programs that ease transitions for students and increase communication between schools may be able to reduce student failure rates.

The relation „success and failure” is a dynamic and complex one. There isn't a total success as it isn't a final failure.

To have success in school teenagers must be motivated to get good marks, to attend with interest in additional activities, in school contests and competitions. But to be successful in high school means a lot more than just studying and grades. Yes, grades can be part of overall high school success but they are not the entire story. Here are some other important factors to know if we want like our pupils to be successful in high school.

Lifestyle and Personal Balance Required To Be Successful

Even if you put in enough time for studying to get good grades, you should still take some time to do sports or exercise. It's good to have a balance of body and mind. Like study habits, it's best to develop good physical fitness habits now because it will be darn hard later in life.

Attitude To Be Successful In High School

Look at the most popular, successful students at your high school. I don't necessarily mean the hottest looking, the most athletic, the toughest, or even the smartest. These kids may not always be well liked by everyone. Instead, look at those who are the friendliest and most well liked at school. These kids have virtually no enemies. Their grades are decent but not necessarily the top. They are fit but not necessarily the athletic stars. Ask yourself, what makes these kids so well liked? They are probably very well rounded and have the best attitudes. They seem to have good leadership skills. Study these students and copy them because we can predict with confidence that they will eventually become the most successful in life. These kids have what is known as superior people skills. Success in future careers will depend on a combination of intelligence and people skills far more than just intelligence alone.

Students' social and emotional needs greatly impact their achievement, particularly for those who are at the greatest risk of dropping out of school. The ability to objectively assess these needs is critical to plan, implement and evaluate effective strategies to ensure all students receive their high school diploma.

Streaming is very important in school success. Streaming does not improve, or even worsens, the overall performance of low-achievers. Streaming also increases the differences between students' performance: it reduces the performance of low-achieving students, while high-achievers either benefit from streaming or their attainment is unaffected. Vulnerable

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

groups are particularly affected by streaming, both with regards to learning opportunities and inter-group relation.

In conclusion school success depends on many factors both internal and external. Man can not live without mental satisfaction, without the feeling of success that has an effect on mobilizing domestic resources, affecting the most success in any activity

Bibliography:

- ✓ Epstein, J. 8 "School/Family/Community Partnerships: Caring for the Children We Share." *Phi Delta Kappan* 77 (May 1995): 701-12.
- ✓ Florin Carjan- *Strategii euristice în didactica matematicii* , Pitești, Editura Paralela 45 , 20002. Tiberiu Kulcsar – *Factorii psihologici ai reușitei școlare*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1978
- ✓ Edgerson, D.E., Kritsonis, W.A. (2006), "Analysis of the Influence of Principal – Teacher Relationships on Student Academic Achievement: A National Focus". *Doctoral Forum. National Journal for publishing and mentoring doctoral student research*, volume 1, No.1, 1-5

SCHOOL DROPOUT PREVENTION

✎ POPESCU VIOLETA, PATRULESCU CORINA

„Dropout is a form of school failure”

Dropping out means leaving a school or group for practical reasons, necessities, or disillusionment with the system from which the individual in question leaves.

Most commonly, dropping out refers to a pupil quitting school before he or she graduates or avoiding entering a University. Early school leaving is a lost potential. It has social costs (social disruption, higher demand in health system and lower social cohesion) and economic costs (lower productivity, lower tax revenues and increased social benefits. Average of the 27 EU countries for school enrollment is 78.5% as of the year 2008, when our country has a share of 78.3% and the rate of early school leaving in the EU is 14.9% and 15.9% in Romania. According to the analysis there is a strong connection between participation in education and early school leaving and a perfect bound between the degree of enrollment in learning and unemployment.

School dropout can be assessed from three perspectives:

1. Psychological causes
2. Social causes
3. Pedagogical causes

Thus the consequences of dropping out of school can have long-term economic and social repercussions. Limited economic resources are highly related to school dropout rates, but the relationship appears to be indirect. Many at-risk factors are related to family income - parents' education, single parenting, academic achievement, behavior problems and school attendance. Parent attitudes are clearly related to student engagement in learning and graduation rates: Parents of dropouts are more likely to view school negatively, to have minimal involvement with school and to place little value on school attendance and achievement. Siblings as well as parents are likely to influence a student's decision to drop out of school - students who have a sibling who dropped out of school are at much higher risk of dropping out themselves. Families from diverse cultures face additional barriers to school engagement that appear to place students at-risk for dropping out. School staff may misunderstand customs and parenting styles as lack of interest in schooling, and fail to

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

identify appropriate and effective means of promoting parent involvement in education. These students are more likely to experience alienation and to disengage from the school setting.

A **dropout recovery** initiative is any community, government, non-profit or business program in which students who have previously left school are sought out for the purpose of re-enrollment. Such initiatives are often focused on high school pupils to attend the evening classes.

Students report a variety of reasons for dropping out of school; therefore the solutions are multidimensional and the best way to keep a teen in school is through support, motivation and letting your teen see firsthand what would happen if he or she decided to give up.

Here are some prevention strategies:

1. Identify why your teen wants to drop out of school. For a teen to want to drop out of school, the reason(s) have to be pretty serious. If you can first get to the root of the problem you can start to cultivate a solution that may work to help keep him or her in school. Common issues include:

- Struggling with school work.

Is your teen constantly struggling to keep up with the rest of the class and often receives poor or failing grades? Has any type of intervention been performed or has the student fallen through the cracks?

- Being bullied.

Bullying is a serious epidemic that can destroy a teen's life. Bullying is not limited to physical assault on or off school grounds but can also be through gossip and slander in social media channels.

- Being bored.

Bright and gifted teens sometimes advance beyond the level of their classes in some or all areas. Depending on talents and personality they may also learn better in less structured environments. Sometimes the best solution for this is to find a college with an early entrance program and let the teen complete high school concurrent with freshman year. Switching to college is not dropping out!

- Problems at home.

Are serious problems occurring in the home such as abuse, financial distress, grief or illness?

Acting out or anger.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Is the teen constantly in trouble with school officials and/or law enforcement? Children who are often in trouble may be hiding a deeper reason why they are acting up.

- Teen pregnancy.

Unfortunately, many teen moms drop out of school in order to care for their newborn or young child when finding effective ways to help them stay at school and care for the baby can be found.

2. Consider your teen's support structure.

Is there a stable adult who supports your teen? Does your teen come from a family that believes in education or have parents or caretakers somehow diminished the value of having a high school diploma? Sometimes there is a cultural issue, where there is a fear that a teen who is educated beyond the abilities of other family members will stop identifying with their cultural roots. This type of pressure can be very intense.

Your teen's support system has a considerable influence on whether he or she finally drops out or not.

3. Consult with a professional.

Before you can create a strategic plan, you have to dig deeper into why your teen wants to drop out. Meet with guidance at the school to pinpoint the reason and then investigate what has been done to remedy the situation. For example, if your teen has been struggling with academics, determine if he or she has been tested for a learning disability or ADHD. Explore tutoring options; often a learner who struggles in class responds very well to one-on-one learning. If guidance provides little or no assistance, consult with a child psychologist to have your teen evaluated.

4. Meet with teachers to develop a strategic plan.

Once you've determined the reason and have researched previous efforts (if any) to help, meet with the teen's team of teachers to obtain feedback and create a plan. Don't put the blame on the school or the teachers. Keep it positive. Everyone needs to feel like they are on the same side.

Making teachers aware that your teen is at risk will provide them with information to offer more support in the classroom. Ask each teacher to provide a customized solution as to how he or she will help the student in the classroom.

Design a collaborative mission, including short and long term goals to engage the student and help him or her progress.

Invite the student to take part in the strategic plan and provide feedback about what might be helpful to him or her in the classroom.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Set up a schedule to meet with teachers and the student on a regular basis (weekly, monthly or quarterly depending on the progress).

5.Be present in your teen's life.

Supporting and celebrating victories is important to keep a child in school. Your at-risk teen needs a cheerleader to promote and raise him or her up when they do well. Also, you need to be able to help pick your teen up and find solutions when failure occurs, to teach resiliency and tenacity. A consistent, loving role model who lets the teen know that he or she isn't in this alone will help the student find the courage to continue with his or her education.

Bibliography:

- ✓ Albert-Lorincz, E., Carcea, I.M., (1998), *Prevenirea dezadaptării școlare, Iași, Ed. Cermi;*
- ✓ *Abandonul școlar: cauze și efecte Erika GYÖNÖS Universitatea „Transilvania” din Brașov*
- ✓ *In G. Orfield (Ed.), Dropouts in America: Confronting the graduation rate crisis(pp. 181-205). Cambridge, MA: Harvard Educational Publishing Group.*
- ✓ 4. Allensworth, E.M. (2005a). *Graduation and dropout trends in Chicago: A look at cohorts of students from 1991 through 2004.* Chicago: Consortium on Chicago School Research. Available: <http://www.consortium-chicago.org/publications/p75.html>.

THE 10 BEST WAYS TO INCREASE TEENAGE STUDENT MOTIVATION

✎ NATALIA CHIRIAC, MARIA IONELA PASEK

Young learners are so full of energy that most activities you propose are met with loads of enthusiasm.

However, things are not as simple with teens. Most are very clever and insightful kids, but this is not exactly the most talkative age group. Have you ever faced a class full of blank stares where most of the replies you hear are “Yes”, “No”, or “It depends”? Have you ever felt frustrated by their lack of interest?

Here are some strategies that should get your teens a bit more motivated.

1. Use as many references to pop culture as you can

Consider your teens’ interests. Imagine you want to discuss last week’s events to practice the past simple tense. Will they be more interested in what President Obama did last week, or which outrageous outfit Lady Gaga wore to an awards show? If you’re not willing to discuss Eminem’s latest album, or any of the Twilight books or films, then you won’t connect with your teen students.

2. Give them a little friendly competition

Little kids like to compete, and teens are no different. Whether they play sports or games on the Wii, they always try to out best each other. Why not introduce some friendly competition into the ESL classroom? Games are easy ways to do this, but you can also have them compete in any activity.

Give them 60 seconds to write down as many words as they can related to a topic, like “clothes” or “foods”.

Tell them that whoever finishes a written exercise first or has the most correct answers, gets to choose a video to watch or a song to listen to in class.

3. Cater to their skills and exploit their talents

Most teens are talented at one thing or another. Take your time to get to know them and discover what these talents are.

Students who are artistically-inclined may draw pictures, sketches or cartoons of a story you read out loud to the class.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Do you have a student who plays the guitar? Ask him or her to bring it to class and play a song while the class sings the lyrics in English.

4. Use pen pals to motivate writing

If your students are not enthused about writing assignments, give them pen pals to write to. At ESL Teachers Board, or any other message board for ESL teachers, you can post a request for pen pals for your students, and find another teacher with whom you can trade email addresses. Writing to pen pals is a great introduction to what they may have to master later in life: business emails.

5. Make reading age appropriate

To get students excited about a reading assignment, make sure you choose material that will pique their interest. Naturally, books or stories about teens are sure to work, but you can also include celebrity biographies, anything sports-related, or any topic that may interest them, but is also up to their reading level.

6. Play songs to improve listening comprehension

If you play any of the audio that typically comes with course materials, your teens will most likely tune out and not hear a word. The best way to motivate them to listen is by playing songs. But you should also choose songs they like, or can relate to.

This worksheet for Photograph by Nickelback provides a great warm up exercise and a post-listening activity.

Listen to So Sick by Ne-Yo and ask your students to complete the tasks set forth in this worksheet.

7. Have video lessons

Videos have great potential in the ESL class. Thanks to recent advances in technology, we no longer need to have a TV and DVD player in the classroom to teach a video lesson. A laptop will do for a small class, and a speedy Internet connection is great, but not entirely necessary, as you can have video files already downloaded to your computer. To keep teens focused on the task, choose short interviews, movie trailers, music videos, or how to videos on YouTube.

8. Integrate technology into the classroom

In the previous point, we mention how easy it is to show videos on a laptop, but you can integrate technology in so many other ways. Most teens have excellent Web surfing skills, so why not assign them a WebQuest? A WebQuest is an online, inquiry-based activity where students are required to search for specific information within links provided by the teacher,

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

and then produce a report or a PowerPoint presentation. Here are some great examples of WebQuests for teens, but you can also design your own to suit your students' level.

9. Play games

ESL games motivate any learner whether they are 5 or 50 years old. But with teens, it's important to choose games that will challenge them, give them the right competitive feel, and help them effectively practice an ESL item. A guessing game or any type of quiz show game should get them motivated.

Try this Passive Voice Quiz Game, or design your own with similar categories.

The 6 Clues Guessing Game will have your students competing to see who guesses right with the least amount of clues.

Need another example of a great game to practice grammar? Download the Wh-Questions Game

10. Use realia in the classroom

The use of real life objects is also a great way to motivate students of all ages. But it is particularly effective with teens who are already lacking in enthusiasm.

Giving directions: Choose places that teens frequently visit like malls, concert venues, or sports stadiums. Use anything from real city maps to brochures of these locations to practice giving directions.

Tell me about yourself: Instead of just telling the class about themselves, ask your teens to bring photos, as well as some of their favorite things, like books, CDs, a skateboard, or anything that represents them.

Make sure that at the beginning of the course you discuss what their learning goals are. They may not have thought of this earlier, but they may come to realize that they need English to surf the Internet, understand their favorite band's songs, or chat with foreign friends. And talking about the things that interest teens is a great way to establish rapport. Once you connect with them, you won't find any more blank stares. You'll see a room full of eager, smiling faces!

REFERENCES:

- ✓ Alison, J. 1993. Not bothered? Motivating reluctant language learners in Key Stage 4: London: CILT.
- ✓ Argyle, M. 1969. Social Interaction. London: Tavistock Press.
- ✓ Benson, P. 2000. Teaching and researching autonomy in language learning. London: Longman.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

- ✓ Chambers, G. N. 1999. *Motivating language learners*. Clevedon: Multilingual Matters.
- ✓ Covington, M. 1999. Caring about learning: The nature and nurturing of subjectmatter appreciation. *Educational Psychologist*, 34: 127-36.
- ✓ Daniels, R. 1994. Motivational mediators of cooperative learning. *Psychological Reports*, 74: 1011-22.
- ✓ Dornyei, Z. and Otto, I. 1998. Motivation in action: A process model of L2 motivation. *Working Papers in Applied Linguistics* (London: Thames Valley University), 4: 43-69.
- ✓ Dornyei, Z. 2001. *Teaching and Researching Motivation*. England: Pearson Education Limited.
- ✓ Ehrman, M. E. and Dornyei, Z. 1998. *Interpersonal dynamics in second language Education: The visible and invisible classroom*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- ✓ Good, T. L. and Brophy, J. E. 1994. *Looking in classrooms*. 6th edition. New York: HarperCollins.
- ✓ Little, D. 1991. *Learner autonomy 1: Definitions, issues and problems*. Dublin: Authentik.
- ✓ MacIntyre, P. D. 1999. Language anxiety: A review of the research for language Teachers. In Young, D. J. (ed.). *Affect in foreign language and second language learning*. Boston, MA: McGraw-Hill, pp. 24-45.
- ✓ Rogers, C. 1991. *On becoming a person*. Boston, MA: Houghton Mifflin.
- ✓ Ushioda, E. 1997. The role of motivational thinking in autonomous language Learning. In Little, D. and Voss, B. (Eds.). *Language centres: Planning for the new millennium*. Plymouth: University of Plymouth, CERCLES, Centre for Modern Languages, pp. 39-50.

JOCURILE - METODĂ FOLOSITĂ CU SUCCES ÎN SESIUNILE DE FORMARE

Jocurile și energizările sunt o modalitate perfectă de a începe o sesiune de formare, de a energiza și de a ajuta formabilii să se concentreze în timpul sesiunii de lucru.

Atunci când folosim astfel de metode, este esențial să privim cu atenție grupul de formabili, sub aspectul diversității participanților în vederea asigurării confortului fizic și cultural necesar.

În calitate de formabili, adulții au câteva cerințe simple. Ei se așteaptă să fie tratați ca adulți cu experiență și suficiente cunoștințe despre topicul sesiunii de formare și deci, au nevoie de a realiza un permanent schimb cu ceilalți. În plus, adulții au dorința de a fi participanți activi în toate activitățile sesiunii de formare. Jocurile, ca parte a sesiunii de formare, îi ajută pe adulți în procesul învățării prin crearea unui mediu în care mișcarea, simțurile, creativitatea și inteligența sunt angajate deplin, prin abordarea sub diferite forme a învățării.

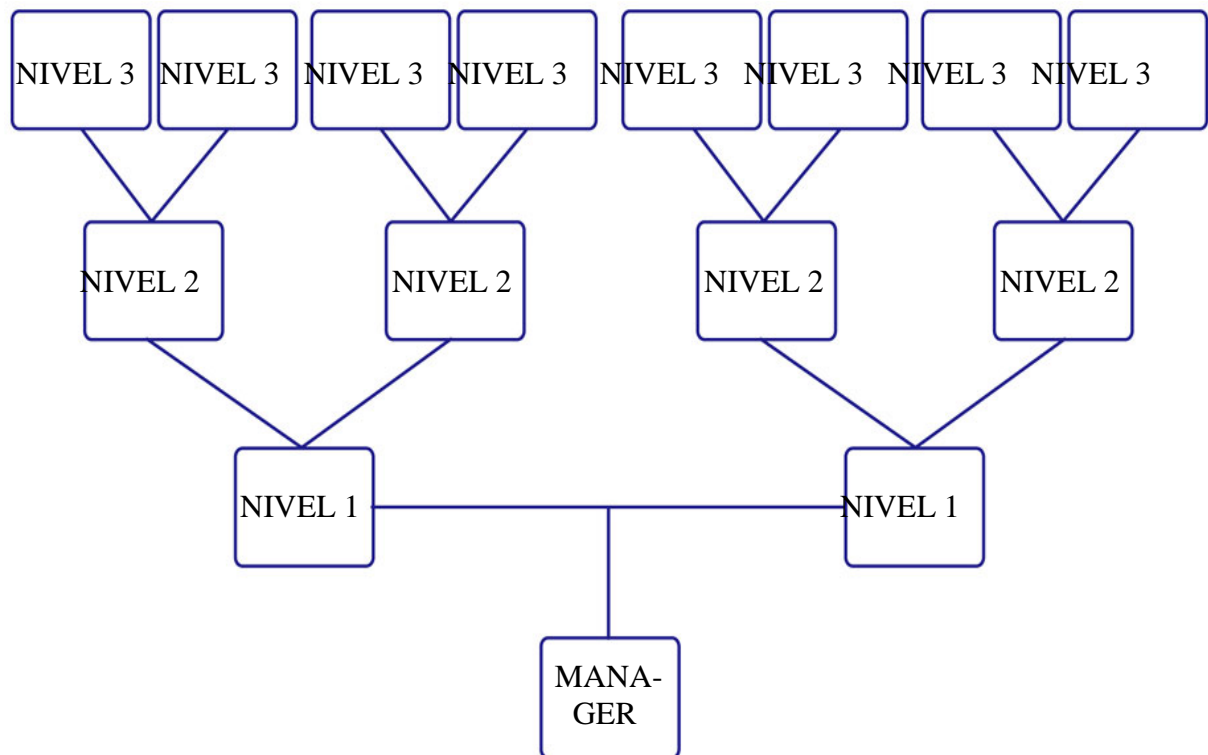
Cel mai bun rezultat se obține atunci când jocurile sunt complementare celorlalte metode, precum prelegerea, brainstormingul, prezentări power point etc. Folosite la începutul sesiunii de formare, jocurile oferă informații formatorului despre cunoștințele formabililor ca baza pentru activitățile viitoare, dar pot să și capteze interesul asupra topicului formării respective.

Folosite în timpul sesiunii de formare, jocurile pot ajuta formabilii în procesul învățării prin implicare, includerea și exersarea cunoștințelor sau a abilităților, iar la sfârșitul sesiunii, pot fi folosite ca și mijloc de evaluare, pt a testa cunoștințele precum și abilitățile formabililor de a le aplica practic în domeniul lor de activitate.

Pentru a fi eficiente, jocurile sunt strict legate de cunoștințe, atitudini, implicare. Ele îi vor ajuta pe formabili să gândească, să folosească informațiile de care dispun, să reacționeze, să înțeleagă contextul.

În cadrul activității de formare locală, am inclus în cursul opțional *Comunicare instituțională* un joc de cărți care a cuprins cât mai multe elemente din informațiile transmise. Formabilii au fost entuziași și au apreciat faptul că am ales un joc nou, necunoscut de ei. Am folosit un pachet de cărți de joc și am inclus elemente din comunicare, tipurile comunicării, bariere în comunicare, precum și elemente din comunicarea managerială. Formabilii au fost așezați pe scaune, conform schemei următoare:

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Fiecare formabil a primit câte două cărți de joc diferite. Cerința a fost ca fiecare dintre ei trebuie sa-și realizeze perechea de cărți, alegând modul propriu de comunicare cu cel din fața lui, fără a comunica verbal.

Schimbul s-a realizat de la nivelul 3 către manager și invers. Jocul se termină atunci când toți participanții au realizat perechea sau formatorul spune stop joc. Au urmat discuții. Pornind de la nivelul 3, fiecare formabil a spus cum s-a simțit în timpul jocului, cât de repede a realizat perechea, cum a decurs comunicarea, ce piedici/bariere a întâmpinat, ce elemente ar fi contribuit la realizarea mai repede a sarcinii jocului, care a fost reacția managerului etc. Concluziile finale au încheiat această activitate.

Reprezentând o pondere importantă a procesului de învățare, dovedindu-și eficiența, fiind urmate de reflecție, jocurile sunt atractive și atrag deopotrivă copiii, tinerii, cât și adulții. Tocmai de aceea formabilii vor fi încurajați să participe și să experimenteze.

UTILIZAREA NOILOR TEHNOLOGII PENTRU EDUCATIE DE CATRE CADRELE DIDACTICE

✎ POPESCU VIOLETA SANDA

Abstract: *In the new digital era, the teaching process is undertaking several important changes which have come to optimize it. The integration of the new technologies within the teaching process hints at promoting this century's requirements: achieving communication skills, developing creativity and stimulating intellectual curiosity, critical and systematic thinking, efficient management of information and media abilities, improving the capacity of interaction, identifying, composing and solving problems, increasing social responsibilities and the capacity of self-education and self-improvement.*

În epoca digitală, procesul didactic suportă importante transformări, venite în sprijinul eficientizării sale. Integrarea noilor tehnologii în procesul didactic are scopul de a promova cerințele acestui secol : dobândirea competențelor de comunicare, dezvoltarea creativității și stimularea curiozității intelectuale, gândirea critică și gândirea sistemică, gestionarea eficientă a informațiilor și abilitățile media , îmbunătățirea capacităților de relaționare, identificarea, formularea și soluționarea problemelor, sporirea responsabilității sociale și capacitatea de autoformare și autoperfecționare. Transformările societății românești din ultimii ani, dezvoltarea și răspândirea informaticii, pătrunderea elementelor moderne de comunicații și tehnologii informatice în țara noastră, impun o pregătire diversificată a tinerilor în acest domeniu. Dezvoltarea *deprinderilor moderne de utilizator*, adică pregătirea elevilor astfel încât să poată beneficia de lumea calculatoarelor, respectiv să poată folosi avantajele *științei calculatorului*, trebuie să stea în atenția învățământului preuniversitar. Rolul profesorului este, în perspectiva aceasta, acela de facilitator al unui proces de instruire centrat pe elev, cu sarcina de a identifica și a promova soluții pentru motivarea acestuia în procesul învățării , al formării și perfecționării lui continue. Creativitatea profesorului este o condiție sine-qua-non a reușitei elevului. Acesta va realiza analiza nevoilor de învățare, va încuraja autonomia și va stimula curiozitatea elevilor săi într-un mod susținut , va proiecta și dezvolta resurse pentru predare și va monitoriza nivelul competențelor formate. Pentru a răspunde surselor nelimitate de informații este necesară înțelegerea nu doar a modalității de utilizare a acestor surse

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

informaționale, dar și dezvoltarea capacității de a organiza și a discrimina tipurile de informații oferite. Utilizarea informației în cadrul învățării se referă la modul în care un elev reușește să adune, să stocheze și să folosească informația într-o varietate de moduri . Informațiile din cărți sunt completate de aplicații multimedia. Totuși, lărgirea oportunităților necesită o corectă selecție a informațiilor, iar tehnologia modernă oferă o varietate de mijloace de a stoca și organiza informația, sprijinind învățarea în procesul de ordonare a cunoștințelor și contribuind la *înregistrarea evoluției* copilului în procesul de învățare.

Tehnologiile informației și comunicării schimbă perspectiva asupra procesului de educație. În acest context favorabil modernizării, pregătirea cadrelor didactice în ce privește utilizarea noilor tehnologii pentru predare, învățare și evaluare constituie o prioritate în agenda factorilor de decizie din majoritatea țărilor europene. Conținând argumente atât pentru continuitate cât și pentru înnoire, modelele propuse pentru formarea inițială și continuă sunt rezultate ale echilibrărilor constructive între tradiție, cererea socială și nevoia de armonizare la nivel european. Aceste modele, tendințe, recomandări și/sau politici educaționale coerente se reflectă în diverse inițiative, proiecte și programe care includ sau se referă exclusiv la instruirea asistată de calculator și elearning.

Mediile virtuale de învățare sunt foarte utile in zilele noastre, in scoala romaneasca. Educatia copiilor trebuie sa se bazeze si pe metode moderne de predare-invatare-evaluare, mai ales pentru ca majoritatea copiilor au acces si acasa la internet. Metodele traditionale nu mai sunt atractive pentru copii, inasa asta nu inseamna ca trebuie sa renuntam la acestea. Ideal este ca metodele traditionale sa fie imbinate cu cele moderne pentru facilitarea procesului instructiv educativ. În secolul al XXI-lea, într-o societate tot mai informatizată, învățământul modern apelează deseori la mijloace multimedia. Astfel, videoclipurile educative pot fi expuse colectivului de elevi cu ajutorul videoproiectorului acestea avand rolul de a prezenta noile cunostinte intr-un mod mai placut pentru elevi, mai atractiv.

Videoproiectorul se numara printre cele mai moderne instrumente de predare pe care le pot folosi cadrele didactice. Prin intermediul sau, comunicarea- cheia invatarii-atinge o noua dimensiune: elevii sunt impulsionati sa devina activi la ore prin intermediul informatiilor transmise sub forma de imagini, tabele, grafice etc. De asemenea, cu ajutorul acestuia, profesorii pot obtine o mai buna structurare si sintetizare a lectiilor. Inversand procesele clasice, elevii isi pot expune propriile lucrari cu ajutorul videoproiectorului, experienta ce poate duce la cresterea interesului fata de proiectele care le sunt date in lucru. Videoclipurile educative pot fi expuse colectivului de elevi cu ajutorul videoproiectorului; au rolul de a prezenta noile cunostinte intr-un mod mai placut pentru

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

elevi, mai atractiv. **Videoprojectorul interactiv** proiectează pe suprafața tablei albe, transformând-o într-o suprafață interactivă. De altfel, una dintre cele mai importante caracteristici ale videoprojectorului este faptul că transformă orice suprafață adecvată proiecției în suprafață interactivă.

Determinarea coordonatelor pe suprafața de lucru se face prin infraroșu. Pe suprafața interactivă se lucrează cu un stilou interactiv. Tabla albă folosită poate fi utilizată și pentru scrierea cu markere, orice eventuală deteriorare a suprafeței de scris nu va afecta folosirea acesteia ca tablă interactivă. În secolul al XXI-lea, într-o societate tot mai informatizată, învățământul modern apelează deseori la mijloace multimedia .

În concluzie, pentru a forma noile generații astfel încât să fie capabile să facă față problemelor lumii contemporane, sunt necesare acele schimbări în paradigma învățării care favorizează trecerea de la învățarea disciplinară, atomizată, la cea orientată către dezvoltarea unui nou mod de gândire, integrator, ancorat în actualitatea socioculturală complexă, autonom, creativ, deschis. Procesul învățării transcende educația formală și depinde de interacțiuni realizate cu o multitudine de surse externe situate în zona proximei dezvoltări individuale și în orizontul motivațional personal. În secolul al XXI-lea, într-o societate tot mai informatizată, învățământul modern apelează deseori la mijloace multimedia .

FOLOSIREA CALCULATORULUI ÎN PREDAREA BIOLOGIEI

☞ DOLCESCU NADIA

Instruirea asistată de calculator este acea modalitate în cadrul căreia interacțiunea dintre activitatea de predare și cea de învățare, dintre profesor și elevi, este mijlocită de prezența calculatorului, considerat ca auxiliar tehnic, destinat să amplifice și să optimizeze funcțiile predării.

Posibilitățile tehnice oferite de utilizarea calculatorului în orele de biologie au un imens potențial educativ. Computerul este un instrument de lucru pentru elevi și profesorul de biologie prin:

- ✓ prezentarea informației sub formă grafică (tabele, scheme) sau prin realizarea unor desene;
- ✓ întocmirea și utilizarea unor „bănci de date”, stocarea de informații din domeniile biologiei (genetică, ecologie, anatomie comparată ș.a.) într-o modalitate care să permită ulterior regăsirea informațiilor care îndeplinesc anumite condiții de date.

Obișnuita ora de anatomie umană poate fi astfel ajutată foarte mult de calculator . Exista în acest sens multă documentație, dar și multe imagini , animații, care prezintă cam tot ce se poate despre corpul uman, de la celula până la alcatuirea și funcționarea creierului. Confrunțati cu aceste imagini , elevii de gimnaziu vor fi surprinși de mecanismele de funcționare ale propriului corp , ansamblul informațional contribuind la îmbogățirea percepției și a sistemului de cunoștințe.

- ✓ laboratorul de biologie asistat de calculator: banala disecție a animalului care în cele multe cazuri marchează emoțional elevul poate fi înlocuită cu disecția virtuală.

Ingenioasa aplicație nu numai că nu omoară animalul dar oferă imagini clare , precise chiar mai sugestive decât experimentul real în sine. Deosebit de utile pentru predarea – învățarea biologiei atât în gimnaziu cât și la nivel liceal sunt softurile de simulare a unui fenomen real(fotosinteza, ciclul cardiac) prin intermediul unui model care are un comportament analog. Se pot realiza astfel ,, în laborator ,, procese cum ar fii :creșterea, mișcarea plantelor, circulația sevei brute și a celei elaborate, permeabilitatea selectivă a membranei celulare, fecundația, mitoza, meioza.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Computerul poate interveni în procesul instructiv în două moduri:

1. direct, când poate îndeplini sarcina de predare a profesorului, organizând procesul de învățare.
2. indirect, când computerul este managerul instruirii.

În acest caz se prezintă elevului obiectivele de atins, atribuie sarcini de lucru specifice, administrează teste pentru determinarea progresului elevului în raport cu obiectivele prestabilite, înregistrează și raportează rezultatele obținute, în final prescrie ce secvențe va studia elevul în funcție de rezultatele testului anterior.

Calculatorul conferă tehnologiilor didactice un caracter interactiv. Pentru ca dialogul să fie cât mai plăcut, trebuie ca programele didactice să fie atractive, cu pauze, ton și culoare, menite să-i creeze elevului o microlume în care să dorească să învețe.

Orele cu instruire asistată de calculator cresc eficiența învățării, sporesc ritmul învățării și reduc timpul de studiu, după unele aprecieri cu 30 – 50 % față de sistemul tradițional de învățare. De asemenea, asigură unitatea organică între funcțiile de comunicare, stocare și control determinând ameliorarea învățării prin manifestarea fenomenului de feedback. Profesorul este scutit de o serie de acte didactice de rutină pe care le poate îndeplini cu succes calculatorul, cum ar fi unele acțiuni de predare, repetare sau evaluare, oferindu-i posibilitatea să-și concentreze eforturile și timpul pentru perfecționarea conținuturilor prin documentele de investigație științifică, pentru ameliorarea strategiilor de învățare. Asigură o tratare interdisciplinară a conținuturilor date, prin accentuarea relațiilor dintre diferite domenii de cunoaștere prin asocierea și deschiderea de noi domenii.

În *concluzie*, computerul stimulează procese și fenomene complexe și dinamice, pe care nici un alt mijloc de învățământ nu le poate pune atât de bine în evidență. Prin intermediul lui se oferă celui care învață modelări, justificări și ilustrări ale unor concepte abstracte, ilustrări ale proceselor și fenomenelor neobservabile sau greu observabile. În același timp computerul „construiește”, contexte pentru aplicații ale conceptelor, oferind celor ce studiază și limbajul, cu ajutorul căruia ei își pot descrie propria activitate. Cu toate acestea nu doar utilizarea tehnologiilor computerizate au potențialul de a sprijini activitatea de învățare, ci în mod deosebit integrarea lor într-o strategie de instruire și autoinstruire bine gândită și organizată - *educația nu se poate reduce la calculator fără rolul important al profesorului.*

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Bibliografie:

- ✓ Lazăr V., Nicolae M.: Lecția – formă de bază în organizarea procesului de predare-învățare-evaluare la disciplina BIOLOGIE, Ed. Arves, Craiova, 2007.
- ✓ Lazăr V., Căprărin D.- Metode didactice utilizate în predarea biologiei, Ed. Arves, 2008
- ✓ Mariana Marinescu – Didactica biologiei, teorie și aplicații, Ed. Paralela 45, Pitești ,2010

EVALUARE FORMATIVĂ SAU EVALUARE SUMATIVĂ?

✎ ALBU ANDRA MARIA

Scopul major al evaluării este de a furniza profesorilor informațiile necesare pentru desfășurarea unei instruirii de calitate. Descoperirea a ceea ce știu elevii se poate produce pe diferite căi. Atunci când evaluarea este integrată în procesul de instruire are rol informativ cu privire la: activitățile și lucrările de control care ar fi cele mai utile; nivelul la care trebuie să se desfășoare predarea și modul în care evaluarea sumativă generează informație diagnostică.

Evaluarea sumativă conferă o certificare a rezultatelor reprezentând o modalitate facilă de verificare a rezultatelor învățării care oferă elevilor satisfacția recunoașterii efortului depus. Este însă grevată de mai multe inconveniente: *nu contribuie la reglarea pe parcurs* a procesului educațional; nu poate oferi o imagine suficient de clară a randamentului procesului educațional și a nivelului de atingere de către fiecare elev a obiectivelor curriculare (chiar și în cazul respectării unei ritmicități a notării) deoarece utilizează date punctuale, obținute prin sondaj, pe parcursul perioadei de instruire. Eventualele sugestii de remediere a unor neajunsuri în pregătirea elevilor - de cele mai multe ori tardive și restrânse - nu se referă la toți elevii care ar avea nevoie să beneficieze de secvențe recuperative.

În raport cu această caracteristică evaluarea se diferențiază în: *sumativă și formativă*⁴. *Evaluarea formativă* oferă participanților la instruire informații referitoare la parcursul lor în timpul procesului învățării. *Evaluarea sumativă* are loc la sfârșitul unei unități sau a unui proiect și dă informații, atât elevilor, cât și profesorilor, despre cunoștințele și deprinderile pe care elevii și le-au însușit. Dacă o folosim pentru *perfecționarea unei activități în desfășurare* (un program, un proces de instruire, formarea unor comportamente etc.) o numim *evaluare formativă*, iar dacă se organizează la finele unui proces, pentru realizarea unei imagini finale generale, acordarea de calificative sau pentru selecție, o numim *evaluare sumativă*.

La finalul unei unități de învățare, este necesar să li se furnizeze elevilor oportunități multiple pentru a-și demonstra învățarea cum ar fi: elaborarea de rapoarte, eseuri, prezentări, realizarea unor demonstrații/performance artistice care permit elevilor să-și evidențieze achizițiile referitoare la conținut, lucrul în echipă, capacitățile de gândire și propriul proces de învățare. Este evident că, în aceste condiții, proiectarea sarcinilor pentru evaluarea sumativă poate fi o

⁴ Scriven, M., 1967.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

provocare. Acestea trebuie să fie: suficient de complexe pentru a putea angaja elevii într-un proces real de gândire și de demonstrare practică a deprinderilor; suficient de deschise pentru a încuraja diferitele abordări, dar suficient de închise pentru a permite o evaluare fidelă.

Evaluarea sumativă a progresului elevilor presupune aprecierea comportamentului în executarea unei sarcini. O apreciere reușită a unei astfel de activități presupune o *definire* clară a sarcinilor pe care elevul le are de realizat: a) sarcina de lucru trebuie să permită demonstrarea nivelului la care posedă abilitatea sau calitatea supusă evaluării; și b) sarcina trebuie să fie formulată de o manieră care să facă posibilă discriminarea elementelor adecvate, de cele neadecvate.

Evaluarea formativă se desfășoară în scopul: analizei pregătirii anterioare a elevilor; încurajării dirijării proprii învățării și a colaborării; monitorizării progresului, precum și pentru verificarea înțelegerii și încurajarea metacogniției.

În procesul evaluării formative părinții și elevii primesc feedback specific, frecvent, legat de cum se descurcă elevii și de ceea ce se poate întreprinde pentru ameliorare, iar profesorii colectează informații referitoare la înțelegerea subiectului, dezvoltarea deprinderilor și despre modul în care progresează gândirea elevilor, printr-o varietate de instrumente de evaluare informală cum ar fi: fișele de observație, jurnalele de învățare, listele de verificare și conferințele. Aceste informații ajută la diferențierea instruirii prin decizii punctuale din partea profesorului: „face adaptări în funcție de diferențele individuale în învățare, pentru a se asigura că toți elevii înțeleg, exersează și perfecționează fiecare componentă, pe măsură ce progresează către scopul final” (Guskey, 2005, p. 33). Astfel, se realizează o *instruire care vine în întâmpinarea nevoilor individuale ale elevilor*, dându-le acestora încredere și motivându-i pentru a se implica în învățare.

Un alt scop important al evaluării este formarea unor educabili care își autodirijează învățarea: când își folosesc propriile evaluări pentru stabilirea obiectivelor specifice, elevii pot să-și perfecționeze activitatea și să-și monitorizeze gândirea și lucrul în echipă; au oportunitatea de a reflecta asupra activității personale de colaborare sau de rezolvare de probleme. “Această abilitate de a-și monitoriza propria învățare poate fi cel mai important avantaj al evaluării formative” (Black et al., 2003, p. 67)

Atunci când evaluarea formativă are loc zi de zi, profesorii încep să se gândească, mai mult la ceea ce ar trebui să facă proprii elevi, decât la ceea ce ar trebui să facă ei înșiși; elevii își asumă un rol proactiv față de învățare, în timp ce profesorii focalizează „mai puțin pe ce se predă și mai mult pe învățarea în clasă” (Black et al., 2003, p. 80)

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Elevii înțeleg ceea ce înseamnă excelența - pentru activitatea în care sunt implicați - la orele în care evaluarea se practică continuu într-o varietate de moduri: învață strategiile prin care își pot evalua propria gândire și propria activitate, prin comparație cu standardele de excelență.

Consecința naturală a utilizării continue a evaluării formative o reprezintă deplasarea către lecția în timpul căreia elevii primesc informații utile, în mod regulat, referitoare la modul în care progresează învățarea lor, și în care activitățile transformă cunoștințele și deprinderile într-o învățare plină de sens.

Pentru lecțiile centrate pe elev, care focalizează pe evaluarea continuă și autentică, notele nu vor dispărea, dar profesorii pot contribui la scăderea importanței lor, accentuând valoarea intrinsecă a învățării în timpul unei sarcini de lucru sau în timpul autoevaluării, în locul efectuării unor sarcini ușor de contabilizat și de verificat.

TIC, LIMBA ENGLEZĂ ȘI FORMAREA CONTINUĂ

✎ GHEORGHITA-SCHIPOR LAURA-MARIA

Avansul tehnologiei și pasiunea tinerilor de a o folosi au transformat modul în care oamenii își desfășoară activitățile zilnice, cum socializează etc. Dependența de tehnologii s-a extins de la zonele urbane la cele rurale, influențând și educația. Elevii se schimbă. Cadrele didactice trebuie să se adapteze, aducând în sala de clasă instrumente electronice și aplicații pt a-i motiva pe elevi.

Putem descoperi informații despre TIC prin participarea în proiecte și evenimente eTwinning, portalul care contribuie la perfecționarea continuă a cadrelor didactice din Europa. Etwinning oferă o gamă variată de oportunități de formare continuă, precum evenimente de învățare, cursuri de formare, workshop-uri, conferințe, 20.000 de cadre didactice participand anual.

În urma participării la astfel de cursuri on-line (*FINDING PARTNERS IN ETWINNING* și al cursului de formare continuă Comenius *EU-MAGIC Effective Use of Modern Technology And Games In Classrooms (a pedagogic course for all teachers)* și a implicării elevilor mei în proiecte eTwinning (*HAPPY EUROPEAN DAY OF LANGUAGES, 1st JUNE: Children's Day, Global Christmas Traditions* etc.), am luat inițiativa și am înregistrat la 23.11.2013 proiectul *EU-MAGIC*, țările participante fiind România, Portugalia, Turcia, Polonia, Grecia, Franța. Perioada de desfășurare a activităților este noiembrie 2013 – iunie 2014, vârsta elevilor 6-11 ani, folosind atât limba maternă a fiecărui partener școlar, cât și limba engleză. Acest proiect eTwinning cuprinde 2 părți:

1. jocuri de comunicare, atât în limba maternă, cât și în limbi străine (precum *How many things can you think of that...?*, *Blackboard Bingo*, *What's the explanation?*, *Noughts and Crosses*, *Unusual view*, *Correcting mistakes*, *Jumbled numbers*, *Brainstorm round a concept*, *Geometrical puzzles* etc);
2. soft-uri și resurse educaționale (precum *ActivInspire*, *Power Point Presentations*, *Glogster*, *Prezi* etc)

Dintre obiectivele acestui proiect, amintesc dezvoltarea abilităților digitale și a celor lingvistice, îmbunătățirea cunoștințelor despre soft-uri și resurse educaționale folosite în lectii,

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

realizarea unui schimb de idei despre jocuri de comunicare, dobândirea de cunoștințe despre țări și culturi europene.

Activitățile propuse cuprind căutare de parteneri școlari, activități de vizibilitate în fiecare școală parteneră, stabilirea echipei de proiect și a elevilor implicați din fiecare școală, descrierea fiecărei școli partener și a participanților, crearea logo-ului proiectului, realizare de activități despre jocurile de comunicare, realizare de activități folosind PPT-uri, ActiveInspire, Prezi etc, activități de evaluare și de diseminare;

Rezultatele se vor reflecta în articole pe eTwinning, site-urile școlilor partener, revista școlii, reviste educaționale.

Schimbul de informații despre TIC și sistemele educaționale la nivel european ne ajută de asemenea. O astfel de oportunitate a reprezentat-o pentru mine vizita de studiu care a fost realizată cu sprijinul financiar primit în cadrul Programului Invățare pe tot Parcursul Vieții, Programul Transversal – Acțiunea cheie 1.1. care a avut loc în Ordu, Turcia și a fost organizată de către Ordu Perşembe District Directorate of National Education. Această publicație (comunicare) reflectă numai punctul de vedere al autorului, iar AN și Comisia Europeana nu este responsabile pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.

Vizita de studiu cu titlul *How to catch EU standards in education* a reunit 8 participanți din 7 țări (Franța, Ungaria, România, Germania, Bulgaria, Marea Britanie, Spania); grupul de participanți a fost alcătuit din cadre didactice de la diferite nivele de învățământ (inclusiv cel universitar), formatori, directori, inspectori, ceea ce ne-a permis să abordăm probleme ale educației din diverse perspective. În ceea ce privește motivația și obiectivele participanților la această vizită, acestea pot fi grupate astfel:

- Dificultățile elevilor: modalități de intervenție, motivarea cadrelor didactice, școala incluzivă,
- Calitatea în educație: standarde educaționale, standarde minime, standardele și proiectele europene,
- Proiectele LLP: impact, rezultate pozitive, modalitate de creștere a calității în educație și a calității vieții, schimb de bune practici, posibile colaborări.

Apreciez că s-au atins în totalitate aceste obiective prin activitățile și vizitele desfășurate:

- ✓ prezentări ale sistemelor de învățământ din țările care au fost reprezentate la această vizită de studiu, ale instituțiilor acestora și ale proiectelor desfășurate (proiecte LLP – Germania și România, proiectul Fatih – Turcia, proiectul Educat 2.0 - Spania),

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

- ✓ vizite la unități de învățământ din Turcia și instituția organizatoare: Perşembe Zehra Şehale Anadolu Lisesi, MoNE Perşembe Directorate of Education, Perşembe Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesi, 19 Eylül Primary School, Universitatea din Trabzon,
 - ✓ vizite culturale în Perşembe, dealul Boztepe, Mănăstirea Sumela din Trabzon etc
- Intâlnirea cu persoane implicate în educație la nivel european a avut un impact pozitiv; în timpul vizitei de studiu am avut ocazia să:
- ✓ identific elemente și preocupări comune în sfera învățământului legate de standarde educaționale și curriculum, motivarea cadrelor didactice, integrarea imigranților și problema învățării unei noi limbi, cadrul lingvistic european, proiecte de sprijin pentru elevii cu rezultate slabe la învățătură, utilizarea eficientă a mijloacelor TIC în predare, formarea continuă a cadrelor didactice;
 - ✓ împărtășesc din experiența mea de coordonator de proiecte și cea a instituției în care lucrez, din sfera proiectelor europene și naționale, a impactului pozitiv al acestora, am diseminat proiectele LLP și am oferit produse finale;
 - ✓ compar calitatea activităților și produselor realizate în cadrul proiectelor LLP prezentate, participanții apreciind proiectele instituției în care lucrez, oferindu-mi propuneri de colaborare (proiect Comenius); de asemenea am schimbat date de contact și am oferit propuneri de colaborare (curs de formare 4.3 în cadrul programului Tineret In Acțiune);
 - ✓ exersez fluența limbii engleze, identificând aspecte actuale ale limbii engleze vorbite pe plan european; prezența dnei Melisha din Marea Britanie mi-a oferit prilejul de a conversa cu un vorbitor nativ de limba engleză;
 - ✓ identific cuvinte comune între limba turcă și română (teleferik, ambalaj etc.) și să dobândesc câteva cuvinte în limba turcă (denumirile celor două localități: Perşembe și Carşamba fiind 2 zile ale săptămânii).

O altă formă de perfecționare o constituie participarea de cursurile de formare Comenius, contribuind la dezvoltarea abilităților lingvistice, digitale etc. “*EU-MAGIC*” – *Effective Use of Modern technology And Games In Classrooms (a pedagogical course for all teachers)* a fost organizat de către Charles University in Prague, Faculty of Education, în perioada 1-7.07.2013, în Istanbul, Turcia. Participarea la acest curs, în limba engleză, despre jocuri și soft-uri educaționale este rezultatul pozitiv al aplicației de formare continuă Comenius din 16 ianuarie 2013. Acest curs de formare continuă a fost realizat cu sprijinul financiar primit în cadrul Programului Invățare pe tot Parcursul Vieții, **Acțiunea Comenius** -

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Mobilități individuale de formare continuă pentru personalul implicat în educația școlară. Această publicație (comunicare) reflectă numai punctul de vedere al autorului, iar Agenția Națională și Comisia Europeană nu este responsabile pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.

Cele două module ale cursului (*Using games to teach in classroom* și *Educational software "ActivInspire"*) au inclus atât părți teoretice cu ppt-uri și soft educațional, explicații suplimentare, cât și task-uri de rezolvat în perechi sau grup, dar și individual.

Prezentarea ppt folosită de către dna. prof. Jarmila numită *Communication in the classroom* a inclus informații despre limbă și comunicare, rolul actual al cadrului didactic, modalități diferite de a formula întrebări și diverse jocuri didactice (*How many things can you think of that...?*, *Blackboard Bingo*, *What's the explanation?*, *Noughts and Crosses*, *Unusual view*, *Correcting mistakes*, *Jumbled numbers*, *Brainstorm round a concept*, *Geometrical puzzles*); informațiile suplimentare oferite de către trainer și exemplele de bune practici, m-au ajutat să realizez următoarele:

- ✓ în prezent accentul se pune pe interacțiunea verbală, pe comunicarea profesor-elev, dar și între elevi;
- ✓ modalitatea de a formula o întrebare este foarte importantă; dacă întrebările sunt *bune* atât elevii, cât și profesorul pot învăța din răspunsuri, existând mai multe răspunsuri care pot fi acceptate;
- ✓ interdisciplinaritatea este parte a succesului, o întrebare *bună* în situații interdisciplinare implicând mai multe abordări;
- ✓ profesorul este doar moderator al discuției, fără a decide asupra corectitudinii, ajutând elevii să învețe cum să explice, să folosească și să accepte argumente, să-și susțină propriile afirmații.

Modulul, susținut de către dl. prof. Ersin, a inclus prezentarea soft-ului educațional ActivInspire, acesta fiind unul dintre instrumentele Promethean ce pot fi folosite pentru a crea lecții interactive. Am învățat cum să includ fotografii, filmulete, link-uri etc. în materialele pentru lecții, dar și cum să folosesc instrumentele ActivInspire pentru a implica activ elevii; m-am familiarizat cu *menu bar* și *toolbox* (*Menu*, *Switch between files*, *Design mode*, *Pin toolbox*, *Docking toolbox*, *Floating toolbox*, *Customizing toolbox*, *Resource Browser* etc.).

Cel mai important este faptul ca acest soft poate fi folosit și fără tabla interactivă, cu real succes în toate tipurile de lecții, făcându-le atractive pentru elevi. Certificatul de participare și Certificatul de Mobilitate Europass confirmă cele 25 de ore de curs și atestă competențele dezvoltate în urma participării.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Bibliografie:

1. Does the type of ICT training teachers pursue matter?;
2. English Language Grammar Reference & Teacher's Guide;
3. Raport individual al vizitei de studiu *How to catch EU standards in education*;
4. Raport final al cursului de formare Comenius "EU-MAGIC" – *Effective Use of Modern technology.....*;
5. Survey of Schools: ICT in education.

Participanti la conferinta:

1. GASCULESCU-ANGHELIU VIOLETA, Gradinta nr.1 Focsani
2. GHEORGHITA-SCHIPOR LAURA-MARIA, Școala Gimnaziala Nr.3 Rovinari
3. POP PARASCHIVA, Școala Gimnaziala Nr.3 Rovinari
4. IONITA DELIA, Școala Gimnaziala Nr.3 Rovinari
5. MIHAILESCU DELIA, Școala Gimnaziala Nr.3 Rovinari
6. DOBLEAGA MARIUS OCTAVIAN, Școala Gimnaziala Nr.3 Rovinari
7. FETANU CLAUDIA MARIANA, Școala Gimnaziala Nr.3 Rovinari
8. PERETEANU ION DANIEL, Școala Gimnaziala Nr.3 Rovinari
9. PASARESCU MIHAITA, Școala Gimnaziala Nr.3 Rovinari
10. DOLCESCU NADIA, Școala Gimnaziala Nr.3 Rovinari
11. POPESCU MIHAELA, Școala Gimnaziala Nr.3 Rovinari
12. ALBU ANDA MARIA, Gradinita cu program prelungit „, Petrance Poenaru”, Craiova
13. COSERAN DORINA, Grădinița cu P.P. Elena Farago, Craiova
14. FIRA-SLAVU CORETA, Grădinița cu P.P. Elena Farago, Craiova
15. SPATARU PAUL-COSMIN, Școala gimnaziala “Petre Manarcescu”, Lipovu
16. TIRSOGOIU ALINA-MARILENA, Gradinita cu P.P. “Elena Farago”, Craiova
17. POPA OLIMPIA DANIELA, Colegiul Național “Frații Buzești”, Craiova
18. NICU CRISTINA CONSTANTINA, Liceul Tehnologic “Ing. Ionete Aurelian”, Malu Mare, Dolj
19. DODOCIOIU ANGELA, Liceul Tehnologic “Ing. Ionete Aurelian”, Malu Mare, Dolj
20. POPOVICI LAURENTIU DANIEL, CASA CORPULUI DIDACTIC, GORJ
21. MITELEA ILEANA, CASA CORPULUI DIDACTIC, GORJ
22. GORUN GABRIELA, CASA CORPULUI DIDACTIC, GORJ
23. DIJMARESCU SIMONA, CASA CORPULUI DIDACTIC, GORJ

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

24. SUCIU MONICA, CASA CORPULUI DIDACTIC, GORJ

25. VATAU ROXANA MARIA, Colegiul "Gheorghe Tătărescu" Rovinari

26. PATRULESCU CORINA ELENA, Colegiul "Gheorghe Tătărescu" Rovinari

27. POPESCU VIOLETA SANDA, Colegiul "Gheorghe Tătărescu" Rovinari

28. POPESCU MIRABELA ELENA, Colegiul "Gheorghe Tătărescu" Rovinari

29. NEGOMIREANU IRINA, Colegiul "Gheorghe Tătărescu" Rovinari

30. ȚARCA MIHAELA, Colegiul "Gheorghe Tătărescu" Rovinari

31. FARTA DUMITRU, Colegiul "Gheorghe Tătărescu" Rovinari

32. PASEK IONELA-MARIA, Scoala Gimnaziala "Constantin Savoiu" Targu-Jiu

33. CHIRIAC NATALIA, Scoala Gimnaziala "Constantin Savoiu" Targu-Jiu

34. SIRBU IONELA-BEATRICE, Scoala Generala Nr.1 Rovinari

35. ELENA ANCA-SINZIANA, Scoala Generala Nr.1 Rovinari

36. DARABAN VASILE COSMIN

THE IMPORTANCE OF LANGUAGE AND INTERCULTURAL LANGUAGE SKILLS WITHIN EUROPE

Learning a foreign language is an enriching experience. It encompasses much more than grammar and conversation exercises from textbooks. Not only is language a communication system, it is also a cultural code which transports complex information about cultural norms, values, traditions and rules of conduct. Foreign language competencies therefore enable deeper insights into other cultures and life-styles. They broaden horizons, promote intercultural communication and help to overcome personal and national barriers. In the age of globalisation and internationalisation of political, social and economic relations, it becomes increasingly important to speak several languages fluently.

Language skills provide the basis from which an understanding and appreciation of different cultures can grow. Over the last twenty years, this has led to a great deal of change in the way languages are taught. Instead of simply being institutions which teach vocabulary and grammar, many schools and training centres have developed courses which emphasise the development of cultural knowledge. However, there is still a great deal of work to be done in order to develop an awareness of the necessity for pluri-lingual education across the member states. This necessity is recognised by the Council of Europe which from 2002, through its Language Policy Division, has produced some important suggestions guidelines for improving language learning.

In our modern and globally interconnected world, the importance of multi-lingual skills in industry, trade and politics is obvious. There is a growing need for multi-lingual and culturally competent employees to be capable of handling work-related situations in and with foreign countries. Therefore, an increasing number of companies with customers or suppliers abroad require staff who speak at least one foreign language.

Today's educational systems must meet these needs, especially as the tendency for industrial global networking is increasing. A team of well-trained foreign language speakers greatly increases the value of a company. According to a study of the University of Manchester, the attributes that come along with proficient language skills are, amongst other things:

- communicative skills (effective team work ability, supporting and motivating ability)

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

- self-management skills (time management, self-reliability etc.)
- interpersonal skills (leadership, awareness of cultural diversity)
- intellectual or cognitive skills (...ability to think under pressure, critical judgement skills, organising ideas appropriately, general knowledge of subject related topics)
- practical and applied skills (using reference material, library research, self-aware independent learning)

These varied skills are highly appreciated in globally operating companies. The same study found that “language graduates ‘have the highest employability rates of all humanities graduates’.

Language learning greatly enhances general communication skills. And, according to a UK survey, it is communication skills which are most commonly sought by employers. Language skills can enhance the employability of both:

- a) native speakers who can enlarge both their own and the company’s working field by using their knowledge of foreign languages (see 2.1.1.1) and also
- b) migrants who are developing language skills so they can gain employment.

In Europe, attempts have been made to enable this second group of people to acquire a basic proficiency in the language of the country in which they live. For example, since January 2005, immigrants in Germany have had to take a “DTS” test – “Deutschtest für Zuwanderer” in order to obtain the right to stay in the country and to work there.

The test verifies that the candidate is sufficiently proficient in German to be able to integrate into German society. The examination takes place after the completion of a modular course which is based on the European Framework of Reference for Language, developed by the Language Policy Division of the Council of Europe.

A frequent problem for immigrants is that initially they have very little contact with local people. Language classes can help to overcome this isolation and help them to gain a better foothold in society. In order to start a successful job or career, it is vital that language shortcomings are tackled from the very beginning, as migrants are in danger of slipping into a world of ill-paid, temporary and exploitative work.

More information can be found on:

- ✓ <http://piccolingo.europa.eu/en>.
- ✓ <http://www.elsieproject.org.uk/>
- ✓ John Canning, University of Southampton: “Examination of employability and the study of modern foreign languages”, in “Journal of Employability and the Humanities Issue 3”, Summer 2009

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

- ✓ Catherine Franc, University of Manchester, Study „EBL and employability“,
(www.campus.manchester.ac.uk)
- ✓ **www.yell-project.eu**

METODELE INTERACTIVE-O NOUĂ PROVOCARE

✎ COSEREAN DORINA, FIRA-SLAVU CORETA

Înțelegerea schimbărilor urgente din sistemul educativ, prin introducerea de strategii moderne de învățare și obținerea unei experiențe profesionale moderne a dus la implementarea modelului internațional de strategie a schimbării bazată pe tipul modern de informare și formare a cadrelor didactice printr-o concepție globală despre educație.

➤ Tehnica Lotus

Este o modalitate interactiva de lucru in grup care ofera posibilitatea stabilirii de relatii intre notiuni pe baza unei teme principale din care deriva alte opt teme.

Obiective – stimularea inteligențelor multiple si a potentialului creativ in activitati individuale si in gruppe teme din domenii diferite.

Etape:

1. construirea schemei/ diagramei tehnicii de lucru;
2. plasarea temei principale in mijlocul schemei grafice;
3. grupul de copii se gandeste la continuturile/ideile/cunostintelor legate de tema principala
4. abordarea celor opt teme principale pentru cadranele libere
5. stabilirea in grupuri mici de noi legaturi/relatii/conexiuni pentru aceste opt teme si trecerea lor in diagrama
6. prezentarea rezultatelor muncii in grup, analiza produselor. aprecierea in mod evaluativ, sublinierea ideilor noi

➤ HARTA CU FIGURI

Definitie - tehnica prin care se poate reprezenta un spatiu –localitate,teritoriu,loc de desfasurare a unei actiuni,utilizand desene schematic

Obiectiv urmarit - selectarea elementelor reprezentate prin simboluri si pozitionarea lor in spatiul ales

Descrierea metodei:

1. Comunicarea sarcinii de lucru - se formeaza grupuri de cate 4 copii,se distribuie materialul si se anunta sarcina de lucru in cadrul unei teme.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Timp de 7 minute copiii se consulta si schiteaza conturul spatiului pe care vor sa-l reprezinte ,iar in interiorul lui isi fixeaza elementele constitutive ale hartii si locul pe care-l ocupa fiecare element

2. Activitatea pe grupuri - fiecare grup lucreaza la propria harta cu figuri-deseneaza ,cauta simboluri,scriu etichete etc.

Se pot folosi texte –lecturate de educatoare,imagini, fotografii pentru ca harta sa fie cat mai aproape de realitate.

3. Prezentarea de grup - se prezinta harta de catre un raportor care explica motivele aranjarii elementelor in spatiul hartii

➤ TURUL GALERIEI

Definitie – tehnica de invatare prin cooperare care stimuleaza gandirea,creativitatea și învățarea eficienta incurajand copiii sa-și exprime opiniile cu privire la soluțiile propuse de colegii lor

Obiective – elaborarea unui plan care sa conduca la finalizarea unui produs ce constituie conceptia ,opinia tuturor membrilor grupului

Descrierea metodei

Se formeaza grupuri de cate 4 copii

Copiii rezolva o sarcina de lucru care permite mai multe perspective de abordare sau mai multe solutii

Produsele activității grupelor de copii-desene, colaje,postere

Se expun pe pereții clasei,care se transforma intr-o galerie exozitionala

La semnalul dat de educatoare prin diferite procedee,grupurile de copii trec pe la fiecare exponat pentru a examina solutiile,ideile propuse de colegi si le inscriu pe poster intr-un loc stabilit anterior,comentariile critice,intrebarile, observatiile-cu ajutorul unor simboluri

Dupa ce se termina turul galeriei ,grupurile revin la locul initial si citesc comentariile,observatiile de pe lucrarea lor,reeaminandu-si produsul .

➤ CVINTETUL

Definitie – tehnica de reflectie ce consta in crearea de cinci versuri respectandu-se cinci reguli in scopul de a se sintetiza continutul unei teme abordate

Obiective –sa se sintetizeze cunostintele ,informatiile despre subiect; sa exprime ganduri, sentimente, idei personale asupra subiectului prin intermediul cuvantului

Descrierea metodei

1. Comunicarea sarcinii de lucru (se anunta tema si sunt reamintite regulile de alcatuire a unui cvintet)

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

primul vers un singur cuvânt ce denumește subiectul

al doilea vers 2 cuvinte care definesc caracteristicile subiectului -2 adjective

al treilea vers – format din 3 cuvinte care exprimă acțiuni(verbe la gerunziu)

al patrulea vers –format din patru cuvinte care exprimă starea copilului față de subiect

al cincilea vers- un cuvânt care arată însușirea esențială a subiectului

2. Activitate pe grupuri copii se împart în 2 grupuri ,iar educatoarea pentru fiecare vers compus repeta regula

3. Se prezintă cele două cvintete și se analizează

Activități premergătoare (pregătitoare)

cuvinte care denumesc subiectul (Cine este?, Ce este?)

cuvinte care descriu subiectul (Ce știi despre mine?)

cuvinte care exprimă acțiuni (Ce face ?)

cuvinte care exprimă sentimente ,insușiri sufletești (Ce simți pentru...?)

cuvinte care arată însușiri esențiale (Descrie-mă printr-un cuvânt)

➤ CIORCHINELE

Stimulează realizarea unor asociații noi de idei

Permite cunoașterea propriului mod de a înțelege o anumită temă

ETAPE:

Se scrie un cuvânt sau se desenează un obiect în mijlocul sau în partea de sus a tablei / foaie de hârtie

Copiii, individual sau în grupuri mici, emit idei prin cuvinte sau desene legate de tema dată

Se fac conexiuni, de la titlu la lucrările copiilor, acestea se pot face cu linii trasate de la nucleu la contribuțiile copiilor sau a grupurilor

Este bine ca tema propusă să fie cunoscută copiilor, mai ales când se realizează individual

Bibliografie:

- ✓ **Revista Învățământului Preșcolar 1-2 / 2009**, colaboratori Universitatea București, D.P.I.P.P.: prof.univ. dr. Marin Manolescu, conf. univ. dr. Mihail Roșu;
- ✓ **Metode interactive de grup - ghid metodic pentru învățământul preșcolar** (60 de metode și 200 de aplicații practice pentru învățământul preșcolar) - Silvia Breben, Elena Gongea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga ,Învățământ – Educație ,Editura Arves

EDUCAȚIE PRIN METODE INTERACTIVE DE GRUP

SPATARU PAUL-COSMIN, TIRSOGOIU ALINA-MARILENA

“Analfabetul de mâine nu va mai fi cel care nu știe să citească, ci cel care nu a învățat cum să învețe.” (Herbert Gerjuoy)

Programul METODE INTERACTIVE DE GRUP contribuie la procesul educativ de integrare în învățământul european a cadrelor didactice din grădinițe printr-o participare motivată de introducere a tehnologiilor moderne ca o provocare a schimbării și accesul cadrelor didactice la experiența altor cadre didactice acumulată în procesul educațional de cercetare ameliorativă care prezintă importanță prin adăugarea la învățământul tradițional a altor strategii moderne de predare-învățare -evaluare .

1. BRAINSTORMING

În traducere directă "furtună în creier" sau "asalt de idei" ,este o metodă de stimulare a creativității ce constă în enunțarea spontană a mai multor idei pentru soluționarea unei probleme.

Obiectiv: exersarea capacității creatoare a copiilor în procesul didactic care să conducă la formarea unor copii activi.

Etapile brainstormingului: -se desfășoară în grupuri de 5-20 copii:

1. Etapa pregătitoare- cu cele 3 faze(de selecționare a membrilor grupului, de organizare și de familiarizare cu tehnica, faza de pregătire a ședințelor);
2. Etapa productivă a grupului (stabilirea temei, rezolvarea problemelor, culegerea ideilor);
3. Etapa trierii și selecționării ideilor-evaluarea (analiza ideilor emise,se optează pentru soluția finală)

2.CUBUL

Strategie de predare –învățare ce urmărește un algoritm ce vizează descrierea ,comparația, asocierea, analizarea, aplicarea, argumentarea atunci când se dorește explorarea unui subiect nou sau unul cunoscut pentru a fi îmbogățit cu noi cunoștințe sau a unei situații privite din mai multe perspective.

Etape:

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

- ✓ se formează grupuri de 4-5 copii;
- ✓ fiecare copil din grup interpretează un rol în funcție de sarcina primită (rostogolici, istețul, știe tot, umoristul, cronometrul);
- ✓ copiii rezolvă sarcina individual într-un timp dat;
- ✓ prezintă pe rând răspunsul formulat;

3. TEHNICA 6/3/5

Definiție- este o modalitate de lucru, bazată pe construcția de idei, pe idei în domeniul creativității.

Obiectiv: stimularea creativității de grup a copiilor prin solicitarea de a găsi cât mai multe soluții având la bază o temă dată.

Etape:

- ✓ Impărțirea copiilor în grupe de câte 6 membri fiecare;
- ✓ Prezentarea problemei și a sarcinii de lucru;
- ✓ Activitatea propriu-zisă alternează activitatea individuală cu cea de grup;
- ✓ Analiza rezultatelor

4. EXPLOZIA STELARĂ

Definiție: –este o metodă de stimulare a creativității, o modalitate de relaxare a copiilor și se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de noi probleme și noi descoperiri.

Obiective: –formularea de întrebări și realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup prin interacțiune și individual pentru rezolvarea unei probleme.

Descrierea metodei – copiii așezați în semicerc propun problema de rezolvat. Pe steaua mare se scrie sau desenează ideea centrală. Pe 5 steluțe se scrie câte o întrebare de tipul CE, CINE, UNDE, DE CE, CÂND, iar 5 copii din grupă extrag câte o întrebare.

Fiecare copil din cei 5 își alege 3-4 colegi, organizându-se în cinci grupuri. Grupurile cooperează în elaborarea întrebărilor. La expirarea timpului, copiii revin în cerc în jurul steluței mari și spun întrebările elaborate fie individual, fie un reprezentant al grupului.

Copiii celorlalte grupuri răspund la întrebări sau formulează întrebări la întrebări. Se apreciază întrebările copiilor, efortul acestora de a elabora întrebări corect, precum și modul de cooperare, interacțiune.

5. METODA “PĂLĂRIUȚELOR GÂNDITOARE”

Pălăria albastră – este liderul, conduce activitatea. Este pălăria responsabilă cu controlul discuțiilor, extrage concluzii – clarifică/alege soluția corectă.

Pălăria albă – deține informații despre tema pusă în discuție, face conexiuni, oferă informația brută așa cum a primit-o – informează.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Pălăria roșie – își exprimă emoțiile, sentimentele, supărarea, față de personajele întâlnite, nu se justifică, spune ce simte.

Pălăria neagră – este criticul, prezintă posibile riscuri, pericole, greșeli la soluțiile propuse, exprimă doar judecăți negative – identifică greșelile.

Pălăria verde – oferă soluții alternative, idei noi, inovatoare, caută alternative(Ce trebuie făcut?) – generează idei noi

Pălăria galbenă – este creatorul, simbolul gândirii pozitive și constructive, explorează optimist posibilitățile, creează finalul, efortul aduce beneficii.

Bibliografie:

- ✓ **Revista Învățământului Preșcolar 1-2 / 2009**, colaboratori Universitatea București, D.P.I.P.P.: prof.univ. dr. Marin Manolescu, conf. univ. dr. Mihail Roșu;
- ✓ **Metode interactive de grup - ghid metodic pentru învățământul preșcolar** (60 de metode și 200 de aplicații practice pentru învățământul preșcolar) - Silvia Breben, Elena Gongea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga ,Învățământ – Educație ,Editura Arves

TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI ȘI COMUNICAȚIILOR (TIC)

Introducere

Tehnologia informației și comunicațiilor (TIC) este denumirea care se oferă unui ansamblu de instrumente și resurse tehnologice utilizate pentru a comunica și pentru a crea, difuza, stoca și gestiona informația destinată procesului educativ. În ultimii ani, accesarea sistemelor educative ale aplicațiilor, rețelelor și suporturilor numerice ale TIC a cunoscut o expansiune spectaculoasă oriunde în lume. Potrivit Raportului mondial UNESCO asupra educației, lumea educației se găsește în fața unei probleme majore, aceea de a pregăti elevii și profesorii pentru "societatea de mâine" deoarece majoritatea cadrelor didactice n-au fost pregătite într-o manieră TIC, iar "majoritatea unităților de învățământ actuale, chiar și în țările dezvoltate nu sunt pe deplin pregătite pentru noile tehnologii ale informației și comunicațiilor". De notat faptul că, deși TIC-urile numerice tind să devină mai accesibile, tehnologiile precedente continuă să joace un rol esențial în învățământ pe plan mondial. Procurarea de filme, benzi video, televiziune cu circuit închis, radio pare mult mai facilă decât achiziționarea unui calculator cu acces la Internet și Web. Noile TIC-uri numerice și în particular utilizarea Internet-ului și Web-ului în învățământ sunt simple tehnologii, ci combinații de hardware, software, suporturi și sisteme de distribuție, într-o continuă evoluție. Aceste noi TIC-uri se deosebesc de tehnologiile anterioare prin mai multe aspecte importante, și anume:

- ✓ aptitudinea de integrare a instrumentelor multiple într-o singură aplicație;
- ✓ capacitatea de a stăpâni și îmbogăți mediul informațional;
- ✓ flexibilitatea utilizării, mai ales în situația restricțiilor de timp și spațiu;
- ✓ conectivitatea, adică posibilitatea oferită oricărei persoane, oriunde în lume, de a dispune de o conexiune la Internet și de a accede la informații Web. Introducerea noilor TIC-uri a suscitat în comunitatea specialiștilor din educație dezbaterile de aprinse cu privire la aportul acestora la procesul educativ, evoluția rapidă și posibilitățile de evaluare. În continuare se vor examina diferite aspecte cu privire la TIC-uri:
- ✓ prezentarea situației statistice pe cinci continente care confirmă faptul că TIC-urile au un impact într-adevăr mondial;

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

- ✓ efectele TIC-urilor asupra ameliorării exercițiului normal al funcționării învățământului prin introducerea noilor metode;
- ✓ examinarea unor probleme generale ridicate de recurgerea la TIC și în particular acele deformare a cadrelor didactice.

Un tur de orizont

Nu există la ora actuală date mondiale detaliate asupra utilizării TIC-urilor în școli; din diverse exemple pe plan național reiese faptul că multe unități școlare sunt echipate cu aceste tehnologii. America de Nord pare mai avansată în ceea ce privește dotarea cu TIC-uri și conectarea la Internet. Astfel, în SUA raportul număr_elevi/număr_calculatoare a evoluat de la 63/1 la 6/1 între 1985 și 1997. În Europa, peste 80% din unitățile de învățământ au acces la Internet în țările mai dezvoltate. În Marea Britanie, guvernul a asigurat până la sfârșitul anului 2002 conectarea la Internet a tuturor unităților școlare și universitare, a bibliotecilor și a unui număr însemnat de centre comunitare. În Germania, 10.000 de școli erau legate la Internet în anul 1999, iar Italia a anunțat că la sfârșitul anului 2000 au fost instalate calculatoare și dispozitive multimedia într-un număr de 15.000 de școli.

Asia cunoaște o evoluție asemănătoare țărilor europene. În Japonia, în 1997, mai mult de 94% din școlile publice erau dotate cu calculatoare, iar 10% dintre acestea erau conectate la Internet. În 2003 toate școlile publice japoneze aveau conexiune la Internet. În China de derulează proiecte importante care vizează dezvoltarea programelor educationale care fac apel la Internet. În Noua Zeelandă 83% din școlile primare și 94% din cele secundare dispun de acces la Internet. În America de Sud, pe baza proiectelor lansate s-a realizat conectarea la Internet a peste 50% din școlile primare, iar cele secundare aproape în totalitate. În Africa, inițiativa pentru crearea rețelelor de formare a profesorilor africani vizează o pregnantă schimbare în domeniul educației prin: deschiderea unităților educative asupra comunității și transformarea lor în centre comunitare de documentare, informare și învățare; schimbarea comportamentului profesorilor prin stimularea perfecționării profesionale permanente. Orientul Mijlociu, pe baza unor programe finanțate de Banca Mondială, urmărește ameliorarea educației de bază, instalarea de laboratoare informatice în școli, formarea profesorilor asupra tehnicilor de inițiere în informatică și învățământ asistat de calculator. Echipamentul TIC și de conectare la Internet se dezvoltă și în unitățile de educație informală. Aproape 20% din bibliotecile din Marea Britanie sunt legate la Internet și inițiativa guvernamentală NGL (National Grid for Learning) va permite extinderea conectării tuturor muzeelor și bibliotecilor în următorii ani. O anchetă realizată în SUA, a arătat că peste

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

75% din bibliotecile publice oferă utilizatorilor un acces de bază la Internet. De asemenea, numeroase muzee cu finanțare publică sau privată dispun de mijloace educaționale care fac apel la TIC-uri.

Educația la distanță

Educația la distanță este o realitate complexă, impusă de evoluția societății, motiv pentru care este definită din perspective diferite de către diverși autori, fără ca acestea să se excludă reciproc. Educația la distanță are deja o lungă tradiție și coexistă în paralel cu învățământul tradițional.

Dacă învățământul tradițional se desfășoară primordial sub forma contactului direct dintre profesor și elevi (studenți), educația la distanță este caracterizată prin diminuarea semnificativă a contactului "față în față" între profesor și cursanți. Cursantul integrat într-un program de educație la distanță își poate alege timpul și locul de studiu; de asemenea, el va putea studia urmând un ritm propriu, fiind permanent îndrumat și primind asistență din partea instructorilor/tutorilor. Aceste caracteristici fac ca educația la distanță să fie cea mai accesibilă formă de învățare pentru acele persoane care, din diferite motive, nu pot sau nu vor să urmeze o formă de educație tradițională. Educația la distanță apelează la diferite modalități sau tehnologii (corespondență/ tipărituri, audio, video, rețele de calculatoare) de furnizare a instrucției, ce presupune depărtarea fizică a actorilor educației (instructorcursant), care resimt acest proces ca o experiență specifică de predare-învățare, încercându-se suplinirea absenței fizice cu o serie de strategii de încurajare a interacțiunii dintre instructor - cursant, cursant - cursant, cursant-continut.

Proiectele de educație la distanță au fost perfectate și rafinate în decursul mai multor ani, cu multe beneficii pentru cursanți. În funcție de modalitatea de transmitere a informațiilor către cursant, pot fi enumerate mai multe tipuri de educație la distanță:

- a) Educația prin corespondență rămâne o modalitate de instruire viabilă acolo unde nu sunt încă dezvoltate infrastructurile necesare unei abordări moderne și mai eficiente. Cursurile tipărite și serviciile poștale au reprezentat baza de la care au evoluat toate celelalte sisteme de furnizare la distanță a instrucției. Odată cu apariția și folosirea în masă a noilor tehnologii ale informației și comunicării, livrarea informațiilor poate fi făcută și în format electronic (dischete, CD-ROM sau direct prin e-mail), ceea ce conduce la reducerea costurilor, a personalului și spațiilor de depozitare.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

- b) Educația prin radio a avut o popularitate mai scăzută, fiind folosită odată cu dezvoltarea extraordinară a acestui nou purtător de informație și dizolvându-se în celelalte funcții ale comunicării prin mass-media: promovarea culturii, informarea, socializarea și chiar divertismentul.
- c) Educația prin televiziune se menține ca o alternativă pedagogică ce beneficiază de avantajul familiarității și este implementată prin emisiuni TV cu caracter educațional general sau, ca formă alternativă de învățământ, prin emisiunile proiectate și realizate în funcție de programe de tip școlar ce prezintă caracteristici specifice educației la distanță.
- d) Educația prin Internet reprezintă un nou tip de predare-învățare la distanță, care câștigă teren pe zi ce trece datorită amplificării caracterului multimedia al spațiului World-Wide Web, în condițiile unui acces superior la Internet atât cantitativ (ca număr de persoane) dar mai ales calitativ (ca viteză de transfer).

Bibliografie:

- ✓ www.biblioteca.ase.ro
- ✓ Ion Gh. Rosca și colab. INFORMATICA INSTRUIRII, Editura Economica, București 2002
- ✓ <http://ro.scribd.com/doc/130481782/TEHNOLOGIA-INFORMA%C5%A2IEI-%C5%9EI-COMUNICA%C5%A2IILOR>

INFLUENȚA LIMBILOR MODERNE ASUPRA LIMBII ROMÂNE

✎ NEGOMIREANU GLICHERIA-IRINA

“Limba este tezaurul cel mai prețios pe care-l moștenesc copiii de la părinți, depozitul cel mai sacru lăsat de generațiile trecute și care merită să fie păstrat cu sfințenie de generațiile ce-l primesc”. (Vasile Alecsandri)

Limba română este o limbă indo-europeană, din grupul italic și din subgrupul oriental al limbilor romanice. Printre limbile romanice, româna este a cincea după numărul de vorbitori, în urma spaniolei, portughezei, francezei și italienei. De asemenea, este înregistrată ca limbă de stat atât în România cât și în Republica Moldova, unde circa 75% din populație o consideră limbă maternă.⁵

De-a lungul timpului, limba română a beneficiat de influențe din partea mai multor limbi: slavona (prin traduceri de texte bisericești), greacă, turcă, franceză (influență foarte importantă mai ales în epoca modernă) și nu în ultimul rând engleza britanică și americană.⁶

Începând cu 1989, deschiderea spre Occident a făcut ca vocabularul limbii române să primească un val de cuvinte noi aparținând unor domenii variate. Majoritatea termenilor recent intrați în limbă sunt împrumuturi mai ales din engleză și franceză, dar și din germană, italiană, spaniolă. Numărul mare de împrumuturi, ca și forma sub care circulă acești termeni în limba română au dus la unele proteste și din acest motiv mulți consideră că influența limbii engleze este un pericol pentru limbă și pentru specificul nostru național.

În legătură cu acest lucru, Mioara Avram, menționa: *„Influența engleză nu este un fenomen în sine negativ, nu are de ce să fie mai periculoasă decât alte influențe străine”*, afirmând în continuare: *Cunoscută fiind marea ospitalitate a limbii române, dublată de capacitatea ei de asimilare a împrumuturilor [...], este de presupus că anglicizarea va fi depășită, așa cum au fost depășite în timp slavizarea, grecizarea, rusificarea, italianizarea sau francizarea.*⁷

⁵ http://ro.wikipedia.org/wiki/Limba_rom

⁶ Hristea, Theodor, *Sinteze de limba română*, ediția a II a, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1981, p. 43.

⁷ Mioara Avram, *Anglicismele în limba română actuală*, București, 1997, p.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Este evident că marea majoritate a acestor împrumuturi au fost necesare, lucru pus în evidență și de faptul că mulți dintre termenii aparținând strict anumitor domenii au intrat și în uzul publicului larg.

Uzul actual al limbii române, care manifestă o evidentă atractivitate și permisivitate față de cuvintele străine, înregistrează în multe cazuri, apariția bruscă a unor preferințe lexicale, împărtășite de largi categorii de vorbitori: diverse cuvinte, de cele mai multe ori neologisme, care se manifestă printr-o rapidă și masivă creștere a frecvenței și a numărului celor care le folosesc. Asemenea favoruri au cunoscut în ultimul deceniu cuvinte precum: *a se derula, dialog, a implementa, a marginaliza, a sponsoriza, vizavi* etc.⁸

Influența limbii engleze.

Adriana Stoichițoiu-Ichim ne prezintă o definiție destul de clară a ceea ce înseamnă un anglicism, acesta reprezentând „un împrumut recent din engleza britanică și americană, incomplet sau deloc adaptat (ca atare, el se scrie și se rostește în română într-un mod foarte apropiat sau identic cu cel din limba de origine).”

Aceeași autoare face distincția între împrumuturi necesare—„cuvinte sau unități frazeologice care nu au corespondent românesc sau care prezintă anumite avantaje în raport cu termenul autohton și împrumuturi de lux ca fiind „*împrumuturi inutile și adesea dăunătoare folosite din snobism lingvistic sau din insuficiența cunoaștere a resurselor limbii materne, comoditate sau grabă*”.

Cuvinte împrumutate din limba engleză:

- ✓ **A scana-** a examina ceva în detaliu, cu ajutorul unui fascicul de raze X;
- ✓ **Advertising-** publicitate;
- ✓ **Agreement-** acord financiar, comercial;
- ✓ **Airbag-** pernă gonflabilă destinată să protejeze, în caz de ciocnire, pasagerii de pe locurile din față ale unui automobil;
- ✓ **Baby-sitter-** îngrijitor de copii;
- ✓ **Curriculum-** programă școlară pentru o anumită disciplină;
- ✓ **Drive-in-** cinematograful în aer liber în care se intră cu mașina;
- ✓ **Duty-free-** mărfuri cumpărate pe aeroporturi, nave sau în avion, la prețuri mai mici, fiind scutite de taxe;
- ✓ **Item-** întrebare, punct dintr-un test
- ✓ **Marketing manager-** director comercial;

⁸ Adriana Stoichițoiu-Ichim, *Aspecte ale influenței engleze în româna actuală*, Editura Universității, București, 2006, 240 p.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

- ✓ **Master**-perioadă de studii după obținerea licenței;
- ✓ **Program officer**-coordonator de program;
- ✓ **Sales person**-vânzător.
- ✓ **Screening**- examen medical realizat cu raze X;
- ✓ **Shipping**-expediere de mărfuri cu ajutorul navelor;
- ✓ **Site**-spațiu-pagină pe internet;
- ✓ **Text-book**-manual, curs universitar.
- ✓ **Training**-pregătire, instruire profesională;
- ✓ **Voucher**-document care poate fi folosit în loc de bani, pentru a achita ceva;
- ✓ **Walkman**-numele casetofonului portativ cu căști, la care pot fi ascultate, din mers înregistrări muzicale.
- ✓ **Workshop**- atelier de lucru, seminar

Influența limbii franceze

Influența franceză a pătruns în spațiul nostru sub forme cât mai variate din cele patru orizonturi: din sud, datorită grecilor fanarioți; din răsărit prin intermediul rușilor; din vest odată cu oamenii Revoluției și din nord, cu românii transilvăneni care, la momentul oportun au deșteptat în Principate sentimentul originii latine.⁹

În urmă cu mai bine de o sută de ani, Pompiliu Eliade vorbea despre influența franceză ca despre “*un spectacol al sufletului omenesc care are acces încetul cu încetul la civilizație*”¹⁰, iar, recent, Henriette Walter observa că limba română are un „*vocabulaire composite et coloré*”.¹¹

Cuvinte împrumutate din limba franceză:

- ✓ **abonament**- convenție prin care, în schimbul unei sume, o persoană obține, pe o anumită perioadă, dreptul de a folosi anumite servicii publice, de a asista la spectacole, de a călători cum și joace publice de transport, de a primi o revistă, un ziar etc. Din fr. abonnement.¹²
- ✓ **actualmente**- în momentul de față, în prezent. Din fr. actuellement.
- ✓ **adresă**- indicație (pe scrisori, pe colet etc.) cuprinzând numele și domiciliul destinatarului. Din fr. adresser.
- ✓ **albatros**- pasăre marină zburătoare, asemănătoare cu pescărușul, dar mult mai mare decât acesta, de culoare albă, cu aripile lungi, înguste și negre la vârful. Din fr. albatros.

⁹ P Eliade, *Influența franceză asupra spiritului public în România*, Editura Univers, București, 1982, p227

¹⁰ Rodica ZAFIU, *Între franceză și engleză*, <http://www.romlit.ro/www/texte01/sl40/zaf.htm> , p. 1

¹¹ Henriette WALTER, *L'aventure des langues en Occident*, coll. “Le livre de poche”

¹² <http://dexonline.ro/>

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

- ✓ **bacalaureat**- examen general pentru absolvenții liceului, a cărui promovare dă dreptul la înscrierea într-o instituție de învățământ superior. Din fr. baccalauréat.
- ✓ **baladă**- creație epică în versuri care relatează o acțiune eroică, o legendă, o întâmplare istorică etc. 2. Bucată muzicală. Din fr. ballade.
- ✓ **bibliografie**- descriere de specialitate a lucrărilor unui autor sau a lucrărilor referitoare la o anumită problemă. Din fr. bibliographie.
- ✓ **bijuterie**- obiect de podoabă făcut din metal nobil (și pietre prețioase); giuvaer. Din fr. bijouterie.
- ✓ **bilingvism**- fenomen de utilizare curentă de către aceeași persoană a două limbi diferite. Din fr. bilinguisme.
- ✓ **cancan**- vorbe răutăcioase răspândite pe seama cuiva; bârfeală. Din fr. cancan.
- ✓ **centralizator**- care centralizează. Document în care se centralizează date. Din fr. centralisateur.
- ✓ **diminutiv**- substantiv, propriu sau comun, adjectiv sau, rar, altă parte de vorbire) care se formează cu ajutorul unui afix prin care se arată că obiectele, ființele, însușirile etc. denumite sunt considerate (în mod real sau afectiv) mai mici decât cele exprimate de cuvântul de bază. Din fr. diminutif.
- ✓ **educativ**- care aparține educației, privitor la educație, care contribuie la educația cuiva. Din fr. éducatif.

În concluzie pot spune că poporul român asistă la o interculturalitate în plină ascensiune, la o dezvoltare tehnologică nemaiîntâlnită, accesul la diferite mijloace de comunicare facilitează răspândirea cât mai rapidă a împrumuturilor din diferite limbi. Consider că aceste împrumuturi și influențe sunt necesare, chiar pozitive, atâta timp cât nu devin exagerate și nu le folosim doar pentru a admira și adopta tot ce este la modă.

Bibliografie

- ✓ Avram, Mioara, Anglicismele în limba română actuală, București, 1997, p.
- ✓ Eliade, P, Influența franceză asupra spiritului public în România, Editura Univers, București, 1982, p227
- ✓ Hristea, Theodor, Sinteze de limba română, ediția a II a, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1981, p. 43.
- ✓ Stoichițoiu-Ichim, Adriana, Aspecte ale influenței engleze în româna actuală, Editura Universității, București, 2006, 240 p.
- ✓ Zafiu, Rodica, Între franceză și engleză, www.romanialiterara.ro

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

- ✓ Walter, Henriette L'aventure des langues en Occident, coll. "Le livre de poche"
- ✓ <http://dexonline.ro/>
- ✓ http://ro.wikipedia.org/wiki/Limba_rom

PLEDOARIE PENTRU LIMBILE STRĂINE

✎ POPA OLIMPIA DANIELA

După aderarea României la Uniunea Europeană, românii nu mai au nevoie de pașapoarte pentru a călători în țările europene. În contextul nenumăratelor schimburi și contacte care se intensifică zi de zi între țările Europei, pentru noi, românii, în calitate de cetățeni europeni, un pașaport poate și mai important de care avem totuși nevoie îl constituie limbile străine pe care le cunoaștem. De asemenea, în zilele noastre pare să se dea o adevărată luptă pentru «supremația», de o manieră sau de alta, a uneia dintre limbile străine de circulație internațională. Dar ar trebui oare să ne punem problema care limbă este cea mai importantă, cea mai frumoasă, cea mai..., cea mai ... ?

În lume există între 6.000 și 7.000 de limbi, vorbite de 6 miliarde de oameni în 189 de state independente. Mulți europeni cred că majoritatea oamenilor vorbesc o singură limba, dar de fapt cel puțin jumătate din populația lumii este bilingvă sau plurilingvă, adică vorbește două sau mai multe limbi.

Bilingvismul aduce cu sine multe beneficii: face ca învățarea altor limbi să fie mai ușoară, stimulează procesul gândirii și înlesnește contactul cu alți oameni și culturile lor. Bilingvismul și plurilingvismul implică de asemenea avantaje economice: locurile de muncă sunt mai ușor accesibile celor care vorbesc mai multe limbi, iar companiile multilingve au o mai bună competitivitate pe piață decât cele monolingve. Într-adevăr, datorită fluxului de imigranți și refugiați, Europa a devenit în mare parte multilingvă. Numai în Londra sunt vorbite aproximativ 300 de limbi (arabă, turcă, berberă, curdă, hindi, punjabi etc.)

Nicio limbă nu este în sine mai dificilă decât alta – de fapt, toți copiii învață limba lor maternă cu aceeași naturalețe și ușurință. Limbile materne vorbite de cei mai mulți oameni din Europa sunt rusa, germana, engleza, franceza și italiana, în această ordine.

Limbile sunt în mod constant în contact unele cu altele și se influențează reciproc în multe moduri : de exemplu, limba engleză a împrumutat în trecut cuvinte și expresii din multe alte limbi, iar în prezent limbile europene împrumută multe cuvinte din limba engleză.

În viața de zi cu zi, europenii vin din ce mai mult în contact cu limbile străine. Tocmai de aceea, este nevoie să se trezească în rândul cetățenilor europeni un cât mai mare interes pentru învățarea limbilor străine. De altfel, la data de 26 septembrie se sărbătorește Ziua

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Europeană a Limbilor Străine, care vizează în principal să atragă atenția asupra diversității lingvistice a Europei și să încurajeze oamenii să învețe mai multe limbi străine.

În concluzie, nu trebuie să încercăm să stabilim ierarhii în legătură cu cea mai importantă, sau cea mai frumoasă, sau cea mai ușor și bine de învățat limbă, deoarece ideală este de fapt cunoașterea a CÂT MAI MULTE limbi străine, un vorbitor cu un « pașaport » lingvistic bine pus la punct trebuind să cunoască minim 2 limbi străine de circulație largă și o limbă minoritară, toate acestea pe lângă limba sa maternă, în condițiile în care Uniunea Europeană are în prezent 27 de limbi oficiale, și două limbi de lucru, engleza și franceza.

Fiecare limbă străină pe care o cunoaștem ne îmbogățește mintea, sufletul, precum și ... CV-ul, reprezintă o cheie de acces la patrimoniul culturii universale precum și la piața muncii, este o « a doua mână dreaptă », un pașaport de succes care ne oferă șanse reale de integrare în spațiul socio - cultural european.

Îi lăsăm ultimul cuvânt lui Ovidiu, pentru a ne aduce aminte că “Ești de atâtea ori om, câte limbi cunoști.”

REȚELE SOCIALE, UTILIZAREA FACEBOOK ÎN CONSILIEREA CARIEREI ELEVILOR

✎ LAURENTIU POPOVICI DANIEL

Justificarea principală a includerii acestui modul în cadrul cursului online dedicat dobândirii de abilități TIC în consilierea carierei elevilor a fost aceea de a permite practicienilor să se acomodeze cu noi tipuri de instrumente (acolo unde este cazul) și să reflecteze la posibile modalități de utilizare a acestora în activitatea curentă. Controversele pe marginea acestui subiect sunt multiple, de aceea utilizarea rețelelor sociale în consilierea carierei elevilor face obiectul unor cercetări la nivel internațional.

Facebook este deja supranumit „un fenomen” în viața a tot mai multor persoane. Numărul foarte mare de utilizatori la nivel mondial, este o realizare cu impact asupra modului în care serviciile sunt proiectate și livrate publicului în prezent. Există o serie de evenimente dedicate antreprenorilor (un exemplu de astfel de eveniment este conferința dedicată organizării de campanii de promovare pe Facebook - **Social Networks Strategy**, care a avut loc la finele lunii noiembrie a anului 2011 - <http://www.strategy.socialnetworks.ro/2011/>) care doresc să utilizeze acest instrument în promovare, astfel că, am considerat noi, serviciile de informare, orientare și consiliere nu fac notă discordantă. Punctul de interes a fost modul în care o parte din aceste servicii pot ajunge mai ușor, mai ieftin și mai prietenos la utilizatori, luând bineînțeles în considerare și posibilele obstacole ce țin de respectarea intimității, riscuri, limite (de tipul accesului la Internet, dificultății folosirii unor astfel de instrumente, teama de interacțiune în mediul virtual, aspecte de natură etică etc.).

Discursul public asupra rețelelor sociale (sau de socializare, cum mai sunt ele numite, dat fiind că în majoritatea cazurilor, utilizatorii nu țin cont de astfel de nuanțe) – dar asupra cărora diferiți profesioniști impun distincții de tipul orientării și obiectivului – crearea de contacte noi, deci de socializare, sau menținerea și gestionarea unor relații deja existente la un moment dat în realitate sau nou create dar cu un obiectiv concret (Boyd & Ellison, 2007) – nu este bineînțeles unul unitar, însă obiectivul nostru nu a fost acela de a sonda în profunzime opiniile personale ale profesioniștilor din domeniul consilierii carierei în ceea ce privește utilizarea rețelelor sociale și cu precădere a Facebook, ci de a încerca să distingem câteva aspecte ce țin de utilizarea acestuia în activitatea curentă, dacă acesta poate deveni (sau în

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

unele cazuri este) un instrument ce poate facilita transmiterea unor informații cu o mai mare ușurință pentru un mai bun management al timpului de lucru al profesioniștilor și o mai eficientă interacțiune cu modul de lucru al elevilor.

Diferiți profesioniști (cu precădere din Statele Unite ale Americii) abordează această problemă – de obicei în raport cu activitățile de consiliere psihologică – cu aspecte legate de deontologie, limite, deschidere, intimitate, influența relației virtuale în relația de tip față-în-față; experiențele sunt diferite, însă concluzia este în general aceea ca această componentă nu poate fi ignorată și că joacă un rol foarte important (Wade, accesat decembrie 2011).

Încă de la lansarea în 2004 a Facebook, ca rețea socială cu utilizare restrânsă, la deschiderea acesteia către publicul larg în 2006 și evoluția până în prezent la cea mai mare rețea din lume, având un număr de peste 3000 de angajați și peste 840 de milioane de utilizatori (decembrie 2011 - <http://newsroom.fb.com/content/default.aspx?NewsAreaId=22>) a stârnit controverse, dar a continuat să se dezvolte. Numărul de utilizatori în România la finele anului 2011 (noiembrie) era conform Facebrands România (<http://www.facebrands.ro/demografice.html>) de 3.847.600 - număr în creștere.

Amploarea acestui fenomen referitor la rețele sociale a generat diferite tipuri de abordări din partea profesioniștilor din diferite domenii: TIC, sociologie, psihologie etc. O inițiativă de colectare a unor astfel de studii au avut-o reprezentanții Journal of Computer-Mediated Communication (<http://jcmc.indiana.edu/>), publicație oficială a International Communication Association, dedicând în numărul din luna octombrie a anului 2007, un spațiu special acestei tematici a site-urilor de rețele sociale (en. SNS – social network sites) cu tematici ce includ: definirea și istoria acestor site-uri, utilizatori și preferințe, aspecte legate de respectarea intimității etc.

Un studiu realizat în Statele Unite pe un grup de studenți în anul I din mediul urban, la Universitatea din Illinois, Chicago, cu vârste cuprinse între 18 și 19 ani, prezentat de către Eszter Hargittai în articolul său „Whose Space? Differences Among Users and Non-users of Social Network Sites” în același număr al revistei (Hargittai 2007), a încercat să arate ce caracteristici specifice utilizatorilor pot fi asociate cu preferințele pentru utilizarea unui tip sau altuia de rețele sociale online, precum și gradul de implicare în astfel de activități (activ/pasiv). O concluzie generală a articolului se referă la faptul că activitatea în cadrul unei rețele sociale reflectă rețeaua din viața cotidiană a utilizatorului prin faptul că activitatea online nu este independentă de cea de interacțiune directă, astfel că interacțiunea virtuală este limitativă în raport cu apartenența la un anumit grup.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Ceea ce distinge rețele sociale de Web, este orientarea diferită a acestora: webul vizează conținuturile în general, pe când rețele sociale sunt adresate utilizatorilor (Mislove, Marcon, Gummadi, Druschel, Bhattacharjee, 2007), care creează legături din diferite motive (en. links) și grupuri de interes (en. groups). Conform lui Kaplan & Haenlein (2010), site-urile de rețele sociale sunt „atât de populare în rândul tinerilor, încât termenul „Facebook addict” a fost inclus în Urban Dictionary” (conform Wikipedia, Urban Dictionary este un web-dicționar de cuvinte și expresii argotice și care conține peste 6 milioane de definiții - http://en.wikipedia.org/wiki/Urban_Dictionary). Același articol (Kaplan & Haenlein - 2010) descrie tipurile de „social media”: proiecte colaborative (en. collaborative projects), blogurile, rețele sociale, comunitățile axate pe conținut (en. content communities), *virtual social worlds* și *virtual game worlds*, în raport cu gradul de interacțiune, contribuție și dezvăluire a propriei identități (conform Wikipedia social media include tehnologii web și mobile care transformă comunicarea în dialog interactiv(http://en.wikipedia.org/wiki/Social_media)). Cum focusul nostru este acela referitor la rețelele sociale, cu precădere Facebook, autorii indică faptul că activitatea în această rețea presupune un nivel înalt în dezvăluirea și prezentare personală și un grad mediu referitor la contribuția și prezența în mediul virtual. La o simplă căutare (en. search) online, putem găsi pe Facebook o serie de persoane, instituții sau organizații care oferă servicii de consiliere (psihologică, educațională, pentru carieră etc.) din diferite țări. Scopul este deci acela al identificării, putem spune, a „măsurii corecte” în care este utilizată informația (gradul de structurare, detalierea, vizibilitatea și transparența, promovarea etc.), modului în care este aleasă structura (pagină sau profil) și a riscurilor posibile.

În ceea ce privește siguranța și intimitatea informațiilor utilizatorilor, site-ul Facebook (<http://newsroom.fb.com/content/default.aspx?NewsAreaId>) descrie la secțiunea dedicată Safety & Privacy, modul în care compania tratează aceste aspecte prin politici dedicate și instrumente dezvoltate în colaborare cu diferite rețele. Dincolo de aceste date, făcute publice la nivelul rețelelor de socializare, securitatea datelor ce devin disponibile pe Internet fac subiectul discursului atât la nivel individual, cât și la nivel de stat (la nivelul unor instituții sau organizații). Un exemplu în acest sens este the United States Computer Emergency Readiness Team care face disponibile pe site-ul propriu (http://www.us-cert.gov/reading_room/) documente referitoare la protecția datelor, precauții și indicații referitoare la modul de gestionare, probleme și aspecte importante.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Unul dintre aceste documente, *Socializing Securely: Using Social Networking Services*, dezvoltat în anul 2011 de către Mindi McDowell și Damon Morda, de la Universitatea Carnegie Mellon pentru US-CERT, prezintă câteva aspecte legate de atacurile virtuale și dezvăluirea de informații personale precum și despre implicațiile pe care acestea le pot avea la nivel personal și profesional (cu referire la afaceri, reputație profesională, relația cu ceilalți, siguranța personală) și indică utilizatorilor câteva măsuri de securitate în acest sens. Totodată, site-ul US-CERT pune la dispoziția utilizatorilor câteva indicații despre cum să facă publice informațiile (<http://www.us-cert.gov/cas/tips/ST05-013.html>): odată postate online, aceste informații devin publice (cu mici excepții pentru cazurile în care accesul este restricționat unui grup de utilizatori), astfel că nivelul de confort este proporțional cu informația postată (calcularea impactului informației publice asupra propriei persoane). Aceste precauții transferate serviciilor de consiliere și disponibilității acestora online, fac acest subiect unul sensibil și determină o serie de întrebări: ce fel de informații pot fi făcute publice, cui se adresează ele, care este beneficiul imediat și care sunt implicațiile pe termen lung etc.? Bill Brenner, Senior Editor la revista CSO – Security and Risk, publica în anul 2009, un articol referitor la cele „șapte păcate” ale socializării prin intermediul rețelelor online (Brenner 2009), acestea sunt: dezvăluirea de informații despre organizația/ instituția în care persoana activează; imposibilitatea de a distinge între aspectele ce țin de viața personală și cea profesională și punerea unor informații în comun; postarea unor răspunsuri agresive atunci când persoana se simte atacată; încercarea de a obține cât mai multe contacte, de a avea o listă de „prieteni” cât mai bogată; neacordarea atenției stabilirii unei parole puternice care să protejeze contul personal și utilizarea aceleiași parole pentru diferite aplicații; nevoia de a da „like” fără a controla conținutul; punerea celorlalți în pericol (colegi, prieteni, familie etc.).

Observăm deci că activitatea în cadrul rețelelor sociale prezintă o serie de avantaje (contactul permanent cu ceilalți, mai ales cu cei aflați la distanță, într-o perspectivă a mobilității, susținerea unor inițiative, promovarea unor produse sau persoane, comunicarea într-un mediu deschis și prietenos, accesul rapid la o serie de informații, concurența cu prezența cotidiană și omniprezența etc.), dar și cu dezavantajele unor noi tipuri de criminalitate (compromiterea personală și profesională, atacul asupra datelor personale în diferite scopuri, punerea celorlalți în pericol etc.) ceea ce aduce în discuție nevoia unei bune informări și gestiuni a unor asemenea informații. Din nefericire, aceste lucruri sunt învățate direct din experiența personală sau observarea experienței celorlalți în asemenea cazuri, problematici noi apărând frecvent – unele lucruri sunt pur și simplu departe de „harta mentală” personală aplicată în acest context. Rolul cunoașterii acestor limite nu este acela de a

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

determina renunțarea la utilizarea acestor tipuri de instrumente care permit atingerea eficiență a unor tipuri specifice de obiective, ci de eficientizare a abordării incluzând și aspectele negative. Trebuie avute în vedere aceste limite și faptul că nu există un instrument perfect, condiționări care au influențat modul în care am abordat acest instrument pentru consiliere.

UTILIZAREA TEHNOLOGIEI INFORMATICE ȘI COMUNICAȚIONALE ÎN PROCESUL DE ÎNVĂȚARE

☞ LAURENTIU POPOVICI DANIEL

Cunoscut și sub numele de WWW sau Web, World Wide Web este cel mai utilizat serviciu Internet. Dacă ne imaginăm o pânză uriașă de păianjen, care acoperă globul, avem, metaforic vorbind, „o țesătură răspândită în întreaga lume” – adică World Wide Web. „Țesătura” este alcătuită dintr-o colecție de documente specifi ce, conectate logic între ele, denumite hipertexte. Consultarea informațiilor organizate sub formă de hipertexte se realizează cu ajutorul unui program special numit browser, prin „navigarea” pe rețea. Integrarea tehnologiei informatice și comunicaționale în procesul de predare-învățare-evaluare, atrage după sine mai mult decât utilizarea softurilor educaționale și nu înseamnă numai utilizare exclusivă în scop de informare. Găsirea răspunsurilor la următoarea serie de întrebări reprezintă scopul abordării tematicii din acest capitol.

- ✓ Cum pot utiliza Internetul pentru a sprijini predarea și învățarea elevilor?
- ✓ Cum învățăm elevii să se informeze pe Web?
- ✓ Ce înseamnă o căutare eficientă?
- ✓ Cum se salvează informațiile de pe Web? În ce scop?
- ✓ Produsele multimedia ale învățării elevilor pot fi rezultatul acestor căutări/descoperiri?
- ✓ Ce tip de materiale ar îmbunătăți învățarea în cazul elevilor mei?
- ✓ Cum pot fi utilizate la clasă instrumentele de comunicare prin Internet? În ce scop?
- ✓ Există reguli de comportament pe Internet? De ce trebuie să respectăm aceste reguli?
- ✓ Ce aduce nou învățarea pe Web (wiki, blog)?

Utilizarea motoarelor de căutare

Cele mai utilizate, în rândul instrumentelor de căutare, sunt *motoarele de căutare* (*search engines*). Aceste programe vizitează pagini Web, analizează textul și cuvintele cheie și le stochează în baza de date a motorului de căutare. Când un utilizator trimite o cerere de căutare, motorul consultă baza de date proprie și extrage adresele care conțin cuvintele cheie specifi cate de interogator (utilizator), creând un catalog. Catalogul va fi transmis spre

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

vizualizare, pagină cu pagină, către acel browser - (Un browser - numit și „browser Internet“ sau „browser web“, este o aplicație software ce permite utilizatorul să comunice și să afișeze text, grafică, video, muzică și alte informații localizate pe o pagină din World Wide Web. Unele dintre cele mai cunoscute browsere web sunt Microsoft Internet Explorer, Mozilla Firefox, Apple Safari, Google Chrome, Mozilla Camino, Opera Software - Opera, Nintendo DS browser și Flock.) care a transmis căutarea. Dintre multele motoare de căutare, cele mai cunoscute sunt:

- ✓ AltaVista **www.altavista.com**
- ✓ Yahoo **www.yahoo.com**
- ✓ Google **www.google.ro**
- ✓ Live Search **www.live.com**

Un alt instrument de căutare este **meta-motorul** de căutare. Metamotoarele de căutare sunt instrumente care utilizează căutarea informațiilor solicitate de utilizatori cu ajutorul mai multor motoare de căutare. Rezultatele acestor căutări se obțin mai lent, dar au șanse de succes mai mari, deoarece centralizează rezultatele obținute, elimină adresele duplicate, apoi le ordonează după categorii. Exemple:

- ✓ *Alltheweb* – caută și în paginile ftp.
- ✓ *Whatuseek* – accesați opțiunea Chubba.
- ✓ *Ez2find* – poate face căutări preferențiale.
- ✓ *Vivisimo* – este printre cele mai folosite metamotoare, realizează căutare detaliată și în directoare.
- ✓ *Infogrid* – se poate căuta și în domenii.

PROMOVAREA TIC ÎN EDUCAȚIE

✎ FETANU CLAUDIA MARIANA

Educația omului modern trebuie să depășească stadiul de educație orientată pe nivel (limitată ca număr de cursanți și perioadă de timp) și să se orienteze către o educație continuă, capabilă să îl pregatească pe individ oriunde s-ar afla și nelimitat în timp.

Nu demult, calculatorul era un obiect rar și exotic, fiind considerat un lux la care mulți oameni din România nici nu îndrăzneau să viseze și spuneau că este ceva inutil pentru omenire, o pierdere de timp.

Însă anii au trecut, iar mentalitățile românilor au fost schimbate, în prezent lucrurile stând într-o altă lumină, de data aceasta favorabilă tehnologiei.

În sprijinul educației intervin noile tehnologii ale societății informaționale – Tehnologia informațiilor și comunicațiilor (TIC).

Astfel, încet-încet, calculatorul a fost introdus și în școli, mulți copii, cadre didactice, părinți, cercetători s-au implicat în programele educaționale de utilizare a calculatoarelor în școli.

Educația tehnologică are un caracter specific inter- și transdisciplinar, dar în același timp are și caracter dual: științific sau tehnologic, teoretic și practic, de asemenea urmărește formarea abilităților practice și a gândirii sistematice esențiale pentru dezvoltarea și stimularea creativității și inițiativei elevului, gândirii centrate tehnic.

Educația tehnologică capătă noi valențe, devenind o componentă de bază a învățământului modern românesc, disciplină menită să integreze mai bine elevul în societate la absolvirea școlii.

În școală introducerea internetului și a tehnologiilor moderne duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Astfel actul învățării nu mai este considerat a fi efectul demersurilor și muncii profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării cu profesorul. Această schimbare în sistemul de învățământ a urmărit niște obiective bine structurate și anume :

1. Creșterea eficienței activităților de învățare
2. Dezvoltarea competențelor de comunicare și studiu individual

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Ca orice altă metodă de învățare și această instruire asistată pe calculator prezintă avantaje și dezavantaje.

Ca avantaje putem aminti:

- ✓ Stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;
- ✓ Creșterea randamentului însușirii coerente a cunoștințelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;
- ✓ Întărirea motivației elevilor în procesul de învățare;
- ✓ Instalarea climatului de autodepășire, competitivitate;
- ✓ Dezvoltarea culturii vizuale;
- ✓ Conștientizarea faptului că noțiunile învățate își vor găsi ulterior utilitatea;
- ✓ Facilități de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afișare a rezultatelor, de realizare de grafice, de tabele;
- ✓ Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independentă;
- ✓ Asigură alegerea și folosirea strategiilor adecvate pentru rezolvarea diverselor aplicații;
- ✓ Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea în funcție de secvența anterioară;
- ✓ Dezvoltă gândirea astfel încât pornind de la o modalitate generală de rezolvare a unei probleme elevul își găsește singur răspunsul pentru o problemă concretă;
- ✓ Stimularea gândirii logice și a imaginației;
- ✓ Metode pedagogice diverse;
- ✓ Perspectiva relațională este îmbunătățită prin stabilirea unei relații umane și sociale între educat și educator.

Cu toate acestea avem și dezavantaje:

- ✓ Folosirea în exces a calculatorului poate duce la pierderea abilităților practice, de calcul și de investigare a realității;
- ✓ Individualizarea excesivă a învățării duce la negarea dialogului profesor – elev;
- ✓ Utilizarea la întâmplare a calculatorului, fără un scop precis în timpul orelor poate provoca plictiseala, monotonia;
- ✓ Costurile ridicate ale tehnologiei de ultimă oră ceea ce constituie un impediment pentru o bună parte a populației României și este accesibilă persoanelor cu o situație financiară bună.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Cercetările realizate în ultimii cinci ani în diferite țări la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informației și comunicațiilor în educație contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătățirea rezultatelor elevilor. Însă, cu toate acestea, multe cadre didactice, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticență și indiferență generală față de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor și stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, internetului și tuturor celorlalte instrumente asociate.

Astfel, putem afirma cu certitudine faptul ca, datorită tehnologiei informațiilor și comunicațiilor s-au deschis noi domenii, nebănuite anterior și le-a revoluționat pe cele vechi. Printre acestea numărându-se și educația, care a atins standarde noi și are o evoluție uimitoare.

Bibliografie:

- ✓ Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009. Raport de cercetare evaluativă. Bucuresti: Centrul pentru Inovare în Educație, 2009. (Online: www.elearning.ro/resurse/EduTIC2009_Raport.pdf)
- ✓ http://www.1educat.ro/resurse/software_educational/tehnologii_in_educatie.pdf

TIC-URILE CA SUPORT DE ÎNVĂȚĂMÂNT

MIHAILEASCU DELIA

Eficiența TIC-urilor în domeniul educației vizează în primul rând posibilitatea ca învățământul care utilizează TIC-uri ca suport să aibă efecte asupra rezultatelor elevilor și, dacă răspunsul este pozitiv, specificarea acestor efecte. Este vorba aici de învățământul care utilizează vectori tehnologici precum televiziunea, radioul sau un calculator legat la o rețea. Exemplele analizate arată că un învățământ în care TIC-urile servesc drept suport al metodelor pedagogice clasice este întotdeauna la fel de eficient ca și învățământul tradițional care pune față în față profesorul și elevul și poate, în cazuri bine precizate să amelioreze rezultatele învățării și atitudinea față de învățare. Lucrurile sunt și mai promițătoare în cazul folosirii TIC-urilor mai sofisticate, mai ales dacă intervin aplicații și metode care favorizează învățarea "constructivistă", în care elevii sunt incitați să descopere ei înșiși universuri bogate în informații și experiențe. Eforturile de cercetare care se desfășoară azi în lume vizând eficiența TIC ca suport de învățământ ar trebui să permită cristalizarea unei idei clare cu privire la contribuția acestor tehnologii asupra pedagogiei constructiviste. În acest cadru se înscrie și proiectul Helsinki 2000 prin care Finlanda a deschis o anchetă pluridisciplinară care vizează în primul rând analiza metodelor pedagogice novatoare prin studii de caz aprofundate asupra învățării colective asistate de calculator.

A doua modalitate de a evalua contribuția TIC-urilor la educație constă în a aprecia dacă aceste tehnologii permit elevilor și profesorilor să desfășoare activități imposibil de realizat prin alte mijloace. Această chestiune comportă cinci aspecte:

- ✓ TIC-urile permit o aplicare mai bună a noilor metode pedagogice;
- ✓ exploatarea resurselor distribuite la distanță;
- ✓ munca în colectiv;
- ✓ extinderea programelor de învățământ;
- ✓ obținerea calificărilor cerute de piața muncii.

Favorizarea noilor metode pedagogice. Teoria pedagogică constructivistă modernă pune accent pe gândirea critică, rezolvarea problemelor, experiențe de învățare "autentice", negocierea socială a cunoștințelor și colaborarea, adică pe metodele pedagogice care cer profesorului să fie nu doar furnizor de informație ci favorizator al învățării, care ajută elevii să

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

utilizeze informația și orice alte materiale pentru a construi propria lor viziune asupra realității. TIC-urile permit profesorilor să-i aducă pe elevi în situația de a trăi experiențe de învățare constructivistă autoregulate, autodirijate și fondate pe rezolvarea problemelor. TIC-urile permit evaluarea gradului de asimilare a cunoștințelor de către elevi prin metode noi, interactive și interesante, axate pe înțelegerea în profunzime a conținuturilor și proceselor.

Un exemplu din care se poate deduce modul în care TIC-urile pot favoriza metodele pedagogice constructiviste este acela al mediilor de învățare intențională asistate de calculator, CSILE (Computer Supported Intentional Learning Environments), elaborate la Institutul de studii pedagogice din Ontario. Este un sistem în rețea care permite învățarea și interogarea în comun în cadrul unei unități de învățământ. Sistemul CSILE favorizează interacțiunea între elevi prin elaborarea de referințe, interconexiunea ideilor, crearea colectivă și valorificarea eforturilor de avangardă ale unora pentru asigurarea progresului tuturor. Sistemul CSILE pivotează în jurul unei baze de date "colectivă" unde elevii pot introduce texte sau imagini și pot consulta, îmbogăți și comenta realizările altor elevi.

TIC-urile oferă posibilitatea lărgirii domeniului de utilizare a programelor de învățământ urmând două direcții: mai întâi dispersarea programelor de învățământ în toată lumea și apoi posibilitatea de a învăța de-a lungul întregii vieți. În programele de învățământ la distanță, profesorul și elevii nu se găsesc în același loc fizic, și cursurile sunt dispersate prin intermediul TIC-urilor. Aceste programe făceau în trecut apel la posibilitățile de imprimare, la radio și televiziune, dar noile TIC sunt gata să modifice universul traditional al acestui învățământ "deschis" sau la distanță. De exemplu, Centrul internațional francofon de formare la distanță (CIEFFAD), care regrupează unități de învățământ deschis din 49 de Uări, dintre care 80% fac parte din categoria celor în curs de dezvoltare, a intrat de curând într-o fază de restructurare tehnică axată pe utilizarea noilor TIC-uri, obiectivul urmărit fiind deschiderea de sute puncte de acces la Internet astfel încât toți membrii să fie conectați la rețea. Aproape în toată lumea, inițiativele guvernamentale și neguvernamentale își propun să-și obișnuiască cetățenii cu noțiunea de educație de-a lungul întregii vieți și posibilitatea creării unei astfel de educații. TIC-urile sunt utilizate pentru "declanșarea difuzării informației, coordonarea proiectelor și studiilor și mobilizarea indivizilor și organizațiilor în vederea asigurării intrării Europei în era educației continue, de-a lungul întregii vieți, fiind vizate toate sectoarele de activitate și toate țările".

Dezvoltarea mediilor de învățare fondate pe TIC evidențiază în special aspectele legate de infrastructură, conținut, formarea și perfecționarea cadrelor precum și suportul tehnic.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Pentru a suporta TIC-urile numerice sau digitale, școlile trebuie să fie echipate cu calculatoare. Pentru a accede la Internet prin intermediul calculatorului, este necesar ca școlile, locuințele, bibliotecile și orice alt perimetru cu funcție educativă să fie conectat la Internet, printr-un telefon sau cablu și modem sau prin linie directă. În țări din toate regiunile lumii sunt studiate modele noi de echipamente de calcul și de construcție a infrastructurilor Internet. Datorită capacității noilor TIC-uri numerice de a integra suporturi multiple, interactivitate, flexibilitate și conectivitate, acestea sunt la originea schimbărilor remarcabile în domeniul educației pe plan mondial, care vizează atât aspectele pedagogice cât și cele instituționale ale educației. În ceea ce privește tehnologia, cele două schimbări care merită relevate sunt: interactivitatea, care conferă învățământului un rol mult mai activ și amploarea bazei resurselor informative care pot fi exploatate pentru orice gen de activități educative la toate nivelurile. Din punct de vedere instituțional, TIC-urile sunt capabile să creeze un context educativ cu totul nou, care posedă două caracteristici: flexibilitate, prin relaxarea constrângerilor de timp sau spațiu și deschidere, prin contactele și colaborarea internă și externă.

Pentru ca TIC-urile să treacă din stadiul de "viziune asupra viitorului" la o practică educativă reală oriunde în lume trebuie îndeplinite niște condiții minimale: mecanisme de finanțare pentru ucompensarea inegalităților de acces; acorduri asupra normelor tehnice și validarea studiilor; strategii corespunzătoare de elaborare; planuri regionale, naționale și locale detaliate; conținuturi educative și pedagogii bine concepute; o infrastructură de rețele; asigurare material, formare și asistență tehnică într-o cantitate suficientă. În prezent, utilizarea TIC-urilor în învățământ trebuie să țină seama de progresele telecomunicațiilor fără fir, realitatea virtuală, informatizarea generalizată, inteligența artificială, recunoașterea vocală și "viitoarea generație" a tehnologiei rețelilor, care pot bulversa aplicațiile educative actuale, efect similar celui resimțit odată cu introducerea calculatorului în procesul de învățământ. Evident, nu este ușor de a realiza o conciliere între învățământ și constructivism.

Adoptarea unei viziuni de învățare nu este suficientă pentru a fi tradusă imediat în practica pedagogică. Un efect major al constructivismului asupra învățământului este deschiderea către o pedagogie și odidactică care se bazează pe achiziționarea cunoștințelor și pe elaborarea cunoștințelor de către elevul însuși. Or, învățământul și învățarea de natură socioconstructivistă solicită eforturi susținute din partea elevilor, pentru care nu posedă întotdeauna antrenamentul necesar, abilități specifice unui învățământ de bază asupra transmisiei cunoștințelor necesitând o slabă implicare activă. Pentru profesori, noile modele de învățământ, furnizează modalități noi de evidențiere al rolului lor. Acest rol se poate

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

dovedi dificil deoarece necesită elaborarea de situații în care elevu își adaptează cunoștința prin construcții puternic individualizate și, de asemenea, pornind de la situațiile clasei, colectivului sau echipei în care elevii interacționează cu alții și în cursul cărora pot să apară conflicte cognitive susceptibile de a asigura evoluția pozitivă a construcției cunoștințelor.

Potentialul tehnologiilor educative ca mijloc de punere în practică a strategiilor de învățământ de natură constructivistă, în care elevii/studentii sunt actorii principali în construcția propriilor lor cunoștințe prezintă, la ora actuală, un real interes. În acest sens, tehnologiile se pot constitui în catalizatori pentru această schimbare și mijloace pentru o mai bună adaptare a constructivismului la o didactică realistă și realizabilă pentru profesori și elevii lor.

Sistemele de calcul permit unui elev o mare autonomie și îl responsabilizează în ceea ce privește achiziționarea cunoștințelor. Totuși, ele nu devin indispensabile decât dacă se utilizează într-o perspectivă constructivistă de învățare și nu pot să fortifice alte modele de învățământ mai tradiționale, cum ar fi cel al transmiterii informațiilor. Multe proiecte de cercetare furnizează exemple de practică pedagogică novatoare în care tehnologia reprezintă motorul schimbării, cheia noului model de învățământ. Într-adevăr, prin utilizarea tehnologiei elevul ajunge la construirea cunoștințelor sale într-un context social în care el are ocazia să realizeze schimburi cu cei din jur. Totuși, trebuie întărită ideea că numai prezenta TIC-urilor sau a unui caracter colaborativ nu este suficientă pentru a ne pronunța asupra impactului lor, și cu atât mai puțin asupra caracterului constructivist.

Pentru a judeca natura constructivistă a unui proiect, putem reține drept criterii principale construcția individuală și colectivă a cunoștințelor, spre deosebire de transmiterea de informații și activități didactice centrate pe elev și axate pe informații practice care-i permit rezolvarea unei probleme sau realizarea unui proiect. Instruirea poate fi abordată și constructivist, deși sunt încă numeroase limite. Dar mergând în sensul spiralei construcției cunoașterii științifice, ne putem exprima optimismul că în timp vor fi acumulate datele care să dea o certitudine mai evidentă: să recunoaștem existența și a unei didactici constructiviste, apoi și a unei pedagogii constructiviste. Acum, sunt alternative interpretative, metodologice, care-și fundamentează teoria și practica”.

Conversația euristică prezintă un dialog, ce are loc între profesor și elev, trezind interesul elevului printr-un set de întrebări, care în final duc la obținerea unui răspuns la o problemă dată. Întrebarea, este granița dintre știu și nu știu și de aceea are succes în cazul oricărei situații de învățare. Întrebarea reprezintă o parte a răspunsului, cealaltă parte fiind căutată în bagajul de cunoștințe existent. Prin această metodă, elevii sunt determinați să facă

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

propriile conexiuni între cunoștințele dobândite cu scopul de a dobândi noi cunoștințe. O întrebare trebuie formulată clar și precis. În educație, întrebările au un rol determinant.

Întrebarea este începutul cunoașterii și al dezvoltării, și adevărata cunoaștere nu se află în răspuns, ci în punerea întrebărilor și urmărirea neîncetată a răspunsurilor, care la rândul lor trezesc alte întrebări, și care conduc, în final, la găsirea unor soluții. În sistemul educativ, există un dialog permanent între participanții la demersul didactic. Acest tip de formă de predare cere o inteligență productivă, curiozitate, libertate și independență în gândire. În rezolvarea unei probleme, profesorul este cel care ghidează dialogul, întrebările fiind puse elevilor astfel încât aceștia să fie cei care reușesc să rezolve problema. Setul de întrebări se poate schimba, în funcție de răspunsurile elevilor. Elevii au șansa să dezvolte idei, să caute și să găsească răspunsuri. Profesorii nu trebuie să raporteze răspunsurile la ceea ce ar răspunde ei, ci să determine elevii, ca prin răspunsurile lor, să ajungă la obiectivul propus. Trebuie să avem în vedere că intervenția profesorului în cadrul discuțiilor poate avea urmări negative, elevii pot să evite participarea la dialog sau să participe formal la această secvență de învățare.

Profesorul trebuie să încerce să realizeze un parteneriat cu elevii, să încurajeze participarea acestora la dialog și să adapteze șirul întrebărilor astfel încât răspunsurile să conducă la rezolvarea problemei propuse. Întrebarea, este cea care schimbă moduri de gândire, efectuează trecerea de la o informație limitată la una concretă și clară.

Există cu certitudine numeroase instrumente care ajută cadrele didactice și elevii să localizeze informația dar, pentru moment, căutarea unor materiale cu specific educativ pe Web pare uneori o expediție de "găsire a acului în carul cu fân" în care se pierde mult timp, uneori cu rezultate neașteptate. Localizarea unei informații sau a unui document pentru programul unei clase poate fi o operație destul de dificilă. Căutările imprecise pun de asemenea probleme de validitate și de fiabilitate a informației obținute, fără a uita problema legalității și efectele sale uneori nefaste.

Presupunând, totuși că informația căutată este găsită cu precizie, diferențele dintre normele tehnice fac ca materialele pedagogice create de un ansamblul dat de TIC-uri să nu fie exploatabile într-un alt mediu tehnic. În aceste condiții, apare ca o necesitate problema ordonării haosului din Internet și Web, iar în acest spirit Comisia Europeană a lansat proiectul de Memorandum care vizează accesul multimedia și educația de formare în Europa, fiind semnat de sute de organizații educative și întreprinderi comerciale. Prin instituirea de norme tehnice, proiecte precum inițiativa de la Dublin asupra metadatelor de bază (Dublin Core Metadata Initiative, purl.oclc.org/dc) și sistemele de gestiune a învățământului (Instructional Management System, www.improject.org) pot "ajuta ca Web-ul să devină echivalentul unei

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

biblioteci digitale sau un mediu virtual de învățare". TIC-urilor presupune elaborarea unei serii de norme tehnice acceptate de toți, iar în această situație profesorii și elevii vor putea să caute și să găsească materiale pedagogice prin intermediul unor descriptori comuni, având certitudinea compatibilității materialelor pedagogice cu aplicațiile locale ale TIC.

Bibliografie:

- ✓ <http://ro.scribd.com/doc/130481782/TEHNOLOGIA-INFORMA%C5%A2IEI-%C5%9EI-COMUNICA%C5%A2IILOR>

TIC ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL ACTUAL

✎ GISCULESCU-ANGHELIU VIOLETA

În contextul societății moderne actuale, datorită faptului că întreaga lume tinde să se transforme într-o societate informațională, apare nevoia ca, încă de la cele mai fragede vârste, copiii să fie pregătiți pentru un contact benefic cu lumea în care trăiesc, prin intermediul calculatorului.

Încă de la grădiniță, învățăm să folosim calculatorul, într-un mod organizat la opțional, de exemplu, „Prietenul meu, calculatorul”, care își propune să realizeze alfabetizarea informațională a copiilor, esențială în formarea profilului tehnic al personalității acestora, ca și stimularea unor demersuri interactive care să conducă la o mai mare eficiență a învățării școlare și la plasarea copilului în centrul actului educațional.

Acest opțional va fi atât disciplină de sine stătătoare, cât și una interdisciplinară. Prin studiul acestei discipline se are în vedere formarea unor priceperi și deprinderi legate de:

- ✓ comunicarea informației
- ✓ mânuirea informației
- ✓ controlul și monitorizarea informației
- ✓ modelarea evenimentelor
- ✓ integrarea în societate

Calculatorul și internetul au un potențial semnificativ în raport cu învățarea, în condițiile în care profesorii sunt pregătiți să le valorifice în mod responsabil și calitativ.

Dezvoltarea profesională a cadrelor didactice este un proces continuu de învățare pe tot parcursul vieții, de formare, de dobândire sau de îmbunătățire a competențelor și o modalitate eficientă de a ajunge la o anumită maturitate și înțelepciune în profesia didactică.

Ațiunea eTwinning, vine în ajutorul nostru și facilitează accesul profesorilor la un mediu virtual de colaborare și de schimb de experiență, la parteneriate cu alți profesori și la activități de formare profesională, alături de colegi din țările europene.

Pe lângă parteneriatele inițiate în spațiul comunității eTwinning, cadrele didactice au posibilitatea de a participa la ateliere internaționale de dezvoltare profesională, la grupuri online de învățare sau la alte evenimente de formare.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Mănuirea calculatorului a devenit utilă și indispensabilă, iar în *Official Journal of the European Communities*, 2001, toate statele membre ale UE, sunt încurajate să:

- ✓ să integreze noile tehnologii în educație și să valorifice potențialul Internet-ului, tehnologiilor multimedia și mediilor virtuale de învățare pentru stimularea educației de-a lungul întregii vieți și pentru creșterea accesului la oportunități de formare;
- ✓ să integreze TIC în curriculumul preuniversitar și în cel de la nivelul învățământului superior;
- ✓ să asigure formarea inițială și continuă a cadrelor didactice pentru utilizarea pedagogică a noilor tehnologii;
- ✓ să asigure dotarea cu echipamente și crearea infrastructurii pentru educație și formare, în ritmul cerut de avansul tehnologic, precum și asigurarea resurselor umane necesare pentru suport și servicii de întreținere;
- ✓ să încurajeze dezvoltarea materialelor de predare și învățare în format digital, pentru a asigura calitatea ofertelor educaționale online;
- ✓ să susțină dezvoltarea și adaptarea didacticilor inovative, care integrează utilizarea noilor tehnologii în cadrul mai larg al abordărilor cross-curriculare; să susțină noi abordări și metode pedagogice care utilizează TIC, pentru a stimula formarea și a crește motivația elevilor pentru învățare;
- ✓ să exploateze potențialul de comunicare al TIC pentru a încuraja conștiința apartenenței europene, schimburile și colaborarea la toate nivelurile educației, în special în școli; să ia în considerare posibilitatea integrării acestor experiențe europene în curriculumul formal și să susțină mobilitatea ca dimensiune importantă a sistemului de formare, dezvoltând noi abilități și competențe cerute de societatea multilingvă și multiculturală;
- ✓ să susțină și să stimuleze cooperarea și schimbul de informații, experiențe și bune practici, în cadrul comunităților virtuale; să promoveze noi forme de cooperare între cei care învață și între formatori pentru a stimula crearea de rețele la toate nivelurile în domeniul multimedia, utilizarea educațională a Internet-ului, instruire asistată de calculator și elearning;
- ✓ să intensifice activitățile de cercetare în eLearning, în special în domeniile îmbunătățirii performanței în învățare prin TIC, dezvoltării unor modele pedagogice specifice, implicațiilor predării și învățării asistate de calculator;

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

- ✓ să încurajeze factorii de decizie să ajungă la nivelul necesar de înțelegere a potențialului oferit de TIC pentru instruire, cu scopul de a integra și a gestiona eficient noile tehnologii.
- ✓ Acest cadru general, în conjuncție cu programele europene de cercetare-dezvoltare, determină programe comunitare, naționale și locale în domeniul elearning, care pot viza unul sau mai multe obiective dintre cele enumerate în Rezoluție.

Programul eTwinning răspunde obiectivelor majore europene în domeniul promovării și valorificării TIC în educație, contribuind la formarea continuă a cadrelor didactice, prin ateliere de dezvoltare profesională, cursuri online, materiale didactice și exemple de utilizare pedagogică a TIC. De asemenea, facilitează și stimulează cooperarea dintre școli din întreaga Europă, schimbul de practici și de resurse educaționale.

Bibliografie:

- ✓ eTwinning.ro
- ✓ Doina Giurgea, Ghid metodologic pentru disciplinele optionale. D&G EDITUR 2006
- ✓ ro.wikipedia.org

UTILIZAREA CALCULATORULUI ÎN LECȚIILE DE FIZICĂ

MIHAELA TIRCA

Fizica a stat de la început în atenția autorilor instruirii programate, fapt explicabil prin gradul înalt de matematizare, sistematizare și algoritimizare al acestei materii școlare, dar și prin existența a numeroase culegeri de probleme și întrebări, din care se puteau inspira cu succes virtualii programatori.

Sub presiunea dezvoltării accelerate a științei și tehnicii, ca și a competiției economice cât mai strînse, societatea contemporană solicită, din partea sistemului de învățămînt o eficiență mereu sporită, astfel ca specialiștii de nivel mediu și superior să poată fi ușor integrați în economia dinamică, ce necesită adaptarea rapidă și fără eforturi majore la noi profesii sau locuri de muncă. Acestei comenzi sociale, învățămîntul îi răspunde prin adecvarea tot mai înaltă a acțiunilor didactice la scopurile și obiectivele științifice stabilite, prin elaborarea a noi metode și prin asimilarea a noi mijloace, capabile să mărească randamentul școlar, permițînd elevilor să-și însușească sistemul cerut de cunoștințe și tehnici de aplicare a acestora în condiții cât mai variate.

Problemele puse în fața liceului de către explozia informațională se pare că pot fi soluționate chiar prin IAC. Fără a se căuta instruirea strict numai cu calculatorul, implementarea acestuia în învățămînt modifică rolul profesorului în procesul de învățămînt. Nefiind o metodă trecătoare, introdusă sub influența unor interese străine învățămîntului, sau sub cea a reclamei producătorilor de echipamente informatice, IAC se vedește o necesitate a viitorului imediat, care, ca orice schimbare majoră, are multe obstacole de depășit: necesitatea unor fonduri apreciabile, reorganizarea structurală și conceptuală a întregului sistem de învățămînt, rezistența unor cadre didactice care nu se adaptează la noile cerințe, nesiguranța efectelor pe termen lung.

Există și o limitare principială a posibilităților în IAC, ce nu poate fi depășită decît prin menținerea unui rol important al profesorului în achiziția, prelucrarea și utilizarea informațiilor, în acțiunea de formare a deprinderilor și abilităților practice (de laborator, în rezolvarea problemelor). Se recunoaște existența limitelor inteligenței artificiale, datorate caracterului complex al limbajului natural, cu încărcătură metaforică și contextuală (care la

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

comunicarea orală este însoțită și de gestică, ton etc.) și care nu se poate prelua integral de calculator.

Utilizarea calculatorului în învățarea școlară a fizicii a obținut deja succese, atât prin specificul acestei materii care se pretează la structurare și algoritimizare, cât și datorită nivelului de pregătire informatică al profesorilor.

La fizică se utilizează calculatorul în următoarele situații:

- ✓ ca tablă electronică, pentru prezentarea graficelor, a desenelor, cu animare pentru evidențierea soluției formelor;
- ✓ pentru comunicarea de informații, prin extensia de memorie dată de unitatea de disc sau dischetă;
- ✓ ca mijloc de cercetare, prin urmărirea evoluției unor funcții la modificarea parametrilor, a câmpului electric sau magnetic etc.;
- ✓ pentru rezolvarea de probleme, unde se pot da schițe ale sistemului fizic din diverse sisteme de referință și la diferite momente;
- ✓ pentru recapitularea-fixarea unui material mai amplu, cu posibilitatea reorganizării informațiilor după noi criterii;
- ✓ pentru verificarea rezultatelor, cu insistare pe deprinderile și abilitățile de aplicare a cunoștințelor, ca și pe aspectele de bază;
- ✓ pentru jocuri, care să dezvolte gândirea strategică.

Avantajele calculatorului ca tablă școlară față de desenul animat rezidă în caracterul interactiv al sistemului informatic, ce permite modificări de grafică, rearanjări după diferite criterii, se pot reda fazele proceselor, se scot în evidență zonele de interes cu caractere diferite de scriere, prin modificări de culoare, cu flashuri etc., toate acestea cu multiple calități pedagogice.

Calculatorul permite modelarea unor fenomene fizice cu durata reală foarte mare sau foarte rapide, sau care au loc în condiții dificil de realizat; el se dovedește foarte indicat în exploatarea unui model în care anumite elemente sînt parametrii variabili, caz în care se ilustrează influența intrinsecă a acestora. Deși calculatorul poate simula eficient experimente, el nu se substituie lucrărilor de laborator, deoarece numai în laborator elevii manevrează obiecte și își formează deprinderile corespunzătoare, manevrarea imaginilor pe display servind doar la înțelegerea mai corectă a unor elemente ale realității fizice. Marele avantaj al calculatorului la fizică este o prelucrare statistică rapidă și după criterii diferite a diverselor rezultate și date care intervin în experimente sau probleme; accesul rapid la date și reordonarea lor sintetică după diverse necesități, ca și suprapunerea unor efecte,

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

prezentarea simultană a situației fizice din sistemul de referință al laboratorului sau din cel al centrului de masă al sistemului fizic analizat, suplimentarea informației cu detalii la cerere, actualizarea rapidă a unor date cu ilustrări necesare etc. constituie o gamă largă de facilități cu mare încărcătură didactică, ce situează calculatorul pe primul loc printre mijloacele de învățământ la fizică. Softul didactic mai are în vedere și organizarea ofertei de informații în corelare cu etapele lecției, etape ce reflectă fazele proceselor care intervin în învățare. În acest scop se are în atenție crearea motivației elevului prin formulări ca: „dacă îți vei însuși secvența... vei ști să rezolvi..., vei putea să concepi..., vei putea să recunoști...” etc. Se atrage atenția elevului asupra fondului de cunoștințe necesar pentru însușirea lecției noi: „ca să înțelegi... este necesar să rezolvi..., să compari..., să identifici...”. Se indică expres și care sînt noile cunoștințe, deprinderi, priceperi, pe care trebuie să le însușească în etapa dată: „deduceți..., rețineți..., selectați..., determinați în ce condiții...”. După parcurgerea acestor etape, programul propune o recapitulare și sistematizare a noilor achiziții, o structurare și includere a lor în sistemul anterior de cunoștințe, după care se oferă un test de verificare; în raport cu rezultatele testului se propun informații suplimentare și noi întrebări sau se indică nota la test.

Pentru rezolvarea competență a problemelor ce țin de IAC:

- ✓ să se caute soluții în direcția conceperii unui echipament adecvat, asociat cu programele școlare, corelarea strictă a programelor de instruire programată cu cea a învățământului tradițional, în care va fi încorporată;
- ✓ modul de includere a secvențelor computerizate printre cele de învățare clasică;
- ✓ locul profesorului și al elevului în această formă de desfășurare a procesului de învățământ;
- ✓ readaptarea întregului sistem la condițiile solicitate de IAC;
- ✓ crearea condițiilor de activitate(cîte un elev la calculator, pentru a evalua lucrul Independent);
- ✓ motivarea profesorului material(cînd se propune proiectul, numaidecît să se arate și gradul de remunerare a celor ce îl vor executa , „profesorul nu trebuie să fie tot timpul voluntar”).

În concluzie, pot afirma că IAC conferă învățământului tradițional o nouă dimensiune, ce promite creșterea substanțială a randamentului învățării școlare, oferind astfel o soluție realizabilă și realistă problemei cu care se confruntă învățământul contemporan, care se adaptează tot mai greu cerințelor sociale în dinamica accelerată, impulsionată de ritmul actual al înnoirilor tehnico-științifice.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

În atingerea obiectivelor fixate în curriculumul școlar un rol important îl are integrarea tehnologiei informației și a comunicațiilor în procesul didactic. Introducerea calculatorului în activitatea de învățare poate duce la creșterea calității învățării și la reducerea timpului de învățare. Auto-instruirea, învățarea angajată capătă o pondere din ce în ce mai mare, profesorii devin ghizi, consilieri, chiar componenți ai unor echipe create cu scopul investigării unei situații.

Materialele prezentate nu îngădesc libertatea profesorului de a alege sau a organiza activitățile de învățare adecvate atingerii obiectivelor obligatorii propuse. Profesorul are libertatea de a repartiza conținuturile în orele alocate prin planul de învățământ după cum consideră necesar, de a stabili ordinea parcurgerii temelor, iar în funcție de nivelul clasei, acesta poate dezvolta anumite extinderi la temele obligatorii.

Avantajele instruirii asistate de calculator:

- ✓ la fiecare temă elevul este informat despre ceea ce învață fapt care duce la sporirea motivației și la favorizarea învățării;
- ✓ sunt folosite posibilitățile oferite de calculator pentru captarea atenției;
- ✓ se reactualizează cunoștințele predate anterior pentru a asigura continuitatea logică a învățării;
- ✓ la evaluarea prin teste itemii sunt distribuiți de către calculator în ordine discretă, ceea ce face evaluarea mai eficientă „lipsește copierea”;
- ✓ lucrul se realizează în ritm propriu;
- ✓ crește caracterul obiectiv al aprecierii;
- ✓ are loc diminuarea erorilor de apreciere datorate stresului sau oboselii examinatorului;
- ✓ are loc diminuarea stărilor emoționale ale elevului, a timidității sau a emotivității;
- ✓ se reactualizează cunoștințele predate anterior pentru a asigura continuitatea logică a învățării;
- ✓ materialul de învățat este introdus în succesiunea: prezentarea informațiilor și procedeele de lucru, exemple de sarcini rezolvate, sarcini de lucru pentru elev;
- ✓ calculatorul reacționează la fiecare răspuns al elevului;
- ✓ fiecare temă abordată este compusă dintr-un ansamblu de unități de interacțiune, grație cărora activitatea elevului poate fi monitorizată.

Dezavantajele instruirii asistate de calculator:

- ✓ reduce capacitatea de exprimare verbală prin pierderea obișnuinței discuțiilor, a argumentării și contraargumentării;

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

- ✓ dacă soft-urile nu sunt suficient de interactive atunci accentul cade pe memorie;
- ✓ absența competiției între elevi;
- ✓ nivelul slab al utilizării tehnologiilor informaționale îl pun pe profesor în situații de problemă;
- ✓ necesitatea unei administrări profesionale a resurselor utilizate.

AeL-Educațional –reprezintă mai mult decât un software , reprezintă un instrument de lucru util atât elevilor cât și profesorilor. Platforma integrată completă de instruire realizată pe calculator, AeL este un sistem integrat de predare, învățare, și gestiune a conținutului, bazat pe principii educaționale moderne. De asemenea se oferă suport pentru testare și evaluare, pentru administrarea conținuturilor și monitorizarea procesului de învățământ.

Printre altele sistemul AeL urmărește:

- ✓ să sprijine procesul de predare/învățare prin mijloace moderne (informatice)
- ✓ să faciliteze procesul de învățare
- ✓ să stimuleze creativitatea și competiția, dar și lucrul în echipă

AEL a ajuns în toate școlile , profesorii și învățătorii au fost instruiți pentru a lucra în AEL. La gimnaziu se pot lucra cu acest program atât lecții de optică cât și de electricitate sau , de exemplu , mecanica fluidelor. Elevii primesc testul , problema respectivă, îl rezolvă iar calculatorul afișează răspunsul elevului. Se pot acorda note și se pot crea o mulțime de „componente” necesare.

În concluzie, AeL este o soluție completă de eLearning oferind facilități de gestionare și prezentare de diverse tipuri de conținut educațional precum materiale interactive tip multimedia, ghiduri interactive, exerciții, simulări , jocuri educaționale.

Practica școlii impune astăzi anumite procedee logice de analiză, construcție și reconstrucție a actului managerial, pe fonul unei strategii prioritar formative, interpretative de colaborare și de creativitate, care în prezent nu poate fi concepută fără utilizarea TIC atât pentru a eficientiza actul managerial în întregime cât și pentru a oferi un nivel calitativ înalt procesului educațional.

THE LUDIC ASPECT OF ENGLISH TEACHING AND LEARNING

✎ ANCA-SINZIANA ELENA

The way children learn a foreign language, and therefore the way to teach it, obviously depends on their developmental stage.

From my personal experience of teaching English language it would not be reasonable to ask a child to do a task that demands a sophisticated control of spatial orientation (for example, tracing a route on a map) if he or she has not yet developed this skill. On the other hand, beginners of 11 or 12 years of age will not respond well to an activity that they perceive as childish, or well below their intellectual level, even if it is linguistically appropriate (for example, identifying an odd shape out of matching picture halves).

As a general rule, it can be assumed that the younger the children are the more holistic learners they will be. Younger learners respond to language according to what it does or what they can do with it, rather than treating it as an intellectual game or abstract system. This has both advantages and disadvantages. Younger learners have the advantage of being great mimics, are often unselfconscious, and are usually prepared to enjoy the activities I have prepared for them. These factors mean that it is easy to maintain a high degree of motivation and to make the English class an enjoyable, stimulating experience for the children.

The kinds of activities that work well are games and songs with actions, total physical response activities, tasks that involve colouring, cutting, and sticking, simple, repetitive speaking activities that have an obvious communicative value.

As children mature they bring more intellectual, motor and social skills to the classroom, as well as a wider knowledge of the world. The wider resources of older children should be exploited to the full while maintaining the philosophy of making a language relevant, practical, and communicative. This means the development of all the four skills, and the use of a wide range of topics that could well draw on other subjects in the curriculum. The focus should continue to be on language as a vehicle of communication and not on the grammar, though the ability of older children to make logical links and deductions can be exploited. You can give them tasks in which they discover for themselves simple grammatical rules or you can focus their attention on the structure of the language in order to help them formulate an “internal grammar” of their own. This is part of the “learning to learn” process.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

It is common sense that if an activity is enjoyable, it will be memorable; this cyclical process generates a positive attitude towards learning English, which is perhaps one of the most valuable things that we, as primary teachers, can transmit to children. Children learn a lot more than English classes: the tasks and activities stimulate and continue their all-round development.

There were many discussions according to what kind of language is to be used in the class. The question of whether or not to use the mother tongue in the English classroom is an open one. While it is essential to use as much English as possible in class, there are times when the use of English is counter-productive. It is often more economical and less frustrating for all concerned if you give instructions for a complicated activity in the children's mother tongue, or check the instructions you have given by asking the children to repeat them in their own language. What is important is that the children are given clear guidelines on when they are expected to use English and when their first language is permissible. They should be encouraged to use only English in these. On the other hand, if they are working on a reading test that requires logical inference, it is not reasonable to expect them to be able to do this in English.

An area where English should be used as much as possible is the everyday organization and running of the classroom. Both we and the children can use English here; in fact, this classroom language is one of the most realistic communicative situations in which the children find themselves. It is not difficult to give instructions for the usual classroom routines in English: if we use gestures as well, the children will soon become used to them. One way of encouraging the use of English in the classroom is to write the most commonly used phrases in speech bubbles and to stick them where the children can see them clearly. If a child uses his or her mother tongue, I do not need to respond to the request, but to insist that he or she repeats it in English by pointing to the appropriate bubble.

Different activities require different groupings of the children. The ones most commonly used are:

- ✓ individual: for reading, making things, or keeping vocabulary records.
- ✓ pairs: pair work is most commonly used in speaking activities like mini role plays or information gaps. I have used this method in my classes and I also ask the children to read and write in pairs. When I am setting up an activity, I also show that I want the children to do using "open pairs". I select two children to do part of the activity while the rest of the class watches.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

- ✓ groups: groups consist of three or more children: it is usually counter productive to have groups of more than five.
- ✓ whole class: the children may work as a whole class focused on you, for example in a presentation or game, or as a whole class with the teacher acting as a monitor, for example in a mingling activity such as “Find your partner”.

Working in groups may be new to the children and they may at first find it difficult, as children need time to develop the ability to take responsibility and work without constant supervision. If this is the case, you can start with pairs and tightly controlled activities, and can gradually introduce larger groups and freer activities.

The physical organization of the classroom is very important. In an “*ideal world the classroom would have an area of easily movable desks and chairs, an open space for action songs and games, a quiet corner for reading or self-study, and a table and noticeboard where the children’s work can be displayed*” (Mei, Y., 200, pp. 125).

Such ideal conditions are rarely found in the real world, mainly in a Romanian rural classroom, but if at all possible we can arrange the tables and chairs so that the children can work in pairs or groups, and there is a space for children to come out to the board and to move around the classroom. Often the five or ten minutes spent on reorganizing tables and chairs are well worth it to help an activity work well.

Many of the activities have a ‘final product’, for example a picture, a graph, a book, or models. A corner of the classroom or an ‘English’ section of the classroom wall where the children’s work is displayed encourages the children to take a pride and interest in what they do.

Children need to be shown how to organize their work. By doing this we can help the children to take a pride in their work, to understand and to participate in the underlying organization of their notes. Each child could keep a separate vocabulary notebook which will grow year by year. The teacher may like to introduce a system where each week a group of children summarizes the week’s work on a poster on the ‘English wall’.

Teaching children is tremendously rewarding. The time spent on preparing classes that reflect their interests and needs is time well spent, as, perhaps more than with any other group of learners, children respond wholeheartedly to our efforts as teachers. They know instinctively whether the teacher enjoys working with them and whether the teacher’s lessons are thoughtfully prepared: if so, the children will respond with a similar effort. Groups of children absorbed in a task or a display, the nerves and excitement that accompany a class

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

performance, or a thoughtful piece of reflection, are all signs that a class is working well, both on the part of the children and their teacher.

BEST PRACTICES FOR INTEGRATING TECHNOLOGY INTO ENGLISH LANGUAGE INSTRUCTION IN ROMANIA

✎ VATAU ROXANA MARIA

Best practice is defined as “a technique or methodology that, through experience and research, has proven to reliably lead to a desired result. A commitment to using the best practices in any field is a commitment to using all the knowledge and technology at one’s disposal to ensure success” (searchVB.com, 2003). Researchers agree that there are a number of techniques teachers can use to increase the effectiveness of their instruction of ELL students. While variation exists, some commonly accepted TESOL(Teaching English to Speakers of Other Languages)best practices are:

- ✓ Increasing comprehensibility
- ✓ Increasing interaction
- ✓ Making learning authentic
- ✓ Creating a positive learning environment

Increasing Comprehensibility:

Increasing comprehensibility in the classroom means using whatever appropriate means necessary to ensure that students understand the material presented to them (Northwest Regional Education Lab, 2003). Students do not need to understand every word or piece of information presented to them, but they should have a solid overall grasp on the material. Increasing comprehensibility does not necessarily mean making sure to use words that your ELL students already know and understand. In fact, introducing new vocabulary and concepts to ELL students is essential for their advancement. Many linguists believe that effective language instruction depends on providing input at one level of complexity beyond the learner’s level of linguistic competence, often expressed as “i+1” (Kerper-Mora, n.d.). So, be careful not to interpret “increasing comprehensibility” to mean using oversimplified language or introducing only basic concepts. Rather, incorporate new vocabulary and present advanced topics but also use strategies to provide ELL students with the support they need to understand the material being presented. Some strategies for increasing comprehensibility in the classroom include: Presenting helpful background or contextual information before exposing students to new topics; this may include introducing new vocabulary. Providing instruction to students that draws on their personal experiences.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Using audio-visual aids such as photos, gestures, sounds, intonation cues, movement, demonstration, and real objects to convey meaning. Technology can be a wonderful source of comprehensible input and provides students with different learning styles with additional demonstrations or concrete examples of concepts being taught in the classroom. Multimedia CDs, digital tutorials, and the Web provide a near endless source of sound, pictures, video, animation, and multimedia that can help situate learning within a meaningful context. In learning about Vasco da Gama's voyages from Portugal to Africa and India, for instance, a simple verbal description of the trip may suffice for some students, while other students, particularly visual learners, may not have a solid understanding. While you can't take your whole class to Portugal to recreate the voyage, perhaps a visit to the European Voyages of Exploration website (www.ucalgary.ca/applied_history/tutor/eurvoya/vasco.html) complete with animated maps, will help. When you can't live the experience, use technology to experience it virtually!

Increasing Interaction

Just as students need to understand the information that is communicated to them, they need the opportunity to practice communicating themselves (Northwest Regional Education Lab, 2003). One way to do this is to provide your students with frequent opportunities to express their ideas and to interact with one another. Incorporate cooperative learning activities into your classroom and allow students to work together to accomplish instructional goals. When students are communicating with you or each other, consider both the form and comprehensibility of their messages. Form refers to the student's usage of correct grammar and syntax, while comprehensibility refers to whether the message is understood, regardless of the accuracy of the form in which it was presented. While attention to form is important, focusing too heavily on it can be discouraging for students and can squelch their desire to communicate if they are unable to produce completely accurate sentences.

Focusing exclusively on comprehensibility, however, can be to the detriment of the student's learning of important language skills. Balance your efforts between encouraging good form and comprehensibility. Technology provides many opportunities for students to interact with fellow classmates or real-life audiences outside of their own classroom, city, or even country. Students can interact with classmates by working on technology activities together, such as working on a software program in pairs, writing and revising a story with a partner, or creating an "electronic book report" using multimedia software such as PowerPoint.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Making Learning Authentic:

Making learning authentic has two primary benefits (Harjehausen, n.d.). First, learning that is authentic is more likely to equip students for English communication in “the real world.” Second, students are more likely to engage actively in classroom activities that they see as relevant to their own lives or the real world. The classroom vs. real world debate arose after realizing that, many times, students could produce accurate communication in the classroom (usually as part of a scripted exercise) but were often unable to communicate successfully in English outside the classroom. The conclusion was that having students learn English only through scripted dialogues and fill-in-the-blank grammar exercises in the classroom was not enough. Students needed to interact in the classroom more like they would under real-life circumstances

The Web is an endless source of authentic English language communication. Students can go to the Web to listen to sound bytes of authentic conversations on varying topics, watch video clips of current news headlines, or listen to popular American music. The Internet also provides endless opportunities for spontaneous communication through such Web-based tools as e-mail, chat, or videoconferencing technology. Visit the Voice of America’s “Special English” homepage for newscasts and other materials for ELL (www.voanews.com/specialenglish/index.cfm). Check out the Global Schoolhouse homepage for numerous opportunities to videoconference with other classrooms around the world (www.globalschoolhouse.com). You might also give your students the opportunity to publish their own work for an authentic Web audience by “blogging” (www.blogger.com). Blogstands for “Web log” and is the online version of a journal or diary.

Creating a Positive Learning Environment:

Learning is influenced by many factors (see Harjehausen, n.d.). Affective factors relate to a student’s emotions and include issues like the student’s motivation to learn, self-esteem, and comfort level in the classroom. Educators agree that affective factors can have a significant influence on student learning. A poor self-image, low motivation, and self-consciousness are all factors that can influence a student’s learning negatively. The most effective learning environments are those that are supportive and open, allow for mistakes without ridicule, and encourage students to try, even if they might make a mistake. The computer is an excellent resource for giving students the chance to practice English skills without worrying about the response of other classmates or even the teacher. As Butler-Pascoe (1997) explains, “The untiring, non-judgmental nature of the computer makes it an ideal tool to help second language learners feel sufficiently secure to make and correct their

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

own errors without embarrassment or anxiety.” Technology can also improve students’ motivation to learn. While some students enjoy traditional paper-and-pencil writing, getting to use clip art, word art, colors, and fonts can’t hurt. Don’t throw away your paper and pencil, but consider the extra perks that technology can provide and use them to your advantage in the classroom. If a traditional bulletin board display of what a student learned studying a particular subject or book isn’t appealing, perhaps an interactive PowerPoint presentation, complete with sound, graphics and animation, will do the trick! The opportunity that technology affords students to create crisp-looking, visually appealing products can provide the extra motivation needed to capture student interest.

References:

- ✓ Butler-Pascoe, M. E. (1997, May/June). Technology and second language learners. *American Language Review*, 1(3). Retrieved April 18, 2005, from www.languagemagazine.com/internetedition/mj97/eets20.html
- ✓ Harjehausen, P. (n.d.). Strategies for teaching English language learners Retrieved April 29, 2004, from www.plu.edu/~harjehpc/ell_presentation.doc
- ✓ Haynes, J. (2004). Explaining BICS and CALP. Retrieved April 18, 2005, from www.everythingsl.net/inservices/bics_calp.php
- ✓ Kerper-Mora, J. (n.d.). The role of foreign language teachers in the academic achievement of English language learners Retrieved April 18, 2005, from <http://coe.sdsu.edu/people/jmora/FLteachers.ppt>

TEACHING ENGLISH THROUGH COMPUTERS

✎ PATRULESCU CORINA ELENA, POPESCU MIRABELA ELENA

The role of computers in language instruction has become an important issue involving language teachers all over the world. In order to cultivate the kind of technology literacy in our students called for by leaders in the field, it must simultaneously be cultivated in our teachers. While the literature in the field of English education demonstrates the efficacy of computer technology in writing instruction and addresses its impact on the evolving definition of literacy in the 21st century, it does not provide measured directions for how English teachers might develop technology literacy themselves or specific plans for how they might begin to critically assess the potential that technology might hold for them in enhancing instruction.

So technology has become a part of our everyday life to such an extent that there is no excuse for not including it in our teaching, especially if it makes teaching and learning more convenient and effective. It is also true that some teachers do not use technology in their lessons because they do not feel comfortable in this field. They are afraid that if they make mistakes, their students will respect them less as the traditional teacher role does not allow the teacher to show any weaknesses or inexperience. At the same time, the overwhelming majority of teachers accepts that computers do have a place in teaching – a ministry survey showed that 94% of foreign language teachers agrees with this claim. Still, only a very small percentage of them actually use computers in their lessons. Their reason for this is that they have no experience in this field and would require training to get started. While this project cannot claim to solve this problem and provide all the assistance needed, teachers must realize that they are also responsible for their own professional development. The Internet offers so much material that the sheer volume of resources can in itself become a problem. But you only have to start – you can deal with the problem of selection later when you see what is available. And now that you have found this project, there is at least a starting point for you – after watching the activities on the DVD, please visit the project website at ictenglish.com and take a look at the material there. Hopefully, you will find some pointers to get you started – and remember, you can always contact the project members for assistance through the website.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

There are a few things that should be noted if we teach English through computers. Always have a backup plan. Or, preferably two backup plans: one for the case if the site you were planning to use is unavailable and one for the case if you lose all Internet connection. This might seem too time-consuming but you can always use these plans later, so you don't actually waste time preparing them.

Accept the fact that everything will take longer than usual at the beginning. You will need more time to prepare your computer lesson because you have less experience. Consider this an investment in your future lessons: computer lessons can easily be "recycled": once you have a plan, you don't need to do anything with it to use it again. Delivering the lesson itself will also take longer at first; your students will need time to get used to this new lesson format. Even if they are competent computer users, they might not be competent online learners – they will need very accurate instructions and perhaps a lot of guidance, feedback and checking, but you'll be delighted to see that they will very soon become very good at it. And they will certainly appreciate that they have a very up-to-date teacher!

Make it very clear to your students that you are going into the computer classroom to learn English. A lot of students associate computers with games exclusively. While games are an important part of learning a foreign language, students must know that they have a clear task ahead of them in the computer classroom. Tell them before starting the lesson what exactly you want them to accomplish by the end of the lesson; then they should have a clear focus.

At the beginning, be prepared to continuously monitor their work. Tell them explicitly that they are not to do anything else on the computer, only what you tell them to do. Depending on the arrangement of the computer classroom, you will have to position yourself behind the students' backs so that you can see all the computer screens. If necessary, keep walking around so that you can monitor all the students. Remember, for most of the lessons, students will have to look at the computer screens and not at you or each other (depending on the task you set, of course).

This might sound surprising, but in almost every group there will be at least one student who either hates computers or has problems using them. When evaluating student performance, make sure that you take this into consideration. No student should be penalised for their non-language related skills.

Always set a tight time limit on the tasks and stick to it rigorously. Some students have a tendency of taking forever answering questions on the computer. In a frontal setting, you dictate the pace of questions by asking students one after another. If you give them ten

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

multiple choice questions on the computer without a time limit, you will have students pondering over them for as long as 20 minutes.

Some students take considerably longer to complete certain tasks, and these differences will be even bigger with computer-based tasks. You should always have something for students who finish early – a quick language game, a fun reading passage, or something similar. Alternatively, you can set the task the other way round: tell your students to answer as many questions within the time limit as they can.

Some of your students might possess advanced computer skills that they might use to gain an unfair advantage – that is to say, if you're using a test or a quiz, they might be able to rig the results or hack into others' computers to see the answers. The chances of this decreases if you monitor their activities but of course teachers cannot be expected to keep spying on students' screens all the time. A better alternative could be to tell them even before going into the computer room that you know that they might be able to achieve these feats and congratulate them on this but this is going to be an English lesson and not a hacking competition. They should be responsible for their own learning – it's up to them if they want to improve their language skills or use their time to prove a point instead.

Similarly, some students might want to show off their Internet skills by suggesting alternative methods or sites for doing what you ask them to do. Acknowledge their expertise and thank them for their willingness to help but stick to your plan. This is important because you should demonstrate that you are in control of the situation. While your students may be more experienced computer users, they wouldn't know how to teach English with technology – this will remain your task and responsibility.

Sharing links with your students during lessons can be made simple by setting up a profile at one of the websites listed in the "Useful links" section. Then you don't have to worry about your students making a spelling mistake when entering the website address – just point them to your site and they can easily click on the links you've set up before the lesson. When creating your online profile at the community websites you can find in the "Useful links" section, you should consider setting up two (or more) separate profiles: one for your friends and family, and one for your students. Things you want to share with your friends and your students might be different – so you might want to keep these two aspects of your life separate.

Explore the links provided in the "Useful links" section; they have been carefully selected to suit your needs for starting out with using computers in your teaching. And don't forget, you can always go to the project website at ictenglish.com and ask for help there.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

As you know the first language you learn to speak is called your native language. As a baby, you listened to your parents or other people speaking and then imitated the sounds you heard.

When you learn a second language, you have to memorize its words and learn its rules. That is why learning a second language can be difficult and it sometimes makes us frustrated. Realizing the fact, many people try to use many ways in learning English as a second language to make learning of it become easier and more joyful. One of them is by utilizing a computer as a medium which can help us learn English effectively or what we usually call it as Computer Assisted Language Learning (CALL). One of the advantages of teaching English using computer is that we can learn more than the language itself, but we will be given a chance to know more about that language. There are many models of teaching English using CALL that can applied in teaching learning process such as: the audio-lingual model, the cognitive-code model, and the humanistic model.

What is Computer Assisted Language Learning (CALL)?

Computer Assisted Language Learning may be defined as “the search and study of applications of the computer in language teaching and learning” (Levy, 1997:1). Furthermore, Egbert (2005:4) says CALL means learners learning language in any context with, through, and around computer technologies.

From those definitions we know that the first definition prioritizes “application of computer” in its information structure, whereas the second definition not only prioritizes “learners learning language” but also broadens the potential types of relationships between computer technologies and language learning.

The role of technology in CALL can be thought of in terms of the metaphors of tutor, tool, and medium. In the tutor role, computers can provide instruction, feedback, and testing in grammar, vocabulary, writing, pronunciation, and other dimensions of language and culture learning. Voice interactive CALL can also stimulate communicative interaction. In the tool role, computers provide ready access to written audio and visual materials relevant to the language and culture being studied. They also provide reference tools such as online dictionaries, grammar and style checkers, and concordances for corpus analysis. The internet and databases can serve as tools for research. In medium role, a computer provides sites for international communication, multimedia publication, distance learning community participation, and identity formation.

What is the Best Way of Learning about CALL?

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

At the simplest level, one could get by with pre-packaged software, where, ideally, the only knowledge required would be that of turning the computer on and then loading the program. It is still the case that some degree of computer literacy is a considerable advantage. The alternatives open to the language teacher are the following:

1. Not to learn, to program, and to rely on high-quality software;
2. To learn simple programming means to be able to adapt and tinker with existing software-to improve it, to tailor it to local circumstances, or quite simply to make it work.
3. To learn an authoring language.
4. To reach semi-professional or professional programming standards.

But, not all teachers are computer literate or have limited computer expertise. The two solutions for overcoming these problems are:

- ✓ First, employing specialist programmers to code according to language teaching specifications, in this way, the programs become non-trivial and integrally related to the teaching situation, while being attractive and not likely to crash every ten seconds or so.
- ✓ Second, using an authoring language, that is a program which creates a program fairly simply which in turn can be used by learners.

Models of Language Teaching Using CALL

Relate to the software that is available in the field, there are many model of language teaching that can applied in the teaching learning process. Since the supply of programs available changes so rapidly, in this article the writer introduces five computer programs with their models of language teaching which can be used by an English teacher in teaching English to their students: Encarta, Cambridge Advanced Learner's Dictionary, Hangman, Scrabble, and Longman Student.

1. The Audio-lingual Model

The audio-lingual model claims that language is learnt through the acquisition of association of stimulus and response; the aim of teaching is to get students are able to use structure, etc. automatically and unthinkingly in the appropriate situation. The techniques employed are usually drills in which students practice a particular, structural or lexical point until it becomes automatic, and exploitation activities which encourage transfer to less controlled situation. The prime belief of audio-lingual is that language is primarily speaking and listening, and that reading and writing are secondary skills that should be postponed as long as possible; the computer, however, depends almost totally on written language. For

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

example, by using Encarta, not only can the students find the meaning of a word, but he or she can also hear how the word is pronounced. And by using Longman Student, the student can do listening exercises.

2. The Cognitive-code Model

The computer use of drills has in fact shaded over into another model, that of cognitive-code learning. For the advantage of the computer over the language is that it can analyze what the student writes, see if it conform to the expected answer and tell the students minimally if he is right or wrong, maximally the nature of his mistakes. Correction by the computer is only an advantage if we believe that the student learns by conscious awareness as in cognitive learning. If the student is encouraged to do exercises in Cambridge Advanced Learner's Dictionary, or Longman Student's Dictionary, the computer will tell them if he is right or wrong. Some games in Encarta Kids, such as Word Scrabble and Spelling Bee can be useful for the student. Besides that, trying out Hangman and Scrabble can be a way for the student to exercise their English vocabularies.

3. The Humanistic Model

The other popular model of language teaching is the humanistic, a collective name covering the somewhat different of methods united by their emphasis on their value of second language learning to the individual's own development, whether cognitive, emotional, social or whatever. The aim of humanistic teaching is not to relate the students to the use of language in the external world but to develop the internal world of his or her personality and mind. Computer puzzles and word games popular on computer, such as exercises in Cambridge Advanced Learner's Dictionary, Word Scrabble, and Spelling Bee (Encarta Kids) can be useful for the students to develop the internal world of his or her personality and mind. Besides that, the students can also experience the exciting games of Hangman and Scrabble. The Advantages of Computer in Organizing English Teaching and Learning Looked at from the point of view of the teaching models and of language as information processing, the computer has certain strengths of handling the English teaching and learning. Four distinct advantages of the computer can be recognized:

- ✓ Its capacity to control presentation. Unlike a book, it can present fragments which add up to a whole; it can do so with any built-in time delay chosen by the students or selected for him. It can combine visual or graphic information with text; it can highlight features of text using color and movement. Potentially this is a great advantage over the linear fixed presentation of a book.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

- ✓ Its novelty and creativity Oddly enough the computer is creative. Unlike any other classroom aid, it can vary the exercise each time. It is done and adapted its language to what the students produce, within certain limits.
- ✓ Feedback The computer is capable of analyzing what the student does and taking account of this in what it does next. One way of using this capability is through error correction; the student's mistakes can be characterized and the appropriate advice given to him; or the computer may best its next move on an analysis of what the student types, whether in terms of increasing difficulty of the exercise, or of an answer in an exercise, or of altering the screen display.
- ✓ Its adaptability.

The first three advantages of the computer applied to the student, the last applies to the teacher. Unlike books or tapes, which are produced in a single uniform from publisher, computer programs can be adapted by the teachers to suit the needs of their students. A sophisticated way of doing this is for the teacher to master sufficient programming expertise to adapt the vocabulary, the level, the scoring scheme, or whatever of a program to his or her students.

References:

- ✓ TESOL, Volume 34, Number 3, March 2000, p. 619-625
- ✓ TESOL, Volume 40, Number 1, March 2006, p. 183-203
- ✓ Skehan, Peter. (1999). *English Language Learning*. London: University of London.
- ✓ *The Advantages and Disadvantages of Computer Technology in Second Language Acquisition* Cheng- Chieh Lai, William Allan Kritsonis

TEACHING METHODS FOR LEARNING ENGLISH

✎ FARTA DUMITRU, PATRULESCU CORINA ELENA

It is well known that the study of a foreign language must or should begin at early ages; this is the time when the mind of the child is formed and it has the ability to acquire information without an important effort. During this period the linguistic customs and structures are formed; they remain over the years and make possible the study on the English language at advanced levels.

The time passes and we become more and more conscious of the fact that having the ability to speak an internationally spread language has a great importance in every-day life. In a society that develops at top speed, in a world in which the frontiers tend to disappear, in a country which rapidly turns its steps toward globalization, the possession of complex means of communication prove to be compulsory. English, as a language in itself, but also as the language of the internet and of the computer, proves to be an indispensable instrument in the process of accommodation to the life of the contemporary society.

Taking all these into consideration, we think that the study on English from the early age is an important step in children's education and, even more: it offers them the possibility to familiarize with the sounds and the structures of this language. If this very first contact with the foreign language is correctly guided by the teacher, if the age particularities are taken into consideration, if the adequate teaching methods are used, the study of English can be a real success, with long lasting echoes.

Also, it is not always possible - or appropriate - to apply the same methodology to all learners, who have different objectives, environments and learning needs.

An experienced professional language teacher always adopts the Principled Eclecticism approach, deciding on the most suitable techniques and applying the most appropriate methodology for that learner's specific objectives, learning style and context.

Methods of teaching English have developed rapidly, especially in the previous 40 years. It is important that language learners and training managers, as well as teachers, understand the various methods and techniques so you are able to navigate the market, make educated choices, and boost your enjoyment of learning a language.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

Each teaching method is based on a particular vision of understanding the language or the learning process, often using specific techniques and materials used in a set sequence. The main methodologies are listed below in the chronological order of their development:

- ✓ Grammar Translation - the classical method
- ✓ Direct Method - discovering the importance of speaking
- ✓ Audio-lingualism - the first modern methodology
- ✓ Humanistic Teaching Approaches - a range of new holistic methods applied to language learning
- ✓ Communicative Language Teaching - the modern standard method
- ✓ Principled eclecticism - fitting the method to the learner, not the learner to the method
- ✓ Each of the methods above is summarized individually on a separate page, including an overview of the various methods grouped under the category Humanistic Teaching Approaches and an explanation of the most common method currently - Communicative Language Teaching.

The final section on Principled Eclecticism includes a useful ten-point guide for teachers and language students on the best teaching and learning techniques.

The Direct Method, also called the Natural Approach, developed towards the end of the 19th century. It represents a critical reaction to the teaching methods of the ancient Grammar Translation Method which produced knowledge about language rather than knowledge of language. The general goal of the Direct Method is to provide learners with a practically useful knowledge of language. They should learn to speak and understand the target language in everyday situations. The historical background to the call for a new approach to the teaching of modern languages like French and English has both socio-economic and scientific aspects. On the social and economic level the industrialization of western European countries created a demand for a practically useful knowledge in subjects like mathematics, physics, and modern languages. In Germany this gave rise to a new type of school called Realschule. Unlike the traditional grammar schools the new type of school catered mainly for children from the rising middle-classes. On the scientific side the call for the teaching of living languages like French and English was accompanied by the development of new linguistic approaches to the study of language. One of the most prominent aspects of that development is the rise of phonetics and phonology as a new linguistic discipline with the creation of the international phonetic alphabet. At a time when teachers had no access to modern gadgets like tape recorders or videos this provided them

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

with the first sound information on how to pronounce the target language words. The teaching methods recommended by the new reform movement followed logically from the emphasis on providing a useful knowledge of target knowledge, because that can only be developed by the direct use of the target language in class. Rather than forcing learners to accumulate abstract knowledge about rules of grammar, declensions and conjugations, with translations as a test of knowledge, reformers proposed that the target language should be learnt like children learn their first language, that is by using it in class. This is why the new approach is known as the Natural Approach or the Direct Method. Typical of the new teaching methods is the use of chains of activities accompanied by verbal comments like: I go to the door. I open the door. I close the door. I return to my place. I sit down. They are also called Gouin Series after the French reformer Gouin. There can be no doubt, however, that given the general authoritarian attitude to education typical of the 19th century teachers remained very much in command and all teaching was very much teacher centred. There was a marked change in teaching contents, however. The emphasis was now on knowledge of words and phrases useful for everyday life, and of factual knowledge about the target language country, its geography, major cities, industry, etc. In contrast to that the reading of great literary texts by the greatest authors, which is typical of the Grammar Translation Method, was given no priority. Note, however, that the still strong and influential faction of grammar school teachers considered this a debasing of the high principles of good education, and eventually many reformers were willing or forced to compromise when they fought for recognition of the new type of Oberrealschule as institutions entitled to issue school leaving certificates that granted access to university studies and were equal in status to grammar school diplomas. It is important to note this because for many years to come classroom reality was characterized by a mixture of methods and goals of teaching that had their origin no less in ancient grammar translation methods than in the reformist concepts of the Direct Method.

Bibliography:

- ✓ Larsen Freeman, *Techniques and Principles in Language Teaching*
- ✓ Richards, J and Rogers(2nd Edition,2001) *Approaches and Methods in Language Teaching* .Cambridge University Press.
- ✓ <http://www.tjtaylor.net/english/teaching-method-summary>

TESTING WRITING SKILLS AT LOWER SECONDARY SCHOOL

☞ PASEK IONELA-MARIA, CHIRIAC NATALIA

Testing is a universal feature of social life. Throughout history people have been put to the test to prove their capabilities or to establish their credentials. Given the centrality of testing in social life, it is perhaps surprising that its practice is so little understood.

The topic of our research is “Testing writing skills at lower secondary school”. As the title suggests, the present work wants to be a framework of what testing English as a foreign language means. In our teaching we may sometimes concentrate on following the syllabus and ignore our students’ needs. It is very important to take into consideration their needs at every stage of teaching: a teacher must ‘diagnose’ linguistic problems in order to teach effectively and get good results.

We have chosen this topic-“Testing writing skills at lower secondary school”- because testing is a neglected field in the sense that it is not approached professionally. It also has a major impact on people’s life and not only on test takers, in the sense that decisions are made on the grades the students obtain (see the high school graduation exams), but also the teachers who prepare and evaluate students. Parents are also influenced by the grades the students get.

Furthermore, writing skills are difficult to test and they are marked subjectively. Until recently they were seen in a simplistic way, they were just grammar and vocabulary. Now, teachers have come to realize that writing skills are an important component of the communicative skills (i.e. being able to get the message across).

The writing skills are complex and sometimes difficult to teach, requiring mastery not only of grammatical and rhetorical devices but also of conceptual and judgemental elements. The following analysis attempts to group the many and varied skills necessary for writing good prose into five general components or main areas:

1. language use: the ability to write correct and appropriate sentences;
2. mechanical skills: the ability to use correctly those conventions peculiar to the written language - e.g. punctuation, spelling;
3. treatment of content: the ability to think creatively and develop thoughts, excluding all irrelevant information;

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

4. stylistic skills: the ability to manipulate sentences and paragraphs, and use language effectively;
5. judgement skills: the ability to write in an appropriate manner for a particular purpose with a particular audience in mind, together with an ability to select, organise and order relevant information.

A piece of continuous writing may take the form of a narrative, description, survey, record, report, discussion, or argument. In addition to the subject and the format, the actual audience (e.g. an examiner, a teacher, a student, a friend) will also determine which of the various registers is to be used. Consequently, the use of appropriate register in writing implies an awareness not only of a writing goal but also of a particular audience.

After the purpose of writing and the nature of the audience have been established, judgement is again required to determine the selection of the material which is most relevant to the task at hand (bearing in mind the time available). Organisation and ordering skills then follow selection.

Grammar and structure

The testing of grammar is one of the mainstays of language testing. While such tests test the ability to either recognize or produce correct grammar and usage, they do not test the ability to use the language to express meaning. However, it can be argued that a basic knowledge of grammar underlies the ability to use language to express meaning, and so grammar tests do have an important part to play in language programs.

Controlled writing

There are several ways of controlling students' freedom of expression in their written work and, as a consequence, increasing the reliability of the scoring. However useful such methods are as teaching devices, they will only prove useful for testing purposes if each student is completely familiar with the particular task to be performed: hence the importance of clear instructions followed by at least one example. Sometimes there is even the danger that certain students will feel inhibited rather than helped by such control.

Free writing

The only really satisfactory way to assess a student's ability to write is by means of a composition test. An attempt should be made to determine the types of writing tasks with which the students are confronted every day. Such tasks will probably be associated with the writing requirements imposed by the other subjects being studied at school if the medium of instruction is English. Short articles, instructions and accounts of experiments will probably form the main body of writing. If the medium of instruction is not English, the written work

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

will often take the form of consolidation or extension of the work done in the classroom. In both cases, the students may be required to keep a diary, produce a magazine and to write both formal and informal letters. The concern of students following a profession or in business will be chiefly with report-writing and letter-writing, while at college or university level they will usually be required to write (technical) reports and papers.

In the past, test writers have been too ambitious and unrealistic in their expectations of testees' performances in composition writing: hence the constant complaint that relatively few foreign learners of English attain a satisfactory level in English composition. Furthermore, the backwash effect of examinations involving composition writing has been unfortunate: teachers have too often anticipated examination requirements by beginning free composition work far too early in the course. They have 'progressed' from controlled composition to free composition too early, before the basic writing skills have been acquired.

However, once the students are ready to write free compositions on carefully chosen realistic topics, then composition writing can be a useful testing tool. It provides the students with an opportunity to demonstrate their ability to organise language material, using their own words and ideas, and to communicate. In this way, composition tests provide a degree of motivation which many objective-type tests fail to provide.

In the composition test the students should be presented with a clearly defined problem which motivates them to write. The writing task should be such that it ensures they have something to say and a purpose for saying it. They should also have an audience in mind when they write. How often in real-life situations do people begin to write when they have nothing to write, no purpose in writing and no audience in mind? Thus, whenever possible, meaningful situations should be given in composition tests. Finally, the whole question of time should be considered when administering tests of writing. While it may be important to impose strict time limits in tests of reading, such constraints may prove harmful in tests of writing, increasing the sense of artificiality and unreality. Moreover, the fact that candidates are expected to produce a finished piece of writing at their very first attempt adds to this sense of unreality. Students should be encouraged to produce preliminary drafts of whatever they write, and this means giving them sufficient time in an examination to do this. Only in this way can writing become a genuine communicative activity.

Wrong testing may lead to wrong learning and discouragement. The rules of tests creating should not be broken, the items should be clear not confusing and their marking exact and objective. Besides, teachers should also try to be less rigid and more creative rather than stick to the methods and exercises given in a certain textbook. By our observations we made

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

upon the way the English textbooks present testing, we think we succeeded, at least, in “ringing a bell” to improve this domain.

In conclusion, testing has progressed a long way since the pre-scientific era, with its disregard for reliability in favour of “fair” testing. It has passed through eras when reliability and objective testing were dominant to the period today when testers are more interested in how a candidate is able to use his/her knowledge of language in a communicative situation than a demonstration of the knowledge in isolation.

Bibliography:

- ✓ Alderson, J., Clapman, C. and Wall, D., 1995, *Language Test Construction and Evaluation*, Cambridge University Press.
- ✓ Bachman, L.F., 1990, *Fundamental Considerations in Language Testing*. Oxford University Press. 1990: 34,128.
- ✓ Bachman, L.F. and Cohen, A.D., 1998, *Interfaces Between Second Language Acquisition and Language Testing Research*, Cambridge Applied Linguistics, Cambridge University Press.
- ✓ Bachman, L.F. and Palmer A.S., 1996, *Language Testing in Practice*, Oxford University Press.
- ✓ Harmer, J., 2001, *The Practice of English Language Teaching*, Longman, 2001:322, 327.
- ✓ Heaton, J.B., 1990, *Classroom Testing*. London, Longman, 1990:30-33.
- ✓ Heaton, J.B., 1988, *Writing English Language Tests*. London, Longman.
- ✓ Krueger, R. A. 1988. *Focus groups: A practical guide for applied research*. Newbury Park, CA: Sage Publications.
- ✓ Saville, N and Hargreaves, P., 1999, *Assessing speaking in the revised FCE*. *ELT Journal* 53/1.
- ✓ Upshur, J. and Turner, C., 1995 *Constructing rating scales for language tests*, *ELT Journal* 49/1.
- ✓ <http://www.programevaluation.org/focusgroups.htm#top>.

THE IMPORTANCE OF TIC IN TEACHING ENGLISH

✎ SIRBU IONEL-BEATRICE

Until very recently, using computers in teaching English was not part of the core curriculum at most teacher training institutions, so it is safe to say that the vast majority of teachers active today received no formal training in this field. But technology has become a part of our everyday life to such an extent that there is no excuse for not including it in our teaching, especially if it makes teaching and learning more convenient and effective. It is also true that some teachers do not use technology in their lessons because they do not feel comfortable in this field. They are afraid that if they make mistakes, their students will respect them less as the traditional teacher role does not allow the teacher to show any weaknesses or inexperience.

At the same time, the overwhelming majority of teachers accepts that computers do have a place in teaching – a ministry survey showed that 94% of foreign language teachers agrees with this claim. Still, only a very small percentage of them actually use computers in their lessons. Their reason for this is that they have no experience in this field and would require training to get started. Teachers must realise that they are also responsible for their own professional development. If you are considering using computers in your lessons, there are a few things that should be noted:

- ✓ Always have a backup plan. Or, preferably two backup plans: one for the case if the site you were planning to use is unavailable and one for the case if you lose all Internet connection. This might seem too time-consuming but you can always use these plans later, so you don't actually waste time preparing them.
- ✓ Accept the fact that everything will take longer than usual at the beginning. You will need more time to prepare your computer lesson because you have less experience. Consider this an investment in your future lessons: computer lessons can easily be “recycled”: once you have a plan, you don't need to do anything with it to use it again. Delivering the lesson itself will also take longer at first; your students will need time to get used to this new lesson format. Even if they are competent computer users, they might not be competent online learners – they will need very accurate instructions and perhaps a lot of guidance, feedback and

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

checking, but you'll be delighted to see that they will very soon become very good at it. And they will certainly appreciate that they have a very up-to-date teacher!

- ✓ Make it very clear to your students that you are going into the computer classroom to learn English. A lot of students associate computers with games exclusively. While games are an important part of learning a foreign language, students must know that they have a clear task ahead of them in the computer classroom. Tell them before starting the lesson what exactly you want them to accomplish by the end of the lesson; then they should have a clear focus.
- ✓ At the beginning, be prepared to continuously monitor their work. Tell them explicitly that they are not to do anything else on the computer, only what you tell them to do. Depending on the arrangement of the computer classroom, you will have to position yourself behind the students' backs so that you can see all the computer screens. If necessary, keep walking around so that you can monitor all the students. Remember, for most of the lessons, students will have to look at the computer screens and not at you or each other (depending on the task you set, of course).
- ✓ This might sound surprising, but in almost every group there will be at least one student who either hates computers or has problems using them. When evaluating student performance, make sure that you take this into consideration. No student should be penalised for their non-language related skills.
- ✓ Always set a tight time limit on the tasks and stick to it rigorously. Some students have a tendency of taking forever answering questions on the computer. In a frontal setting, you dictate the pace of questions by asking students one after another. If you give them ten multiple choice questions on the computer without a time limit, you will have students pondering over them for as long as 20 minutes.
- ✓ Some students take considerably longer to complete certain tasks, and these differences will be even bigger with computer-based tasks. You should always have something for students who finish early – a quick language game, a fun reading passage, or something similar. Alternatively, you can set the task the other way round: tell your students to answer as many questions within the time limit as they can.
- ✓ Some of your students might possess advanced computer skills that they might use to gain an unfair advantage – that is to say, if you're using a test or a quiz, they might be able to rig the results or hack into others' computers to see the answers.

METHODS OF PREVENTING STUDENTS FAILURE

The chances of this decreases if you monitor their activities but of course teachers cannot be expected to keep spying on students' screens all the time. A better alternative could be to tell them even before going into the computer room that you know that they might be able to achieve these feats and congratulate them on this but this is going to be an English lesson and not a hacking competition. They should be responsible for their own learning – it's up to them if they want to improve their language skills or use their time to prove a point instead.

- ✓ Similarly, some students might want to show off their Internet skills by suggesting alternative methods or sites for doing what you ask them to do. Acknowledge their expertise and thank them for their willingness to help but stick to your plan. This is important because you should demonstrate that you are in control of the situation. While your students may be more experienced computer users, they wouldn't know how to teach English with technology – this will remain your task and responsibility.
- ✓ You don't have to worry about your students making a spelling mistake when entering the website address – just point them to your site and they can easily click on the links you've set up before the lesson.

*Acest material a fost realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene
prin Programul Învățare pe Tot Parcursul Vieții.*

*Aceasta publicație reflectă doar punctul de vedere al autorilor
și Comisia nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.*